

AHMED HULÛSİ

DİN'İN TEMEL GERÇEKLERİ

www.ahmedhulusi.org

KAPAK HAKKINDA

Ön kapak zeminindeki siyah renk karanlığı ve bilgisizliği, üzerindeki harflerin beyaz rengi ise aydınlığı ve bilgiyi temsil eder.

Kapakta yer alan amblem, Kûfi hat sanatı ile yazılmış olan "Lâ ilâhe illâ Allâh; Muhammed Rasûlullâh" cümlesidir ve bu "tanrılık kavramı yoktur, yalnızca Allâh adıyla işaret edilen vardır; Muhammed (aleyhisselâm) bu anlayışın Rasûlü'dür" anlamını taşır.

Amblemin ön kapakta ve her şeyin üzerinde yer alması, Ahmed Hulûsi'nin bu anlayışı tüm eserlerinde ve hayatı boyunca her anlamda baş tacı yapmış olmasının sembolik ifadesidir.

Karanlıktan aydınlığa açılan Kelime-i Tevhid penceresinden Allâh Rasûlü'nün nûrunu temsil eden yeşil renkte yansıyan ışık, Ahmed Hulûsi'nin kaleminden, işaret ettiği konuda aydınlanmayı amaçlayan "kitap isminde" beyaz renkte somutlaşmıştır.

Allâh Rasûlü'nün nûruyla yayılan bilginin, onu değerlendirebilenlere sağladığı aydınlanma da kitap içeriğinin özetlendiği arka kapak zeminindeki beyaz renk ile ifade edilmiştir.

DİN'İN TEMEL GERÇEKLERİ

AHMED HULÛSİ

Yayın ve Dağıtım: KİTSAN

ISBN: 978-975-7557-67-8

1. Baskı: 1999
. Baskı: 2014

Kapak Tasarımı: Serdar Okan
Grafik Tasarım: Öznur Erman

Film, Baskı ve Cilt:
İKON Matbaacılık ve Yayıncılık San. Tic. Ltd. Şti.
Çobançeşme Cad. NO: 14
Kağıthane - İstanbul
Tel: 0212 3211193, Faks: 0212 2959334
info@ikonmatbaa.com
www.ikonmatbaa.com

KİTSAN KİTAP BASIM YAYIN DAĞITIM LTD. ŞTİ.
Divanyolu Cad. Ticarethane Sok. Tevfikkuşoğlu İşhanı
No:41/3, 34400 Cağaloğlu - İstanbul
Tel: 0212 5136769, Faks: 0212 5115144
www.kitsan.com

AHMED HULÛSİ

DİN'İN TEMEL GERÇEKLERİ

www.ahmedhulusi.org

Allâh yakîne erdireceklerine yanlışlarını idrak ettirir ve tövbeyi nasip eder.

Takdirinde gaflet olan ise ilmine yüz çevirip, duygularıyla yaşamına devam eder.

AHMED HULÛSİ

"Haydan gelen huya gider!" sözünden ne anlıyorsunuz?

"HAYY"dan gelen, "HÛ"ya gider! Cümlesi size ne ifade ediyor?

Aradaki fark, sizin din anlayışınız ile, Allâh Rasûlü'nün açıkladığı "DİN" anlayışı arasındaki farktır.

AHMED HULÛSİ

İÇİNDEKİLER

SUNU

Değerli Dostlarım...

Allâh'ın bu fakîre fark ettirdiklerine göre...

Bugün çok büyük bir çoğunlukla Kutsal Kitabımız **Kur'ân-ı Kerîm'i, Allâh Rasûlü'nü** ve **İslâm Dini'ni** maalesef çok yanlış yorumlamaktayız...

Bu yanlışımızı da, her konuyu birbirinden kopuk olarak ele aldığımız; mevcut doneleri bir sistem içinde, birbirine bağlı olarak incelemediğimiz için fark etmemekteyiz!

Düşünür ile diğer insanlar arasındaki fark da buradadır.

Düşünür için, hiçbir konu kendi başına ele alınmaz! Mutlaka o konu, onu çevreleyen konular içinde ve onlarla bağlantılı olarak ve hep birlikte ele alınmalı ve değerlendirilmelidir.

Tıpkı bir puzzle gibi, her parça kendi yerini bularak sonuçta tek bir resmi ortaya çıkartmalıdır.

Düşünür olmayan içinse -etiketi ne olursa olsun- önemli olan; o tek resmi meydana getiren yüzlerce veya binlerce parçayı bir kutunun içinde toplamaktır! O, sadece elindeki küçük görüntüyle yetinir; ve hatta toplamda açığa çıkan tek resimden bahsedeni tekfir bile edebilir.

Bu arada parçaların birbiriyle uyumsuzca yan yana koyulmasını yanlış bulan sınırlı akıllılar da, resmi suçlar, hiçbir şeye benzemiyor, ne saçma derler, elindeki puzzle'ı değerlendiremeyenler yüzünden!

Din, iki tür inananına hitap eder;

1. Anlamadan korkuyla sarılıp, kendini kurtarmak isteyen anlayışı sınırlıya...

2. Dini anlayarak değerlendirmek isteyen düşünen beyin sahiplerine...

Düşünen beyinler, gerek **Kurân'ı** gerekse **Allâh Rasûlü'nü** geldiği günün şartları içinde değil; **zamanüstü olarak evrensel boyutta** değerlendirirler; bin yıl sonrasına bile hitap edebilecek şekliyle anlamaya çalışırlar.

Kelimenin şeklinde veya yalnızca geldiği günün kullanım alanında değil; tüm yaşamlarda nasıl anlaşılması gerektiği üzerinde dururlar.

Gelen âyetin veya söylenen sözün "ruhu"nu anlamaya çalışırlar... Hangi amaçla, neyi neyle, neden değiştirmek için gelmiş o âyet ve söylenmiş o söz, bunu araştırırlar...

İşte bu araştırmaları, düşünen beyinleri Kurân'ın **"RUHU"**na, Rasûllüğün **"HAKİKAT"**ine eriştirir... Bunun sonucu da...

"Allâh indînde DİN İSLÂM'dır" gerçeğine varmak olur!

Allâh hepimize, **İndîndeki Din İslâm'a** ermeyi, kendi kısır değerlendirmelerimizden kurtulmayı nasip etsin.

6.4.1999
NJ – USA

HANİ DOĞRUSU

Katlanacakları sonuç aynı olacak olsa da; bir Arap ile bir Arap olmayanın **Allâh Rasûlü** ve **Kurân'ı** inkârı aynı değildir.

Arap olan, kendi dilinde kendisine ulaşmış olan bilgileri, kendi anlayış kısıtlılığından dolayı reddedebilir.

Arap olmayan ise, ancak bir başkasının çevirisiyle konuya erişebileceği için; çeviriyi yapanın anlayışını, tasdik veya reddetmektedir bir bakıma...

Ayrıca...

Son günlerde bazı gazete köşelerindeki yazarların yakınmalarını dikkate alırsanız, halkın anlayış seviyesinin de ne olduğunu biraz anlayabilirsiniz. Kimi yüzde yetmiş anlayışı kıt bir toplum içindeyiz diyor; kimi bunları çok daha yukarı çekiyor...

Anlayışı sınırlı bu **toplum** içinde, **tefekkür = derinlemesine düşünme** yeteneğinden yoksun; ezberci zihniyetle yetişmiş; falanca veya filancanın dediğini tekrarlamanın **"ilim adamı"** olmak için yeterli olduğunu düşünen insanların **naklettiği bilgiler** acaba ne kadar güvenilir bilgilerdir?

İşine geldiği yerde **falancanın fetvasına** (yorumuna dayanan hükmüne) bağlı bir şekilde konuşan, cevap bulamayınca da "Allâh

bilir" deyip, kendi cehaletini örtmeye çalışan "*sistemsiz, düşünme yoksunu*" kişilerin **"ilmi"**, acaba ne ölçüdedir?

Dünün tekrarı ile yarına hitap ne kadar mümkündür?..

"*Müslümanlık dini*", günümüzde, eski klişelerin tekrarı ve bir yönetim marifetiyle insanlara **"Tanrı'nın emirlerini zorla uygulatma"** anlayışı olarak ortaya çıkmaktadır.

Toplumda bu anlayışın sözcülerinden biri de şu görüşü seslendirmektedir:

"Ben dinde militarist anlayışa sahibim!"

Emir-komuta zincirine dayalı bir **"İslâmiyet"** ha?

Nerede kaldı, **"Sen tebliğ et; onlar üzerine zorlayıcı değilsin"** hükmü?

"İman", Yaradanın takdirindendir!

Teklif, Yaradanın ihsan ettiğinin, açığa çıkmasına vesile olması amacıyladır!

Herkes yaşamının devamında, sonsuza dek, bir önceki hâl ve davranışının sonucuna katlanmak suretiyle hayatını sürdürecektir!

Sistemde, Yaradanın hiçbir zaman değişmez düzeni geçerlidir!

Kişi, hangi gerekçeyle veya mazeretle olursa olsun, yapmadığının karşılığını elde edemeyecektir.

Öyle ise, biz, **"DİN"** konusunda **"*militarist*"** anlayışı bir yana koyup; **"Allâh Rasûlü"**nün **"tebliğ et; zorlayıcı olma"** anlayışının hikmetini idrak etmek zorundayız.

"İslâmiyet"i, bir tarikat veya cemaat penceresinden değil; direkt Allâh Rasûlü'nü ve getirdiklerini seyrettiren bir pencereden algılamak zorundayız.

Adam kalkıyor, **"*tanrı*"**yı inkâr ediyor... Haklı!..

Çünkü o, anlayışı kıtın kendisine anlattığı **"*tanrı*"**yı inkâr ediyor!

Bilim, günümüzde ona, bir "***tanrı***"nın **olmadığını** idrak ettirmiştir! **"Allâh"** adıyla işaret edilenden ise, anlatanın haberi yok, ki anlayandan onu tasdik beklensin! Zira hiçbir aklı başında düşünme yeteneği olan insan, **"ALLÂH"** adıyla işaret edileni inkâr edemez!

Adam kalkıyor, "***peygamber***"i inkâr ediyor!.. Eder!..

Bugün şartlanma yollu, ezber yollu, vehim yollu "***peygamber***" kabul edenlerin dışındaki her düşünen beyin "*postacı-büyükelçi*" tanımındaki bir "*peygamber*"i reddeder!.. Bunun uzaylı bir büyükelçiden ne farkı vardır ki?.. Sen **"Allâh Rasûllüğü"**nün, "*postacı-büyükelçi*" tipi "*peygamberlik*" ile alâkası olmadığını anlatamazsan; hatta kendin bile bunu anlamamışsan; daha ne beklersin ki karşındaki insandan?

Geçen hafta gittiğim Cuma namazında, hutbede konuşuyor "***imam***" ünvanı verilmiş kişi; *"Gökte Allâh ve melekler..."*

Diyanet devletleşince, *Allâh ve melekler de gökte koltuk sahibi* olurlar işte!..

İş bu hâle gelmişse, biraz aklı olan insanlar, bu saçmalıklardan uzaklaşıp, onlardan biraz daha bilgili ve düşünceli olan başka "*imam*"ların çevresinde toplanmaya başlarlar!

Temeldeki yanlış şu...

Olay eğer **"din düşmanlığı"** değil ise...

Din eğitimi yasaklanmak yerine, **"Din"**in gerçekleri ve doğruları insanlara öğretilerek, onların yanlışlardan uzaklaşmalarına vesile olunmalıdır.

Sadece "*tukaka*" denerek hiçbir sorun çözümlenemez; aksine kördüğüm edilir!

Yanlışlığını savunduğunuzun yanı sıra, "gerçeği", "doğru"yu ortaya koymuyorsanız, sizin samimiyetinizden elbette şüphe edilir ve "art niyetli" olduğunuz düşünülmeye başlanır; söyledikleriniz arasındaki "doğru"lar da kaynar gider!

Eğer bir yanlışı yasaklamak istiyorsanız; onu direkt yasaklamak yerine, yanlışlığını açıklayın, ilmî gücünüz yetiyorsa!

Aksi takdirde size **"demokratik görüntülü faşist"** etiketi yapıştırırlar!

Düşünebilen, zekâ düzeyi hiç değilse vasat olan insanlar indînde **"ZORLAMAK"**, ilkellikten ve geri kalmışlığın, **ilmî yetersizliğin itirafından** başka bir şey değildir!

Yaratılmışların her zerresini kendi **ilmi** ve **kudretiyle** var kılan **"Allâh"**ın; dolayısıyla, **"şah damarından yakın"** olduğu **"insan"**da ilmini izhar etmesinin, **"Allâh Rasüllüğü"**nün açığa çıkmasına neden olduğunu izah edemiyorsanız...

"Melekî boyut"un, varlığın hakikatini oluşturan ilim ve kudret sıfatı özelliklerinden olarak, her zerrenin oluşumunu meydana getiren boyut olduğunu anlamamışsanız...

Kurân'ın, "OKU"nası **"KİTAP-Ümmül Kitap"**ın deşifre edilebilmesi için; **"Allâh"** adıyla işaret edilenin yaratısı sistem ve düzene göre, insana kendini tanıtan ve sorunlarına çareler sunan bir **"yaşam kılavuzu"** olduğunu fark edememişseniz...

Elbette işiniz zor olacaktır!

O zaman sığınacağınız "*Müslümanlık dini*"nde çeşitli açmazlar bulacak; ya gelecekteki **sopa "KORKUSUYLA"** düşünmeyi terk edip her şeyi anlatıldığı gibi kabullenecek; ya da belki de bu yüzden tümünü reddetmek zorunda kalacaksınız!

Ancak bu red, gerçeği araştırmanıza da vesile olmuyorsa, bunun faturasıyla da zorunlu olarak karşılaşacaksınız; "*Bana söylenmemişti*" mazereti de geçerli olmayacaktır!

Yaradanın doğasında mazerete yer olmadığını görmeyecek kadar kör müsünüz?

1.BÖLÜM

DİN

"Kim İslâm'dan (teslim olunmuşluğun idrakından) **başka bir Din** (sistem ve düzen) **arayışındaysa, bu geçersizdir! Sonsuz gelecek sürecinde de hüsrana uğrayanlardan olur."**

(3.Âl-u İmran: 85)

**"Bütün ilimlerin başı ALLÂH'ı bilmektir;
ALLÂH'ı bilmeyenin ilmi, boşa emektir."**

Ahmed Hulûsi

1

NE ZAMAN UYANACAKSIN?

“Sistemin Seslenişi” bu yazılar...

Elbette **sistemi “oku”**yamayanlar; eskilerin günün şartları içindeki indî değerlendirmelere dayanan bakış açılarıyla şartlanmış ve bloke olmuş beyinleri, bu yazıların bazılarını anlamakta güçlük çekecekler...

Ayrıca, bu yazıları büyük ölçüde, gelecek nesiller için kaleme aldığımı da bir yerlerde yazmıştım... Yazdıklarımın yarısı dahi bugün yaşayanlara çok geliyor!

Sistemi görememekten, okuyamamaktan dolayı; hayallerinde yarattıkları tanrılarının, postacısına yolladığı deri ciltli kitabında yazılı fermannameden bahseden beyinlere, verecek cevabım ancak sükût olabilir!..

“Âhir zamanda bin kişinin dolduracağı mescitte bir tek imanlı kişinin bulunmayacağı”ndan söz eden **Rasûlullâh** uyarısı acaba ne demek istiyor?

Şuursuzca, taklit yollu fiiller ortaya koyarak; tasavvuf dedikodusuyla, “*dedi ki... demiş ki...*”lerle ömür tüketenlerden, zaten bir şey beklemiyorum!

"Kıyamazsan başa cana
uzak dur girme bu meydana!"

Denerek tarif edilen tasavvuf meydanına girilmesinden vazgeçileli uzun yıllar oluyor!..

Oraya başını uzatanların, daha sonra nasıl arkalarına bakmadan fellik fellik kaçıp; tanrılarından ve postacısından meded umarak, kendilerine teselli aradıklarını gördükten sonra!

"Nice bahçeler gördüm, tarumar!"

O zaman anladım ki, devir; *babayiğit görüntülülere* tasavvuf anlatma devri değil; **"imanı kurtartma"** devri imiş!

Gökte melek, yerde şeytan; kapıda postacısı, elinde kitap yollayan galaksinin bir köşesindeki Tanrı!.. Galaksinin bir yerinde cehennem, öte köşesinde cennet!!!

"İslâm Dini" işte bu anlayışa dönüştürülerek, "*Müslümanlık Dini*" diye algılanır ve kabul edilir olmuş!

Din, *din adamlarının* pazarladığı bir meta hâline dönüşmüş!

Fetvalar, âyet ya da Rasûlullâh açıklamaları değerine yükseltilerek, yeni "*müslümanlık dini*" ululaştırılmış!

Fetvaları ya da fetva sahiplerini kabullenmeyenler ise **"kâfir"**, **"zındık"** diye damgalanır olmuş! **"*Müslümanlık Dini*"**nden **dışlanmışlar elhamdulillâh!**

Tasavvuf önde gelenleri âdeta ilâhlaştırılmış; sözleri âyet veya **Rasûlullâh** açıklamasından öne geçirilmiş!

"Benim şeyhim senin şeyhini döver"...

"Benim okulum senin okulundan üstündür"...

"Benim dinim senin dininden uludur"...

"Benim pantolonum(!), seninkinden düzgündür"... anlayışına dayalı yeni bir din anlayışı türetilmiş!

Bilgi birikimiyle "*şeyh*"lik taslamak, ahalide **irfan ehli** muamelesi görülmesine neden olmaya başlamış...

"*Müslümanlık Dini*"nin şartı da, ya çarşaf giymek ya da şalvar!

Neye iman, niye iman hiç önemli değil bu yeni din anlayışında... Beş vakit jimnastik tanrının huzurunda; belli saatler aç kalıp, dedikodu ve gıybete devamla çiğ et yiyerek karın doyurmak; tanrıdan daha fazlasını almak için evin veya işyerinin eskilerini dağıtmak; fazladan bir de Mekke turizmi, gidip biraz gönlünü ferahlatmak yetip de artıyor bu yeni din anlayışındaki ahaliye!

Bunları daha fazla ahaliye yayıp uygulatmak için okul da yaptırıp bu bilgilerle talebe de yetiştirdin mi; ahalinin baş tacı oldun gitti!

"Allâh" adıyla işaret edilen hakkında "yakîn"in ne?

"Rasûlullâh" nedir; nasıl olunur; semeresi nedir? Postacı-elçi peygamberden farkı nedir?..

"Melek"lere iman niçin çok önemlidir ve niçin "Allâh"a imandan hemen sonra, melâikeye imandan söz edilmektedir âyette ve "Âmentü"de? Nerededirler melekler? Bilmemek bize neler kaybettirir, bilmek ne kazandırır?..

"Kitap" nedir? "OKU"nası kitabı neydi Rasûlullâh (aleyhisselâm)'ın? Niçin "OKU"mak her inanana farzdır?..

Âhiret nedir, nerededir? Nasıldır?.. Nedendir?..

"Hayır" ve "şerr"in Allâh'tan olması ne demektir; nedendir?

"Mevt"i tattıktan sonraki "bâ's" nedir?

"Şehâdet" etmek ne demektir? Neye, nasıl şehâdet edilir? Niye "şehâdet" etmek zorunludur insan için?..

Niçin "İslâm Dini"nde taklide yer yoktur?

Bunlar **"İslâm Dini"**ni kabul etmiş olmak için, cevap verilmesi gerekli olan, en basit ve taban sorulardır.

Bunların cevabını veremiyorsanız, **"*Müslümanlık Dini*"** ile kendinizi avutup, teselli edip, aldatıp, *postacı-elçi peygamber ve tanrısına* inanarak ömrünüzü tüketip; bu dünyadan geçer gidersiniz!

"Eş Şehiyd Allâh"ım, yaşamımda tek yapabildiğim, **kulun** olduğumu idrak etmek; ve **her dem kulluğuna** devam etmekte olduğumu seyretmek...

Kulluğumun gereği olarak, dilemiş ve takdir etmiş ve kolaylaştırmış olduklarını tevfikinle zâhire çıkartmaktayım.

Dilediğin gibi yarattığın kullarına, dileğince gerekenleri dillendirerek kulluğumu ifa etmekteyim.

"Aliym Allâh"... "Vekiyl Allâh"... "Rabbim Allâh"!..

"Fe eynema tuvellu fesemme vechullâh"!

Yarattıklarının her birini, dilediklerini ortaya koymak için, bir hikmetle, yerli yerinde olarak ve yaratış amacına göre en mükemmel şekilde yaratan Allâh!

Hikmetinden asla sual olunmaz! Kul senin, meydan senin; Varlık senin, hikmet senin!

Hata, kusur, eksik, noksan, yanlış **"ben"**de!..

Lütuf, ihsan, bağış, medet yalnız **"SEN"**de!

"İslâm Dini"ni anlamayı, idrak etmeyi, kabullenmeyi, gereğini yaşamayı nasip et, paylaşımını kolaylaştır; **"RASÛL"**ünden gelenleri inkâr edenlerden olmaktan koru bizleri...

Dine ve hakikate yönelmeyi, âhirete yönelik ***yatırım*** olarak görerek **nefsine zulmedenlerden** olmaktan koru bizleri!

"İman"ın neye, ve niye **"iman"**ın zorunlu olduğunu acilen kavrat bize, âlemlerden **Ğaniyy Allâh!..**

"İnne külle şey'in biyedillâh"!

"Lâ havle vela kuvvete illâ billâh"!

2

ÇAĞDAŞ BAKIŞLA DİN

Değerli Dost;

Bu yazıda bazı yeni bakış açılarıyla karşılaşacaksın. Dileğimiz odur ki, bunlar üzerinde önyargısız olarak düşünür, araştırır ve ondan sonra da çevrenle tartışarak gerçeği fark edersin. Sonrası ise elbette senin bileceğin iş! Bize düşen, yalnızca kararına saygı duymaktır.

Dostum... USA **Stanford Üniversitesi**'nden ünlü bilim adamı nörofizyolog **Karl PRIBRAM** ve ünlü fizikçi **Einstein**'in öğrencisi **David BOHM**'un yaptığı araştırmalara ve bilimsel tespitlere göre;

EVRENİN ASLI, KUANTSAL YAPIDAN OLUŞAN ve HOLOGRAFİK ÖZELLİK GÖSTEREN BİR TÜMELLİKTİR.

Aynı şekilde, BEYİN de titreşimlerden (dalgalardan) meydana gelen ve bir HOLOGRAF olarak çalışan kütledir...

ÖLÜM, holografik bir boyuttan, başka bir holografik boyuta geçmek suretiyle bilincin yaşamının devamıdır.

Beyin, gıdalardan analiz yoluyla elde ettiği biyoenerjiyi bir tür ışınsal enerjiye dönüştürerek, **"RUH"** adı verilmiş olan ışınsal bedeni üretir. Aynı anda, tüm zihinsel fonksiyonlarını da titreşimler (anlamlı

dalgalar) hâlinde, hem üretmekte olduğu bu ışınsal bedene yükler, hem de dışarı yayar.

Her beyin, kendi "RUH"unu ürettiği içindir ki, bedenden ayrılan bir "Ruh"un geri dönüp yeni bir bedene girmesi anlamına gelen "reenkarnasyon" görüşü, kesinlikle gerçek dışı aldatmacadır. (Reenkarnasyon, orijini itibarıyla Hindu inancıdır.)

İslâm'ın kutsal kitabı **KUR'ÂN, "ölüm"**ü **"tadılacak bir olay"** olarak tanımlarken; "ölümü tadan kimselerin dünyaya yeniden geri gelişini olanaksız" olarak vurgular **Mu'minûn Sûresi**'nde;

"Nihayet onlardan birine ölüm geldiğinde dedi ki: 'Rabbim beni (dünya yaşamına) **geri döndür. Tâ ki** (önemsemeyip) **uygulamadığım şeylerde** (iman üzere yaşamda, kuvveden fiile çıkarmadıklarımda) **sonsuz geleceğime yararlı çalışmalar yapayım!'... Hayır** (geri dönüş asla mümkün değil)**! Öyle bir şey söyler ki geçerliliği yoktur** (sistemde yeri yoktur)**! Arkalarında yeniden bâ's olunacakları sürece kadar, bir berzah** (boyutsal farklılık) **vardır** (geri dönemezler; reenkarnasyon da {ikinci defa dünya yaşamı} mümkün değildir)**!"** (23.Mu'minûn: 99-100)

Şimdi tekrar **Holografik Evren** konusuna dönelim biraz daha... Atomaltı parçacıkların bulutumsu hareketlerinin **holografik** özellik gösterdiği deneylerle tespit edilmiştir. BOHM'un tespit ettiği ilginç bir durum da, **ATOMALTI PARÇACIKLARIN BİRBİRİ İLE İLİŞKİLİ** olduğudur. Bu ilişki, parçaların bütün tarafından organize edildiğini ortaya koymaktadır.

Yani, atomaltı parçalar bağımsız değildir; **"Gizli bir düzen"** tarafından organize edilmektedir. İşte bütün bu araştırma ve incelemeler sonucunda BOHM, **"Evrenin dev bir hologram olduğu"** sonucuna vardı.

Holografik yapının özelliğine göre, varlığın tümünde olan her özellik, varlığın her zerresinde tam olarak mevcuttur. Her şey birbirinin devamı olarak süreklilik arz etmektedir; her şey, bir diğer

şeyin taşıdığı tüm özellikleri bünyesinde barındırmaktadır ve aynı diğer **"şey"**dir. **Varlık**; bildiğimiz "evren" kavramı ötesinde, bölünmez, parçalanmaz, parçaların bütünü olarak meydana gelmemiş **TEK** bir yapıdır!

BOHM'un, **kuantum** açıklamasında yeni boyut dediği ve **"KUANTUM POTANSİYELİ"** diye adlandırdığı bu görüşe göre;

"Atomaltı parçacıklarda sâbit bir yer söz konusu olmadığından, uzayda her yer eşittir... Bu özelliğe mekânsızlık diyoruz. Bütün atomaltı parçacıklar birbiri ile ilişkili ve iletişimlidir. Holografik özelliğinden dolayı da küçük bir parçanın tümdeki bilgiyi taşıması, bilginin de mekân kavramı söz konusu olmaksızın tümde eşit olarak dağıldığını göstermektedir."

Bütün bunların sonucunda ortaya çıkan gerçek, evrende mekânı olan herhangi bir yerdeki bir TANRININ varlığından söz edilemeyeceğidir.

Öte yandan İslâm'ın kutsal kitabı **Kurân**'a göre de, **"TANRI YOKTUR, SADECE ALLÂH VARDIR"...**

Bu **"ALLÂH", "AHAD"**dır! Yani, öyle bir TEK ki, varlığı yanı sıra ikinci bir varlıktan söz edilemeyeceği gibi; **O**'nun parçaların birleşmesiyle oluşan bir tümel yapı olduğundan da söz edilemez; yani Panteist görüş bu yüzden **"ALLÂH"** ismiyle işaret edilen anlamı vermez!

Algılamaya **GÖRE** var kabul edilen her **ŞEY, O**'nun varlığıyla vardır; ne var ki **O**, şeylerin toplamı değildir! Gerçekte **SADECE "O" VARDIR**; evrendeki çokluk kavramını oluşturan şeyler, algılayanın algılama özelliğinden kaynaklanan bir sanı ve hayaldir!

Holografik bir tümellik olan ana yapı, bizim **"Evren"** değimiz hâlde algılanmak için, dilediği algılayıcıların dilediği kapasitelerinde göresel farklılıklar meydana getirmek suretiyle, **"çokluk"** görüntüsü oluşturmaktadır. Gerçekte, sadece **"ALLÂH"** vardır ve **O**'nun yanı sıra hiçbir şey yoktur!

Holografik kuantsal yapıya göre, her şey bilinçli ve hatta canlıdır! (Esasen bilimsellikte canlı-cansız kavramları artık bir değer ifade etmemektedir.)

Tümel yapıda, çok çeşitli titreşimlerin oluşturduğu çok farklı bilinçli birimler ve katmanlar mevcuttur. Biz insanlık, mevcut olan sayısız boyutlardaki sayısız katmanlardan yalnızca birini oluşturuyoruz.

Evrende yaşam, sayısız boyutlarda, çeşitli katmanlardan bir diğerine dönüşmeler ve boyut değiştirmeler şeklinde sürekli devam eder... İnsan adıyla işaret edilen bilinçli varlık da, çeşitli dönüşümlerle farklı boyutlarda yaşamına sonsuz bir biçimde devam eder.

Son Nebi Hz. Muhammed (aleyhisselâm) bu evrensel gerçeği kendi hakikati olan **"ALLÂH"**tan aldığı ilimle, sistemi **"OKUMAK"** suretiyle, 1400 yıl önce açıklamış; insanların tanrıya tapınmamalarını, **"ALLÂH"**ın TEK'liğini; insanların biyolojik beden boyutundan **"RUH"** beden boyutuna (bir tür ışınsal boyut) geçiş yaparak yaşamlarına devam edeceklerini belirtmiştir.

Bunun yanı sıra insanların geçecekleri bu yeni boyuta ancak dünyada iken hazırlanabilecekleri gerçeğine dayalı bir biçimde birtakım çalışmalar yapmaları zorunluluğunu da açıklamış ve bu konudaki önerileri bildirmiştir.

Nebi, bu konuda **Allâh ADINA** uyarılarını yapmış ve görevini tamamlamıştır. Artık **O**'ndan sonra hiç kimse Allâh ADINA konuşma ve yargılama yetkisine sahip değildir. Herkes ilmi kadar **Allâh** ve **İslâm "HAKKINDA"** konuşabilir; fakat **"ADINA"** asla!

Nebilerin önerileri, yaşamı ölüm ötesinde devam edecek olan insanadır, devlete değil! Ölüm ötesinde devlet yoktur, insan vardır! **"İnsan kendisini ölüm ötesi yaşamın şartlarına hazırlasın"** diye **DİN** gelmiştir.

Devlet rejiminin dinle alâkası yoktur; dinin muhatabı devlet değil, ferttir. Ferdin muhatabı da, dinî ünvan veya etiketli kişiler, kuruluşlar, teşkilatlar, topluluklar değil, bizâtihi, dini kendisine tebliğ eden

Rasûlullâh Hz. Muhammed Mustafa (aleyhisselâm)'dır.

İslâm Dini'nde Kurân'a göre **"zorlama yoktur"!..**

Kişiye, ölüm ötesinde kendisine yarar sağlayacak öneriler yapılmıştır; isteyen bunları gönül hoşluğuyla değerlendirir, isteyen de aldırmaz; sonuçlarına ölüm ötesi yaşamda da kendisi katlanır!.. Zorlama, iki yüzlülük ve münafıklığı oluşturur ki, bu da İslâm'da yerilmiştir.

İslâm'daki öneriler bir **"paket"** değildir!

Yani, **"*Ya hepsini yaparsın, ya da hiçbirini yapma!*"** anlayışı, tümüyle **İslâm dışı** bir anlayış ve anlatıştır. Herkes bu önerilerden gücünün yettiği kadarını yerine getirir, bu kazancıdır; yapamadıkları ise eksiği...

Din'de, para karşılığı yapılan her çalışma geçersizdir! Para ödenmediği takdirde yapılmayacak olan bütün fiiller, para için yapılıyordur ki, bunlar asla ibadet sayılmaz.

İslâm Dini'nde, din adamları sınıfı yoktur! Kişi ile, bildirimi yapan Rasûl arasına; hangi dinsel hüviyet ve etiketi taşırsa taşısın, kimse giremez! Kimse, **Rasûl** dışında bir şahsa tâbi olmakla mükellef değildir. İslâm Dini, hiçbir fert veya kuruluşun kaydında veya tekelinde değildir. Herkes kendi dinini orijinal kaynaklarından aslına uygun şekilde öğrenmek, bildiklerini elinden geldiğince uygulamak durumundadır. Yanlış bilgilenen kişi, bunun sorumluluğunu yüklenir ve bu, asla mazeret olmaz!

İbadet adı altında, **Rasûl** tarafından bize ulaştırılan her çalışma, tümüyle bilimsel gerçeklere dayanır. Kesinlikle, *yukarıdaki, ötemizdeki bir tanrının gönlünü hoş etme amacına dönük* değildir. Evreni yoktan var kılan **Allâh** İsmiyle İşaret Edilen'in, insanların hiçbir çalışmasına ihtiyacı yoktur. Aldığın gıdalar, nasıl bedenin bir ihtiyacını karşılama amacına dönükse; ibadet adı verilen çalışmalar da, senin ölüm ötesi yaşamının ihtiyaçları ile ilgilidir. Beyin gücünün, bir tür ışınsal yapı olan bedenine, yani ruhuna yükleyeceği bilgi ve enerji ile ilgilidir.

Yapılan tüm ibadetler, fiziksel ve zihinsel yanlı yararlar olmak üzere ikiye ayrılır. Fiziksel yanın yararları, zihinsel çalışmaları güçlendirerek, beyin kapasitesini artırır ve dolayısıyla ruhu kuvvetlendirir.

Zikir denilen kelime tekrarları, holografik esasa göre varlığında mevcut olan evrensel özellikleri **-Allâh isimlerinin mânâlarını-** beyin kapasitesini artırmak suretiyle sana fark ettirir. Beyin kapasitesini ve enerjisini artırır. Mesela; **Allâh'ın irade** sıfatının adı olan **"Müriyd"** isminin belli bir sayıda tekrarı, kişinin irade kuvvetini artırır. **"Kuddûs"** isminin, **"Müriyd"** ismi ile birlikte tekrarı; kişinin her türlü kötü alışkanlıklardan arınması sonucunu doğurur. Sert mizaçlı, insanları kıran, taşkın, kontrol problemleri olan sinirli kişiler, **"Haliym"** ismini tekrarlamaları sonucu, kısa zamanda hoşgörülü hâle gelirler.

Bunlar hep, beynin bu frekanslarda, beyin hücrelerini programlamasıyla gerçekleşir. Bu olay, bilimsel olarak yeni ispatlanmış ve **Scientific American** adlı ünlü Amerikan bilim dergisinin 1993 Aralık sayısında **John Morgan** imzasıyla yayınlanmıştır.

Beyinde kapasite genişledikçe, kişi, açığa çıkan özelliklerinin hakikati olan **Allâh**'ı daha iyi fark edip tanımaya başlar.

Allâh; ötede bir tanrı değil, evren ve içindeki her şeyi kendi varlığıyla, ilmiyle, ilminde, **"yok"** iken **"var"** kılan, yüce varlığın adıdır. Holografik esasa göre, her zerrede tümüyle, -tasavvufa göre, zâtıyla, sıfatıyla, isimleriyle- mevcuttur.

Biz, bu yolda yapacağımız çalışmalarla ne ölçüde beyin kapasitemizi geliştirirsek, o kadar **Allâh**'ı varlığımızda bulur, **O**'na erer, **O**'nu fark ederiz.

Evrende sayısız dalga boyları katmanlarında, sayısız bilinç türleri vardır. Dünyamızda bu alt katmanda yaşayan canlı türlerinin bir kısmına da, dinde **"Cin"** adı verilmiştir.

Bunlar kendilerini, iletişim kurdukları insanlara, geçmişte yaşamış

insanların veya evliyaların ruhları, ya da uzaylılar olarak tanıtıp, onları aldatmaktadırlar.

Bunların en büyük hilesi de İslâm dışı, Hint anlayışı olan reenkarnasyonu, kendilerine tâbi olanlara kabul ettirmeleridir. Bütün amaçları, insanların ölüm ötesi ışınsal yaşam boyutuna, güçsüz, **"ruh"** denilen bir tür ışınsal bedenlerle geçmelerini sağlamaktır ki, böylelikle onları o boyutta da esir alabilsinler. Bunun için de cinler, Kur'ân öğretisinden uzaklaştırıcı bilgilerle insanları şartlandırırlar...

Büyücülük ve cincilik, tümüyle İslâm dışı bir olgudur!.. Kur'ân bunu reddeder.

İslâm Dini'nde ilk ana prensip, **Rasûlullâh** tarafından şöyle konulmuştur:

"Sevdiriniz, nefret ettirmeyiniz; kolaylaştırınız, zorlaştırmayınız!"...

İslâm Dini'nin en büyük düşmanları, dinden görünüp, şartları olabildiğince zorlaştırarak, insanları **İslâm'dan, Allâh ve Rasûlünden** uzaklaştıranlardır. Bunlar, ölüm ötesinde, **Rasûlullâh**'ın değil yüzüne bakmak, yanına yaklaşamayacaklardır.

Tamamıyla **bilimsel gerçekler** üzerine bina olunmuş **İslâm**, geldiği zamandaki şartlar nedeni ile pek çok konuda **"mecaz"**, benzetme yollu sembollerle anlatılmak zorunda kalındığı için, günümüzde, mantıksal bir temele oturtulamamakta ve bu yüzden de inkâra gidilmektedir. Oysa konu, ön yargısız ve bilimsel bir bakışla irdelenirse, görülecektir ki **İslâm**, bırakınız çağımızı, daha birkaç asır sonrasının bilimine dahi ışık tutacak gerçekleri ihtiva etmektedir.

Ne var ki, olayın yüzeyinde kalan bazı insanlar, ön yargılı biçimde, bilimsel ya da düşünsel boyuttaki gerçekleri tartışmak yerine, *peygamberin bedensel, o devrin şartlarına, örf ve âdetlerine uygun düşen yaşam biçimi* ile ilgilenerek, kısacık ömürlerini dedikodularla israf etmektedirler.

Bizim için önemli olan; dikkatle ve gerçekçi bir biçimde olayları

değerlendirmektir...

Kur'ân nâzil olmadan önce, o toplulukta bir erkek, çok sayıda kadını mal gibi (!) alıp satarken, bunları çocuklarına miras bırakırken; **Kurân**'ın, erkekleri, azami dört eş ile sınırlaması ne kadar büyük bir devrimdir, acaba farkında mıyız?..

Yirmi beş yaşında iken, 40 yaşında dul bir kadın ile evlenen; yirmi beş sene yalnızca onunla beraber olan; 50 yaşında iken yalnızca 65 yaşındaki bu hanımla yaşayan bir Zât'ın, kadına düşkünlüğünü hangi normal akıl sahibi öne sürebilir?..

Hz. Muhammed'in Varlığın özü, aslı, hakikati, **"Allâh"**ı bildiren **"Rasûlullâh"** oluşunu değerlendiremiyorsak; hiç olmazsa, ölüm ötesi sonsuz yaşam saadetine vesile olma göreviyle gelen **"Rasûl"** oluşunun yüceliğini fark edelim de, işin dedikodusunu bir yana bırakalım.

Fark edelim ki, O yüce Zât, ne dünya saltanatı sürmek, ne din devleti kurmak, sosyal ya da iktisadî düzen getirmek; kısacası, insanların dünya saltanatı sürmelerini sağlamak için gönderilmemiştir!

İnsanların ırkı, dili, rengi ne olursa olsun, **O**'nun için hiç önemli değildir. **O**'nun için önemli olan tek şey, insanların bilgisizlik yüzünden ölüm ötesi yaşam gerçeğini fark edememeleri ve o yaşama hazırlanamayarak, bu gafletten büyük zarar görecek olmalarıdır.

Evet dostum...

Çağdaş insan; ilme açık, yeniye açık, ön yargısız dinleyen ve okuyan, fikirleri tartışmaktan kaçınmayan, her şeyi mantıksal bütünlük içinde irdeleyen insandır...

İslâm Dini de, orijinali itibarıyla, özellikle çağdaş aydın insana hitap edecek özelliklere sahiptir. Öyle ise, siz de İslâm Dini'ni, çağdaş aydın ve düşünürlerin maddi kazanç kaygısından uzak olarak hazırlanmış eserlerinden araştırarak değerlendiriniz.

Bu yazıda, **en son bilimsel veriler eşliğinde Kur'ân ve Rasûlullâh** görüşlerine dayalı din öğretisine dayanan bazı verileri

fevkalâde özet bir şekilde ulaştırmaya çalıştık. Aslında bu konuları, bütün detayları ile, ve akla gelebilecek tüm soruları cevaplayabilecek bir tarzda kaleme almış olduğumuz kitaplarımızda, derinlemesine okuyabilirsiniz.

Dünya'ya ikinci bir geliş şansımız olmadığına göre, bu yaşamı çok iyi değerlendirmek zorundayız!..

Dileriz ki, yarının bazı gerçekleri karşısında, bugün yaşadıklarımızdan, ve yaptıklarımız veya yapamadıklarımızdan pişmanlık duymayalım.

Allâh, yaşamın gerçeklerini bize fark ettirsin, idrak ettirsin.

Allâh kolaylaştırsın...

2. BÖLÜM

ALLÂH

"Allâh'ı hakkıyla takdir edemediler..."

(6.En'am: 91)

"ALLÂH"ı açıklamaya çalıştım;
"Tanrı"larını update edip, "ALLÂH" ismi ile etiketlediler!..
Eş Şehiyd'sin (şehâdet eden) Allâh'ım.

Ahmed Hulûsi

3

FARKIN FARKINDA MISINIZ?
"ALLÂH" BİR TANRI DEĞİLDİR!

İslâm Dini'ni bildiren **Hz. Muhammed**, kutsal kitap **Kur'ân-ı Kerîm** ile **"tanrı"** kavramını reddeder; **"tanrı"**nın var olmayıp, **"sadece Allâh'ın mevcut"** olduğunu vurgular! Bu gerçeğin farkında mıyız?

Bu bölümde, **Kur'ân-ı Kerîm**'in bildirdiği **"ALLÂH"** kavramının bütün inançlardaki "TANRI" kavramından niçin son derece farklı olduğunu açık seçik göreceksiniz...

En ilkelinden gelişmişine kadar, hemen herkesin düşüncesinde bir **"Tanrı"** kavramı vardır... O'na kızar, O'nu sever, O'nu yargılar, zaman zaman yaptığı yanlış (!) işleri yüzünden O'nu itham eder; âdeta O'nu yukarıda bir yıldızda ya da galaksinin herhangi bir yerinde boşlukta oturmakta olan tonton bir dede, ya da celâlli bir sultan gibi hayal ederiz!..

Biraz daha geniş düşünenler ise, bu hayalimizde var kabul ettiğimiz **"Tanrı"**nın gerçekte var olmasının mümkün olmadığını belirterek; "Biz tanrıya inanmıyoruz" derler ve bu yüzden de "ateist-

tanrı tanımaz" olarak adlandırılırlar...

Oysa gerçekte, ne tanrı tanımazların (ateistlerin), ne de duyduklarına göre hiç düşünmeden şartlanma yollu bir tanrı var sananların; **Hz. Muhammed'in açıkladığı "ALLÂH"**tan haberleri yoktur!

Bu yüzdende **"Tanrı"** ile **"ALLÂH"** kavramlarını aynı zannedip, hatta sanki iyi bir iş yapıyor sanısı ile **"ALLÂH"** yerine dillerine **"Tanrı"** kavramını dolarlar... Aslında yaptıkları doğrudur; zira onlar gerçekten **"Allâh"**tan ve **"Allâh"** kavramından söz etmeyip, hayallerinde varsaydıkları **"Tanrılarından"** bahsetmektedirler...

Şunu kesinlikle bilelim ki...

Rasûlullâh Muhammed Mustafa (aleyhisselâm) ve **Kur'ân-ı Kerîm** şu çok önemli gerçeği vurgulamaktadır:

ÖTEDE ya da ÖTENDE bir TANRI yoktur; SADECE "ALLÂH" vardır!..

"ALLÂH'ı (adıyla işaret edileni) **hakkıyla değerlendiremediler!.."** (22.Hac: 74)

Âyeti bizim bu konudaki ihmâlimize işaret eder...

Biline ki...

Dilimizdeki **"TANRI", "İLÂH", "MÂBUD"** kelimeleri ile bunların İngilizce'deki karşılığı olan **"GOD"**, Fransızca'da karşılığı olan **"DIEU"**, Almanca'da karşılığı olan **"GOT"** kelimeleri hep **"TAPINILACAK bir varlık"** kavramını ifade eden kelimelerdir...

Yani insanlar, bu kelimeler ile ÖTEDEKİ bir mâbuda, ilâha, tanrıya işaret ederler!

"ALLÂH" kelimesi ise ÖZEL olarak bir varlığın ismidir; ki o varlığa işaret etmek ve **O** varlığı tanıtmak için, ya çeşitli vasıflarıyla tarif ederiz; ya da bu vasıflarına çeşitli isimlerle işaret ederiz... Ancak bütün bu isimler, hep **O** varlığın, sadece ve sadece çeşitli vasıflarına

işaret eder; ve o vasfı yönünden **O**’nu tarif eder...

Mesela, bu fakîre **“Hulûsi”** derler... Bu isim, O’nun özel ismidir... Herhangi bir lisana bu ismi çeviremezsiniz... İngilizce de olsa, Fransızca da olsa hep gene **“Hulûsi”** denmek zorunluluğu vardır...

İşte bunun gibi, **“ALLÂH” isminin de, ÖZEL bir varlığın ÖZEL ismi olması nedeniyle, başka bir kelimeye çevrilmesi veya başka bir kelimeyle anılması mümkün değildir...**

Esasen yukarıda belirttiğimiz gibi, diğer kelimeler **“tanrısallık kavramına”** işaret ederken; **“ALLÂH”** kelimesi ise tamamıyla **ÖZEL bir VARLIĞA** işaret eden **ÖZEL bir isimdir...**

Bu sebepledir ki, **tanrısallık ifade eden hiçbir kelime, asla “ALLÂH” kelimesinin yerini tutamaz!..**

“Allâh” yerine **“Tanrı”** kelimesini kullananlar, bunu ya **cahillikten, bilgisizlikten** kullanmaktadırlar; ya da **kavrayış** yani **idrak yetersizliğinden konuyu değerlendiremedikleri** için yapmaktadırlar...

İşte, böyle **özel bir ismi olan** ve **“cüz”** kavramından dahi münezzeh bulunan varlığa, kişi **“Allâh”** dediği zamanda, bu kavram yanı sıra bir de **“cüz”** tasavvur ederse; ya da bir **“cüz”** kabul ederse, bu hangi isim ve kavram altında olursa olsun, o kişi **“Allâh”**a **şirk koşmuş** olur; yani **“Allâh”** gerçeğini örtmüş ve bir **“Tanrı”** kabullenmiş olur!..

Ki bu durumda da şu âyetle uyarılır:

“ALLÂH YANI SIRA (kafanda) **BAŞKA BİR TANRI OLUŞTURMA! YOKSA** (şirk anlayışının sonucu) **AŞAĞILANMIŞ VE KENDİ BAŞINA TERK EDİLMİŞ OLARAK OTURUP KALIRSIN!”** (17.İsra’: 22)

İşte bu konuda ikinci bir uyarı daha:

“ALLÂH YANI SIRA TANRIYA (dışsal güce) **YÖNELME!**

TANRI YOKTUR, SADECE 'HÛ'" (28.Kasas: 88)

Yani var olan gerçek mutlak varlık **"Allâh"** iken; sen, **"Allâh"** kavramından gaflete düşüp, **"Allâh" İsmiyle İşaret Edilen** varlığı **ötende bir tanrı sanıp**; böylece **bir tanrı edinmiş** durumuna düşme!..

Ötede ya da ötende bir tanrı kabul etmek suretiyle, farkında olmadan **"Allâh"** kavramı ve anlamı dışına çıkarak, **"tanrı"** kavramı içine girersin...

Böylelikle **Kur'ân-ı Kerîm**'in açıklamış olduğu **"vahdet"** idrakından kendini mahrum etmiş olursun...

Ve **nefsine en büyük zulmü yapmış olursun!..**

Hz. Muhammed (aleyhisselâm), **"ALLÂH RASÛLÜ"** olduğunu, almış olduğu vahiy sonucu olarak açıklayıp, artık insanların tanrıya tapmaması için elinden gelen gayreti gösterdi...

"TANRI YOKTUR, SADECE ALLÂH VARDIR" mesajıyla insanlara gerçeği anlatmaya başlayan **Hz. Muhammed**'in vurguladığı bu gerçek, **Kelime-i Tevhid** şeklinde formüle edilmişti...

İslâm Dini'nin temelini, **"LÂ İLÂHE İLLÂLLÂH"** sözünün manası oluşturur.

"Lâ İlâhe İllâllâh" ne demektir?

Bu söz basit olarak ele alınırsa;

"Tanrı yoktur sadece ALLÂH vardır" anlamında değerlendirilir...

Eğer kelimelerin anlamı üzerinde durursak...

"Lâ İlâhe"... "Lâ", yoktur; "İlâhe", Tanrı demektir yani **tapınılacak tanrı yoktur**, demektir.

Şimdi burada şu noktaya dikkat edelim...

Kelime-i Tevhid, "Lâ ilâhe" ile başlıyor... Ve başlangıçta, kesin

bir hüküm vurgulanıyor. **"Yoktur tapınalacak varlık!"; "Lâ ilâhe!.."**

Akabinde bir açıklama geliyor... **"İllâ", sadece; "Allâh"** vardır!..

"İLLÂ ALLÂH" yani "sadece ALLÂH"!..

Birinci mânâ olarak, bu cümleden açığa çıkan gerçek şudur...

"Tapınalacak Tanrı yoktur"... Evet burada, kesin olarak tapınılacak bir öte tanrı olmadığını vurguladıktan sonra, **"İLLÂ ALLÂH"** diyor...

"İllâ", yukarıda açıklamaya çalıştığımız üzere, **"ancak"** mânâsına anlaşılabileceği gibi, buradaki kullanım şeklinde görüldüğü üzere **"sadece"** anlamında dahi kullanılır...

Evet, **"illâ", "Allâh"** kelimesiyle bir arada kullanıldığı zaman kesinlikle **"sadece"** anlamında algılanmak zorundadır; zira **"Allâh"**tan gayrı vücud sahibi yoktur ki, **"Allâh"** ona kıyaslansın veya o şeyle benzer kefeye konarak ona nispetle tarif edilsin!.. Bu hususu da geniş şekilde **"Hz. MUHAMMED NEYİ OKUDU"** isimli kitabımızda açıkladık.

İşte bu sebepten dolayıdır ki, **"illâ"** kelimesi **"Allâh"** ismiyle yan yana kullanıldığı zaman bunu daima **"sadece"** kelimesiyle tercüme etmek zorundayız...

Nitekim bu mânâ İngilizceye tercüme edilirken:

"There is no god <u>BUT</u> ALLÂH" şeklinde değil; **"There is no god <u>ONLY</u> ALLÂH"** şeklinde tercüme edilmelidir...

Ki böylece, **İslâm Dini**'nin getirmiş olduğu **VAHDET-TEKLİK** inanç veya düşünce sistemi fark edilebilsin.

Evet, sadece **"ALLÂH"** vardır ki, **"O Allâh, tapılacak bir tanrı değildir"** anlamı mevcuttur bu açıklamada... Çünkü başta, kesin olarak **"LÂ İLÂHE"** yani **"tapılacak Tanrı yoktur"** hükmü veriliyor!..

Öyle ise **"Allâh"; İnsanın dışında, ötesinde** ve hatta bu var

gördüğümüz varlıkların **dışında ve ötesinde** tapınılacak bir **Tanrı** değildir!..

"Allâh"ın **"AHAD"** olşunu şayet iyice idrak edersek, görürüz ki -basîretle-, **bir Allâh, bir de yanı sıra kâinat** gibi, **iki ayrı yapı** mevcut değildir!

Yani bir **"Allâh"** var, bir de âlemler mevcut, değil!..

Başka bir deyişle, bir içinde yaşadığımız âlemler, kâinat mevcut; bir de bunların ötesinde, bunlardan ayrı, bunların dışında bir "Tanrı" mevcut anlayışı, tümüyle bâtıldır!..

Hz. MUHAMMED'in açıkladığı "ALLÂH" bir TANRI değildir!..

Hz. MUHAMMED'in açıkladığı "ALLÂH", AHAD'dır!..

Hz. MUHAMMED'in açıkladığı "ALLÂH", sonsuz mânâlara sahip olup, her an bunları seyir hâlindedir!..

İSLÂM'ın **"Tevhid"** inancı, yani **Hz. Muhammed**'in açıkladığı inanç sistemi, **TAPILACAK TANRI OLMADIĞI; ALLÂH'ın AHAD olduğu** ve dolayısıyla bir **TANRI'nın mevcut olmadığı; insanların, bütün yaşamları boyunca kendilerinden meydana gelecek fiillerin neticelerine katlanacağı** esasına dayanır!..

Nitekim **Kur'ân-ı Kerîm**'in çeşitli âyetlerinde hep, insanın bilfiil kendi çalışmalarının, yaptıklarının karşılığını alacağı şöyle vurgulanır:

"İnsan için yalnızca çalışmalarının (kendisinden açığa çıkanların) **sonucu oluşacaktır!"** (53.Necm: 39)

"Yaptıklarınızın sonucundan başka bir şey yaşamazsınız!" (37.Sâffât: 39)

"O süreçte hiçbir nefse en ufak bir şey zulmedilmez... Yaptıklarınızdan başkası ile cezalandırılmazsınız (yaptıklarınızın

sonuçlarını yaşarsınız)**!”** (36.Yâsiyn: 54)

“Her birinin, yaptığı amellerinden (oluşan) **dereceleri vardır. Tâ ki onlar, haksızlığa uğratılmaksızın amellerinin karşılığını tam görsünler.”** (46.Ahkaf: 19)

“Bu süreçte her nefs yaptıklarının getirisiyle karşılık bulur (yaptıklarının sonucunu yaşar)**! Bu süreçte haksızlık yoktur! Muhakkak ki Allâh, Seriy’ul Hisab’dır** (anında yapılanın sonucunu yaşatmaya başlayandır)**.”** (40.Mu’min: 17)

Yukarıdaki âyetlerde de görüldüğü üzere, insan dünyada yaptığı çalışmalarının karşılığını göreceğine göre, acil olarak ilk yapması gereken şey ölüm ötesi yaşamın ne olduğunu araştırmak ve **“Allâh”**ın ne olduğunu idrak etmektir...

Hz. Muhammed (aleyhisselâm)’a **“Allâh nedir?”** diye soranlara, cevap **“Allâh”** tarafından bizzat veriliyor, **Kur’ân-ı Kerîm**’de **İhlâs** Sûresi’nde:

“De ki, O ALLÂH AHAD’dır;

ALLÂH SAMED’dir;

LEM YELİD ve LEM YÛLED’dir;

ve LEM YEKÜN LEHÛ KÜFÜVEN EHAD’dır!..”

“Hz. Muhammed’in açıkladığı Allâh”ın ne olduğunu açıklayan bu sûrede öncelikle, kelimelerin geniş mânâsı üzerinde duralım... Ve sonra da bu mânâların getirmekte olduğu sonuçlar üzerinde düşünmeye başlayalım...

“ALLÂH AHAD”dır... Yani, sınırsız, sonsuz, cüzlere ve zerrelere bölünmesi söz konusu olmayan **TEK**’tir...

Şimdi bu tanımlamayı iyi düşünelim!..

Cüzlere, zerrelere bölünüp parçalanması mümkün olmayan

"AHAD", ya sonlu sınırlı bir tektir, ki bu takdirde evrenin herhangi bir yerinde oturmaktadır (!); ya da sonsuz, sınırsız cüzlere ayrılmaz **TEK**'tir, ki bu takdirde de ancak ve sadece, tekrar ediyorum **ancak ve sadece "KENDİSİ"** mevcuttur!..

"AHAD" olan **"ALLÂH"**ın dışında herhangi bir varlığın mevcudiyetini ileri sürmek önce akıl ve mantığa, sonra da izan ve insafa sığmaz!..

Düşünelim...

Şayet **Allâh**'tan ayrı, **Allâh'ın dışında** bir varlık var ise... Bu varlık ile **Allâh** arasındaki sınır neredevery?.. Bu **sınırı nerede çizeceksiniz?..**

Ya varlık; mevcut, **sınırsız sonsuz TEK**'tir, ikinci bir varlık yoktur!..

Ya da sınırlı sonlu, **evrenin içinde** bir yerde, **veya evrenin dışında MEKÂNI OLAN bir Tanrı** mevcuttur!!?

Burada idrak edilmesi en önemli olan şey; "SINIRSIZLIK-SONSUZLUK" kavramıdır...

Şimdi bu **"sınırsızlık-sonsuzluk"** kavramını en - boy - derinlik olarak değil, **boyutsal olarak** kavramaya çalışalım...

Gerçekte, mevcut olan **TEK**, bölünmez, parçalanmaz, **sınırsız-sonsuz** olan **TEK**'tir!.. **AHAD**'dır!.. Eşi, misli, benzeri, mikro ya da makro planda kendisinin dışında hiçbir şey olmayan **"ALLÂH AHAD"**dır!..

Ancak biz, mevcut algılama araçlarımıza bağımlı olarak, o **TEK** yapıyı, çok parçalardan oluşmuş bir bütün gibi değerlendirme yanılgısı içindeyiz!.. Çünkü, beynimiz kesitsel algılama araçlarına göre hüküm vermekte!..

Oysa beyin, kesitsel algılama araçlarının yani beş duyusunun son derece sınırlı değerlendirme kapasitesi ile kayıtlı kalmasa... Bu sınırlar içinde algıladığı verileri sadece, evrendeki sayısız varlıklardan birer

kesit veya birer örnek kabul etse...

Sonra derin bir tefekkür ile, algılayabildiği örneklerden; daha nelerin mevcut olabileceğini tespit edebilse... Ve sonra, onların yapısal derinliklerine doğru, **boyutsal** bir seyahat yaparak, evrensel **ÖZ** ile karşılaşsa... Ve nihayet kendi **“ben”**liğinin dahi o evrensel **“ÖZ”** içinde **“yok”** oluşunu fark edebilse...

İşte bu işin çok önemli bir yanı...

Konunun ikinci önemli yanı da şurası...

Hz. Muhammed’in açıkladığı “ALLÂH”, “AHAD” yani **sınırsız-sonsuz**, zerrelere ayrılmaz olduğuna ve bu durum her yöne ve **her BOYUTA** şâmil bulunduğuna göre; bu takdirde **O**’nun varlığı yanı sıra, var olabilecek ikinci bir varlık, nerede, **hangi BOYUTTA** veya hangi başlangıç noktasında **O**’nun varlığına bir **sınır çizerek, kendine yer açabilecektir?!!**

“AHAD ALLÂH” dışında var kabul edilecek ikinci bir varlığın, **Tanrı**’nın yeri neresidir?..

“ALLÂH”ın içinde mi, yoksa **dışında** mı?!!

“ALLÂH”, sonsuz-sınırsızdır, dedik...

“ALLÂH”ın sınırsız-sonsuz oluşu dolayısıyla bir **MERKEZİ** olması da muhaldir!..

Bir şeyin merkezi olması için, onun sınırları olması, bu sınırların köşelerinin kesiştiği noktanın da merkez kabul edilmesi gerekir...

Hâlbuki, **“ALLÂH”ın sınırı yoktur...**

Sınırı olmayan şeyin, **merkezi** de olmaz!.. **Merkezi olmayan şeyin özü, içi ve dışı da olmaz!..**

Bizim beş duyusal yaşamımıza ve beş duyudan ileri gelen madde kabulümüze göre, bir nesnenin içi ve dışı vardır; özü vardır, kabuğu vardır!.. Oysa, merkezi olmayan şeyin özü ve kabuğundan, içi ve

dışından söz edilemez!..

Nitekim bu mânâ **Kur'ân-ı Kerîm**'de bir âyette şöyle vurgulanmaktadır:

"Hû'vel'Evvelu vel'Âhıru vezZâhiru velBâtın"

"HÛ'dur; Evvel, Âhir, Zâhir, Bâtın..." (57.Hadiyd: 3)

Yani; **Zâhir, Bâtın, Evvel** ve **Âhir** diye bildiğin hep **"O"**dur!.. Bunlar, gerçekte **TEK** bir şeydir!.. Yani, **zâhir** ve **bâtın** diye **iki ayrı şey yoktur!**

"Evvel, Âhir, Zâhir, Bâtın" kelimeleri ile işaret ettiğin şey hep **"O"**dur!..

Sen, **"O"**na, ister **"Zâhir"** de, ister **"Bâtın"** de, ister **"Âhir"** de, ister **"Evvel"** de; dediğin, işaret ettiğin, tarif ettiğin hep **"O"**dur!..

Zira, **zâhir-bâtın** ayırımı senin **beş duyundan** doğmaktadır!.. **Beş duyu** ile algılayabildiğine **"zâhir"** diyorsun, algılayamadığına **"bâtın"!..**

Oysa altı, yedi, on iki duyu ile algılama durumunda olsaydın, senin için **zâhir**ler de değişecekti, **bâtın**lar da!.. Ve sen, bugün zâhir dediğine bâtın, bâtın dediğine zâhir demek durumunda olacaktın.

"ALLÂH" ise **sınırsız-sonsuz TEK** olması hasebiyle, **"ZÂHİR"** ve **"BÂTIN"** kavramlarından berîdir, münezzehtir!..

Evet... Merkezi, içi-dışı, zâhiri-bâtını, başı-sonu olmayan; bu gibi anlamlardan ve oluşlardan berî olan varlığın, bir yerde son bulup; o noktadan sonra, ikinci bir ayrı varlığın başlamasından söz edebilir misiniz?..

Elbette hayır!..

İşte bu yüzden fark ederiz ki, düşünebilen, hayal edebilen her noktada, tüm özellikleriyle; ve **"ZÂT"**ıyla ve dolayısıyla tüm özellikleriyle ancak ve ancak, sadece ve sadece **KENDİSİ** yani

“AHAD” olan **“ALLÂH”** mevcuttur!..

“O”nun dışında, ikinci bir varlığın vücudundan söz eden ise, tümüyle derin düşünce yetersizliğinden doğan yanılgı içerisindedir!.. Ki bu durumun dindeki adı da **“ŞİRK”**tir!..

“ALLÂH”, “AHAD” olduğuna göre... Kendi varlığı yanı sıra ikinci bir varlıktan söz edilemez!..

Ve gene, **“O”**nun zerrelere ayrılması şeklinde zaman boyutuna girmesi de söz konusu değildir...

“ALLÂH SAMED’dir”...

“SAMED” kelimesinin anlamında derinlemesine bir araştrma yaparsak, şu mânâlar ile karşılaşırız bilebildiğimiz kadarıyla...

Hiç boşluğu olmayan, eksiksiz, gediksiz, deliksiz, nüfuz edilemeyen... Bir şey girmez, bir şey çıkmaz!.. Som... Hani som altın deriz ya; işte öyle... Yani bir diğer ifade ile **“sırf”!..**

Görüldüğü gibi bütün bu mânâlar esas itibarıyla **“AHAD”** isminin mânâsını bütünleyen açıklamalar şeklindedir.

Öyle ise **“ALLÂH, DOĞURMAMIŞTIR”** uyarısı hangi mânâlarda anlaşılacaktır?..

İlk anlayacağınız mânâ şudur:

“Allâh” kendisinden ikinci bir varlık meydana getirmemiştir!..

Ya da başka bir ifade şekliyle; **“Allâh”**ın varlığından meydana gelmiş ikinci bir varlık mevcut değildir!..

Çünkü **O**, cüzlere, zerrelere bölünmesi parçalanması mümkün olmayan **TEK**’tir, yani **“AHAD”dır!..**

1. Sınırsız sonsuzdur ki, bu yüzden ikinci bir varlığı kendi *içinde* **veya** *dışında* **meydana getirmesi söz konusu olamaz.**

2. “AHAD” oluşu dolayısıyla cüzlere, zerrelere ayrılmaz ki, O’ndan meydana gelen ikinci bir parça olsun!..

İşte bu yüzden, "ALLÂH"tan meydana gelmiş, O'nun doğurduğu, O'nun özellikleri ile de olsa, ikinci bir varlığın mevcudiyetinden asla söz edilemez!

Netice...

"ALLÂH", ne başka bir varlık tarafından doğurulmuş yani meydana gelmiştir; ne de O'nun doğurduğu, yani O'nun varlığından meydana gelmiş ikinci bir varlık mevcuttur!..

Bu arada açıklamadığımız bir husus daha var...

Onu da görelim...

Şimdi de **"LEM YÛLED"**i anlayalım...

"Doğmamıştır" dendiğine göre burada bize şu idrak ettirilmek isteniyor demektir.

"ALLÂH, başka bir varlıktan meydana gelmemiştir!.."

"Allâh"ın başka bir varlık tarafından meydana getirilmesi nasıl düşünülebilir ki?.. Zira **O**, **"AHAD"**dır!..

Yani **sınırsız-sonsuz**, cüzlere bölünme kabul etmez **TEK**'tir!..

"Allâh"ı meydana getirecek bir varlık düşünebilmek için, **"Allâh"**ın ister yönsel, ister **BOYUTSAL** bir **SINIRI** olması gerekir ki; o sınırın ötesinde **O**'nu meydana getirecek ikinci bir varlık olsun!!! Ve sonra da o ikinci varlık kendisinden **"Allâh"**ı meydana getirsin!!!

"ALLÂH", "AHAD"dır!..

"AHAD" olan "ALLÂH" ise, sınırsız-sonsuz, zerrelere bölünmezdir...

Bu sebeple de, kendisinin bir noktada bitip, o noktadan sonra ikinci bir varlığın başlamasından söz edilemez!..

Bu yüzden de **"ALLÂH"**ı meydana getiren, **DOĞURAN, ikinci bir varlıktan** bahsedilemez, böyle bir şey düşünülemez!..

İşte, **"LEM YÛLED"** uyarısının bize anlatmak istediği,

anlayışımız kadarıyla budur...

Geldik bu tarif metnindeki son uyarıya...

“LEM YEKÜN LEHÛ KÜFÜVEN EHAD”

“O’nun dengi, misli, mikro ya da makro benzeri mevcut değildir, AHAD’dır.”

Burada şu âyeti de hatırlayalım:

“...LEYSE KEMİSLİHİ ŞEY’A...” (42.Şûrâ: 11)

“İster mikro, ister makro planda O’nun misli olabilecek hiçbir şey mevcut değildir.”

Bu arada, konuya vukufu olmayanların düşecekleri bir hatayı önleme amacıyla, şu hususu da belirtmeden geçmeyelim...

Kur’ân-ı Kerîm’de çeşitli yerlerde **“İlâhımız”, “İlâhınız”** gibi ifadeler geçmekte; ancak akabinde de **“İLÂH”**ın, **“ALLÂH”** olduğu vurgulanmaktadır...

Peki bu duruma göre, **“ALLÂH”**ın, bir **“ilâh”** yani **“tanrı”** olduğu ileri sürülemez mi?

Sürülemez!..

Bu gibi tanımlamalar, **“ilâh”**a yani **“tanrı”**ya **tapanlara** yapılan açıklamalardır.

Yani onlara denilmektedir ki;

“Sizin, İLÂH sandığınız, TANRI dediğiniz şey mevcut değildir; gerçekte var olan SADECE “ALLÂH”tır!.. Sizin ve bizim ‘İlâh’ımız hep aynı ve tektir... Ve dahi, O da ALLÂH’tır...”

Evet, bu açıklamalardan gaye, o kişilerin belirli bir **“tanrı”** varsayımından kurtulup, **“ALLÂH”**ı idrak etmeye çalışmalarıdır...

Şimdi, elimizi vicdanımıza koyarak düşünelim...

Varlığına iman ettiğimiz, ya da inanmadığımız, ancak her iki hâlde de **"ALLÂH"** adını verdiğimiz **Tanrı** ile; burada tarif edilen **Hz. Muhammed'in açıkladığı "ALLÂH"** aynı mıdır?

Hz. Muhammed'in açıkladığı "ALLÂH" için **"Tanrı"** kelimesi kullanılabilir mi, ya da **"tanrılık"** mefhumu kabul edilebilir mi?.. Düşünülebilir mi?!.

Yani gerçekte, dün - bugün - yarın var olan ve sonsuza dek var olmakta devam edecek olan "BÂKÎ", "VECH"tir.

"VECH"in perdesi olan yegâne şey ise, o şeye ait olan **"İSİM"**dir... Ki o isim, sonradan **"VECH"**in bir mânâsı üzerine konmuş bir perdedir... Perdenin ardındaki varlık ve onu meydana getiren mânâlar ise **"ALLÂH"** isimlerinden varlıklarını alırlar...

Sonuç olarak şunu kesinlikle bilelim ki...

Kur'ân-ı Kerîm'de ve Hz. Muhammed'in açıkladığı "ALLÂH" kavramında, ötede ya da ötende, yani senin dışında bir tanrı kavramından söz edilmeyip; sadece kendisi var olan sonsuz-SINIRSIZ "TEK" fark ettirilmeye çalışılmaktadır...

4

TANRI YOKTUR, "ALLÂH" VARDIR!

Genel anlamda, duyduğumuz kadarıyla zikir, o *ötedeki tanrının* isimlerini anarak onun gözüne girmek içindir!..

Acaba gerçekten öyle mi?..

Bu konunun gerçeğini anlayabilmek için, önce **zikredilen varlığın kim** ve **ne** olduğunu iyi anlamalıyız...

"Tanrı"yı mı zikretmeliyiz, **"ALLÂH"**ı mı?.. Çoğunluk, burada doğal olarak şu soruyu soracaktır:

"*Ne farkı var ki?.. Ha tanrı ha Allâh!.. Hepsi de bir! Biz Türkler Allâh'a Tanrı ismini vermişiz! Tanrı uludur!..*"

Hayır!.. Tanrı ulu değildir!.. Tanrı yoktur! Tanrılık kavramı geçersizdir!

Kime göre bu böyledir?.. **"İslâm Dini"**ne ve bu dini anlatan Kutsal Kitap **Kur'ân-ı Kerîm**'e göre!.. **Allâh Rasûlü Muhammed Mustafa** (aleyhisselâm)'a göre!

"İNSAN ve SIRLARI" ile **"Hz. MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH"** isimli kitaplarımızda öncelikle **"Tanrı"**

kavramı ile **"ALLÂH"** kavramı arasındaki son derece önemli fark üzerinde detayları ile durup; **"Allâh"** kavramına dayalı olarak mevcut olan **"İslâm Dini"**ni açıklamaya çalıştık!

"Tanrı" kavramı ile "ALLÂH" isminin işaret ettiği mânâ arasındaki anlam farkı anlaşılmadığı sürece, hiç kimse "İslâm Dini"nin ne olduğunu ve niye gelmiş olduğunu anlayamaz!.. Bu yüzden de "DİN" olayını yanlış değerlendirir! Ayrıca **"İslâm Dini"**nde **teklif edilen** çalışmaların **-ibadetlerin-** hangi gerekçeyle insanlara önerildiğini de kavrayamaz!

Öyle ise **öncelikle "Tanrı" sözcüğünden anlaşılan kavram ile, "ALLÂH" ismiyle işaret edilen anlam arasındaki farkı çok iyi idrak etmek zorundayız!**

"Tanrı" ismi bize neyi anlatır?..

Benim, senin, yaşadığımız bu varlığın ötesinde; bu varlığı dıştan gelen bir biçimde yaratan; öteden bizi seyredip, hakkımızda hüküm verecek olan; sonra da bizi cehennemine atacak ya da cennetine sokacak bir varlık!..

İnsanların çoğu ile; **"Din"**in kelimelerinde, dış anlamlarında, mecazında kalmış din adamlarının hepsi **"tanrı"**ya inanır, onu savunur ve onun adına insanları yönetmeye kalkar!.. Akıl-izan sahipleri de böyle bir şeyin olamayacağını idrak ettikleri için tanrıya inanmazlar ve din adamlarına da kulaklarını tıkarlar!

"ALLÂH" kavramına dayalı **"Din"** anlayışı ise, bütün **tasavvuf ehli ve evliya** tarafından paylaşılan bir gerçektir! Ne yazık ki, insanların pek azı bu gerçeği fark etmiştir!

Bu gerçeği açıklayan **Kur'ân-ı Kerîm**'e göre **"ALLÂH"**, evreni ve var olarak algılanan her şeyi, kendi ilminde, kendi kudretiyle ve kendi güzel isimlerinin özellikleriyle yaratmıştır... Bu sebepledir ki, **doğa kanunları ve evrensel düzen** dediğimiz şey, gerçekte **ALLÂH DÜZEN ve SİSTEMİ'nden** başka bir şey değildir! Bu gerçek nedeniyle de, insan, **ötesinde bir tanrı**ya tapınmak yerine; **ÖZÜNDEKİ "ALLÂH"**ı fark etmek ve ötesindekine değil,

özündekine yönelmek zorundadır!

Gelmiş geçmiş bütün evliya, insanları, **“ALLÂH”** kavramına dayalı din anlayışına ve bunun sonucunda oluşacak **“haşyet”** hâline yönlendirmek isterken; işin şeklinde kalan din adamları da **ötedeki bir tanrı** kavramıyla olayı anlatıp, insanları ondan **“korkutarak”** hükümranlık tesis etmeye çalışmışlardır!..

Şu anda bizim **ÖTEMİZDE**, bizi seyredip, yaptıklarımıza göre hakkımızda bir karara varacak; buna göre de bizi cehennemine atacak ya da cennetine sokacak bir **“tanrı”**dan söz etmemektedir **Kur’ân** ve **Hz. Muhammed** (aleyhisselâm)!

Aksine, hepimizin **ÖZÜNDE** olan ve **“Hakikat”**ini **oluşturan** bir **“ALLÂH”**tan bahsetmektedir **Kutsal Kitabımız** ve **Allâh Rasûlü!**

İşte bu yüzdendir ki birinin gıybetini yapan, onu aldatan, ya da ona kötülük yapan, hakkını gasp eden; gerçekte onun **“hakikat”**i olan **“ALLÂH”**a yapmıştır bu davranışı!..

Ve bu yüzden demiştir ki **Allâh Rasûlü:**

“İnsanlara şükretmeyen Allâh’a şükretmiş olmaz!..”

Yani muhatabın, hayalinde yarattığın ötendeki “tanrı” değil; algıladığın her şeyin özü olan “ALLÂH”tır! Bunu fark etmedikçe, “İSLÂM DİNİ”nin yüceliğini anlayamayız!.. Öyle ise “Allâh”a “ erkek tanrı” denir mi hiç?..

5

ALLÂH'A "TANRI" DENİR Mİ?

Bu konuda ilmi olmayıp, kulaktan dolma asılsız verilerle **"Din"** hakkında hüküm veren bilgisizler topluluğu, her iki sözcüğün de aynı anlama geldiğini sanıp, akılları sıra biraz da sanki milliyetçilikle ilgili sanarak, **"ALLÂH" ismi** yerine **"Tanrı"** sözcüğünü kullanmaktadırlar...

Oysa, önceki yazımızda **"Tanrı"** sözcüğünün işaret ettiği kavram ile **"ALLÂH"** isminin işaret ettiği anlamın, birbirinden tamamıyla ayrı mânâlara işaret ettiğini anlatmaya çalışmıştım. Mânâları birbirinden tamamıyla ayrı iki sözcük!..

Bu konuya Türkiye'de yaşamış çok değerli bir **Kur'ân tefsircisinin** satırlarıyla açıklık getirelim... 1940'larda yazılmış en kapsamlı ve detaylı **Kur'ân tefsiri** olan **Elmalılı Hamdi Yazır**'ın Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından bastırılmış **"Hak Dini Kur'ân Dili"** isimli eserinde bakın bu konuda ne deniyor:

"*Gerek ismi özel olsun gerek ismi genel, 'ALLÂH' ismi celâli ile, yine ALLÂH'tan maâda hiçbir mâbud anılmamıştır...*

Mesela 'TANRI', 'HÜDA' isimleri, 'ALLÂH' gibi özel isim değidir!

'İLÂH', 'RAB', 'MÂBUD' gibi genel mânâ ifade eden kelimelerdir...

Arapça'da 'İLÂH'ın çoğuluna 'ÂLİHE'; 'RAB'bin çoğuluna 'ERBÂB' denildiği gibi; Farsça'da da 'HÜDA'nın çoğuluna 'HÜDÂYAN' ve lisanımızda dahi TANRILAR, MÂBUDLAR, İLÂHLAR, RABLER denmiştir; çünkü bunlar haklıya ve haksıza ıtlak edilmiştir...

Hâlbuki hiç 'ALLÂH'LAR denilmemiştir ve denemez!

Böyle bir tâbir işitirsek, söyleyenin cehline veya gafletine hamlederiz!..

'TANRI' adı böyle değildir; mâbud, ilâh gibidir... Bâtıl mâbudlara dahi 'TANRI' ismi verilir... Müşrikler birçok tanrılara taparlardı. Filanların tanrıları şöyle, falanların tanrıları şöyledir denilir...

Demek ki, 'TANRI' genel ismi, 'ALLÂH' ismi özelinin eş anlamlısı değildir, en genel bir tâbirdir...

Binâenaleyh, 'ALLÂH' ismi, 'TANRI' adı ile tercüme olunamaz!" (Cilt:1; Sayfa: 24-25)

Türkiye'deki en değerli **Kur'ân** tefsirini yazan kişiye göre, yukarıda okuduğunuz üzere, **"ALLÂH"**a kesinlikle **"tanrı"** denemez!..

Burada ayrıca şu çok önemli farklara dikkat etmeliyiz...

"Tanrı" kelimesi, sıfatları anlatan genel bir kelimedir; **"ALLÂH"** ise kendisinden gayrı hiçbir şeyin mutlak vücudu olmayan **Tek Zât**'ın ismidir!

Yani olay, yalnızca kelime, telaffuz olayı değildir! Kelimeler, isimler arasındaki son derece büyük anlam farkıdır!

"Tanrı" ve **"tanrılık"** kavramına dayalı din anlayışı bâtıldır!

"ALLÂH" isminin işaret ettiği anlama dayalı yürürlükte olan din, **"İSLÂM DİNİ"**dir!

"Lâ ilâhe illAllâh" cümlesinin anlamı **"tanrı yoktur sadece ALLÂH vardır"** şeklindedir. Ve iyi bir müslüman olmak için, önce bu farkı çok iyi anlamalıyız!

Zira, **"tanrı"** kelimesinin anlamı ile sınırlarsak anlayışımızı, **"ALLÂH"** isminin işaret ettiği mânâdan mahrum kalırız; bu da sonunda, bizi **"hilâfet"** sırrından mahrum bırakır!..

"Tanrı", tapınılacak **ötendeki** bir varlıktır...

"ALLÂH", kulluk edilegelmekte olan **özündeki Hakikat**'tir!..

"Tanrı", korkulası **umacı**dır!

"ALLÂH" ise, ilim sahiplerinde, sonsuz-sınırsızlığın yanındaki hiçliklerini kavrayış nedeniyle oluşan **"haşyet"**in kaynağıdır!..

"Tanrı", yeterli olmayanların kendi kafalarında hayal edip varsandıkları ötelerindeki yönetici ve yargılayıcıdır!

"ALLÂH", âlemleri kendi varlığından meydana getirmiş ve her zerresinde Esmâsıyla algılanır olmuş **"TEK mutlak varlık"**tır; hiçbir şekilde ortağı yoktur!

"Tanrı", her devirde ve toplumda anlayış seviyesine göre sayısız özelliklerle bezenip süslenen; hayallerin karşılığının kendisinde olduğu varsayılan, beşer anlayışına göre şekillenen bir balondur!

"ALLÂH" ise **"AHAD", "SAMED", "LEM YELİD VE LEM YÛLED"**dir!..

"***İlâhlar öldü artık!..***
Tanrıysa can çekişmede...
HAYY ALLÂH!.."

Diyor değerli Hâkim şâir **Halûk Mahmutoğulları**, bu gerçeğe işaretle...

Öyle ise, **"ALLÂH ve DİN ADINA hükmetmek"** kimin yetkisindedir?..

6

KANSERLEŞEN TANRI DÜŞÜNCESİ

Günümüz insanına anlatmaya çalıştığım çok önemli bir gerçeği, idrak ettirmede niçin fevkalâde zorlandığımı şöyle fark ettirdi Allâh...

İnsanların çok büyük bir kısmı, bu algılanan boyuttaki her şeyin bir Yaratıcı tarafından meydana getirilmiş olduğunu kabul ediyor; ve de bu yaratıcıya **"Tanrı"** adını veriyor...

Kendisinin ve varlığın ötesinde olarak nitelediği bu yaratıcının niteliği ve niceliği hakkında da, çevresinden **-sorgulayarak ve düşünerek değil-** şartlandırılma yollu edindiği bilgiler kadarıyla da bu **"tanrı"** kafasında şekilleniyor...

Daha sonra, bulunduğu toplumun kullandığı tâbir eğer **"Allâh"** ise, kafasındaki bu **"tanrı"** imajına **"Allâh"** adını vererek konuşma ortamına dalıyor...

İşte bütün problem burada başlıyor!

"Tanrı" kavramının hiçbir aslı, gerçeği olmadığını **anlamayan** bu kişiye, siz **"Allâh"** ismiyle işaret edilen mutlak varlığın özelliklerini anlatmaya başladığınız zaman; bu defa o kişi, bu bilgileri kafasındaki **"tanrısına"** enjekte ederek, aşılayarak; **"tanrısını Allâh'laştırıyor"!**

Oysa yapılması gereken işlem, **"tanrı"** kavramından kurtularak **"Allâh ismiyle işaret edilen mutlak gerçeği fark etmek"!..**

İşte, **"Allâh"** isminin işaret ettiği anlamların, kafamızdaki **"tanrı"** kavramına enjekte edilmesi, beynimizdeki **"tanrı"** kavramının ve düşüncesinin sanki kanserleşmesi gibi olay meydana getiriyor; **"Allâh"**a ait özelliklerle bezenen **"tanrı"** kavramı günden güne gelişip büyüyor, yayılıyor!.. Zira düşüncedeki **"Tanrımız"** gittikçe **"Allâh'laşıyor"!** Beden hücrelerinin kanserleşmesi dünya yaşantısını kaybettirirken; **"tanrı"** bilincinin kanserleşmesi ve kişinin **"Allâh"** ismiyle işaret edilen mânâyı idrak edememesi, ebedî hayatını değerlendirememesi sonucunu getirir!

"Tanrı" ve **"tanrılık"** kavramının ne olduğunu acilen çok iyi öğrenmek ve çevremizdeki düşünme kabiliyeti olanlara da fark ettirmek mecburiyetindeyiz!

Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'ın, **Kur'ân-ı Kerîm'e** dayalı bir yolla açıkladığı **"ALLÂH"** ismiyle işaret edilen varlığı gerçekten anlamak, idrak etmek istiyorsak, öncelikle, ötede, yukarıda, dışımızda bir **"Tanrı"** varsayma düşüncesinden arınmak zorundayız!..

Bu arınmayı nasıl gerçekleştireceğiz?..

Allâh'ın yaratmış olduğu içinde yaşamakta olduğumuz bu âlemi ve onda geçerli olan sistemi okumaya çalışarak!

Öncelikle fark edecek ve idrak edeceğiz ki...

Algılamakta olduğumuz her şey, Allâh'ın ilmi, dilemesi ve kudretiyle meydana gelmektedir! O'nun dilemesi dışında hiçbir birim hiçbir şey dileyemez! **"Hakiym"** olan **Allâh**, her olayı bir hikmetle ve yerli yerinde olarak oluşturmaktadır; biz onu yersiz veya yanlış olarak nitelendirsek dahi!

Allâh'ın muradı ne?.. İkinci olarak bunu çok iyi anlamak zorundayız!..

ALLÂH ismiyle işaret edilen ve âlemlerde tasarruf sahibi olan **Zât**, her an dilediğini tüm varlıklar adı altında ortaya koymaktadır; ve

kendisine soru sorabilecek, kendi dışında ikinci bir varlık da mevcut değildir!

Yaratmış olduğu sistemde geçerli anayasadaki en başta gelen kanunlardan biri, **"güçlü olan kazanır"**dır. Güçlü kıldığı, daha güçlü ile karşılaşıncaya kadar kazanmaya devam eder!.. Çünkü **"Kudret"** sıfatı vardır, **"acz"** sıfatı yoktur!

Her **varlığın gücü, ilminden** kaynaklanır... Her varlık, aklı kadar ilim sahibidir... Her türün kendine özgü akıl düzeyi olduğu içindir ki, türler birbirlerini akılsız sanırlar! Her akıl, kendi kapsamı içindekini de, dışındakini de **"akılsız"** nitelendirir!

Oysa **Allâh**, dilediklerinin oluşması için, **her bir birimi, hangi amacını gerçekleştirsin** diye yaratmışsa, ona, **bu amaca göre hak ettiklerini** verir; ve bu da **"Allâh'ın adaleti"** denen şeyin ta kendisidir! Bu yüzdendir ki, evrende, ne geçmişte ne de gelecekte gerçek anlamda zulüm kesinlikle mevcut değildir! Herkes ve her birim **yaratılış amacına göre hak ettiğini**, her an almaktadır!

Öyle ise, eğer biz, hayalimizde yarattığımız **"Tanrı"** kavramından arınıp, **"ALLÂH"** ismiyle işaret edilen **Zât**'ı tanımak istiyorsak, **O**'nun **kendi varlığıyla var kıldığı** bu âlemleri ve sistemini **"OKUMAYA"** çalışmak zorundayız!.. Yani eserlerinden, o eserleri meydana getireni tanıma yoluyla!

Ki böylece **"Allâh"**ı tanımanın yolu bize açılsın!

Aksi hâlde, **"Kendi hevâsını tanrı edineni gördün mü?"** âyetinin kapsamı içinde yaşamak üzere ebedî yolculuğa çıkarız!

7

"HÛ", "HE"ye DÖNERSE

Bu bölümde gerek **Kur'ân** ve gerekse dinî yayınların İngilizce ve Almanca çevirileri sırasında yapılmış olan **çok önemli bir yanlışa** dikkat çekmek istiyorum.

Bilindiği üzere, **Kur'ân-ı Kerîm**'de geçen **"HÛ"** kelimesi dilimize **"O"** olarak çevrilir.

"O" zamiri dilimizde, üçüncü bir varlığa işaret eder; ve bu anlamda kadın-erkek veya cansız ayırımı yoktur.

Biz üçüncü bir birim için, ister kadın ister erkek; ister canlı, ister cansız; ne olursa olsun hep **"O"** kelimesini kullanırız...

Oysa, Türkçe'deki **"O"** kelimesinin İngilizce'de karşılığı üç ayrı kelimedir... Üçüncü şahıs erkek birim için **"HE"**; üçüncü şahıs dişi birim için **"SHE"**; üçüncü cansız birim için de **"IT"** kelimeleri kullanılır.

Dilimizde yanlış kullanılan bir terim vardır, "***Tanrı-Baba***"**!** Bu bize **İsevî**'likten geçmiştir... Onlar için "***bir tanrı vardır göklerde, erkek***", ki O **İsa** (aleyhisselâm)'ın ***babası*****!** Oysa diğer bölümlerde elimden geldiğince açıklamaya çalıştığım üzere **"Allâh"** ismiyle işaret

edilen varlık **“*ötedeki erkek, baba*”** değildir!

Düşünmeye çalışalım... **“Ben”** dediğimiz özümüzü fark etmeye çalışalım...

Maddenin özüne yönelip **“zoom”**lama yapalım! Molekül-atom-nötron-nötrino-kuark-kuanta boyutlarına inip, düşünebildiğimiz her şeyi parçacık-dalga boyutunda hissetmeye zorlayalım kendimizi... İşte bu yaptığımız, bir boyutsal **“zoom”**lama veya **“mi'râc”**tır!

İşte Arapça'daki **“HÛ”** kelimesi, varlığın özündeki bir **boyutsal öteliğe** işaret eder; niteliksiz ve niceliksiz bir yolla!

Şimdi bir bu anlattığım mânâyı düşünün, bir de İngilizce'deki üçüncü erkek şahsa işaret eden **“HE”** kelimesinin anlamını!.. Ve üstüne üstlük, **“HÛ”** kelimesinin işaret ettiği mânânın, insanların **“HE”** kelimesinden anladığına dönüştürülmesiyle ortaya çıkan kavram kargaşasına!

Evrensel boyutlu “TEK”lik noktası olarak algılanması istenene işaret eden **“HÛ”**nun, ***cinsiyetli bir tanrı*** olarak algılanması ne derece doğruya yakın olabilir?..

Soyutluğun ardındaki somut olarak işaret edilen ***erkek-baba tanrı*** anlayışı ile, gerçekte, **sonsuz-sınırsız diye tanımlanmaktan dahi berî olan** ne kadar bağdaştırılabilir?..

Hele şunu fark edelim ki...

Bize göre sonsuz olan evren, bir anda, **“nokta”**dan var olmuş bir açı, **“<”!**

Sonsuzluk düzleminde, bir noktadan meydana gelmiş bir **“<”, açı!..**

“Evren” kelimesiyle ya da **“evren içre evrenler”** tanımlamasıyla anlattığımız her şey bu açıda **“<”** yer almakta!..

Bu **“<”** açı ve dayandığı **“nokta”** ise, anlarından bir andaki yaratışı **“HÛ”**nun!.. Sayısız **“an”**lardaki, sayısız **“nokta”**lardan, yalnızca bir **“an”**daki bir **“nokta”**dan yaratılmış **“evren içre**

evrenler"den birindeyiz!

"İnsân-ı Kâmil" ya da **"Hakikat-i Muhammedî"** isimleriyle işaret edilen ise o **"nokta"**dan var olan varlık!

"NOKTA" ise bir **"nükte"!..**

Sayısız **"nokta"**ların **"Hâlık"**ı olup; **"nokta"**lar, **O**'nun indînde **"nükte"** olan **"HÛ"!**

İlminde **"nokta"**dan yarattıklarını, hayal hammaddesiyle var kılan **"HÛ"!**

Ve bütün bunlardan **"ĞANİYY"** olana işaret eden, **"HÛ"!..**

İşte **"HÛ"** ismiyle işaret edilip, müslümanların fark etmesi istenen **Hakikat!**

İşte, **"HE"** kelimesiyle işaret edilen **Kur'ân** tercümelerindeki ***erkek-baba tanrı*** kavramı!

"HÛ" kelimesinin anlamının **"HE"**ye dönüştürüldüğü **Kur'ân** tercümeleriyle...

Ötede bir tanrıdan söz ediyormuşcasına anlaşılan **Kur'ân** meâlleriyle, insanların **İslâm Dini**'ni anlaması fevkalâde zordur!..

İslâm Dini'ni anlamak ve bilinçli olarak tasdik etmek istiyorsak, öncelikle bu gibi kelimelerin işaret ettiği anlamları iyi anlamalıyız!

3. BÖLÜM

ÖLÜM

"Her nefs, ölümü tadacaktır! Sonra bize döndürüleceksiniz!"

(29.Ankebût: 57)

"Tanrıyı dışarıda yukarıda düşünenler, ruhun da bedene dışarıdan, yukarıdaki tanrının yanından geldiğini düşündüler!..

'ALLÂH'ı bilenler ise, ruhun, beynin özü ve hakikati olan HAKK'tan geldiğini müşahede ettiler..."

Ahmed Hulûsi

8

ÖLÜM NEDİR?

Ne yazık ki günümüzde **"ÖLÜM"** olayı, gerçeğine uygun bir biçimde bilinmemekte, genelde ölümün bir **"son"** olduğu zannedilmektedir!..

Oysa **ölüm, bir son** olmayıp; madde âlemden, madde ötesi âleme geçişten başka bir şey değildir!.. Yani bir **dönüşümdür!..**

İnsan, ölüm denen olayla, madde bedeni terk ederek, **"RUH"** denilen **"holografik dalga"** yapılı bedeniyle ya mezarda, ya da mezar dışında yaşamına devam eder!

Yani ölüm; **madde bedenle yaşamın sona erip, RUH bedenle devam etmesidir.**

İslâm Dini'nin esaslarını bildiren **Kur'ân-ı Kerîm**, ölüm olayına şöyle açıklama getirir:

<u>"Her NEFS ölümü TADACAKTIR!.."</u>

Ölüm denen olay, biyolojik madde bedenin terk edilerek, **RUH bedenle** dalga âlem yaşamına geçilmesidir...

Beynin durmasıyla birlikte, vücuda yayılan biyoelektrik enerji kesildiği için; beden, ruhu kendisine bağlı tutan elektromagnetizmasını yitirir ve böylece, RUH, bedenden bağımsız yaşam biçimine geçer. İşte bu olay **ölüm** kelimesiyle anlatılır.

Yaşam boyunca kişinin beyninden geçen tüm faaliyetler, ses ve görüntü dalgalarıyla yüklenmiş televizyon dalgaları gibi, RUH'a, yani **holografik dalga beden**e yüklenmiş olduğu için, kendisinde hiçbir değişiklik hissetmeden, ruh boyutunda yaşama geçiliverir... Ve kişi, RUH olarak, aynen bedende olduğu gibi yaşamına devam eder!..

Ancak bir farkla... O bedende, tamamıyla canlı ve şuurlu olmasına karşın, madde bedenini kullanamaz! Sanki bitkisel hayata girmiş, canlı, şuurlu bir kişi gibi!..

Dışarıda olup biten her şeyi görür, duyar, algılar fakat kendisinden dışarıdakilere hiçbir mesaj ulaştıramaz!

Nitekim büyük İslâm âlimi **Erzurumlu İbrahim Hakkı, "Marifetname"** isimli **eserinde, Hz. Muhammed'in ağzından ölüm olayını şöyle nakleder:**

"Meyyit (ölümü tatmış kişi), bedenini kimin yıkadığını, kimin kefenlediğini, namazını kimlerin kıldığını, ardından kimlerin geldiğini, lahde kimlerin indirdiğini ve kimlerin telkin verdiğini bilir."

"Meyyitin yanında haykırıp, saçınızı başınızı yolmayın, ona eziyet edersiniz" uyarısı da, gene meyyitin sizi görüp hâlinizden üzüntü duymasından ileri gelir.

Ölüm denen madde bedeni kullanamama hâlini tatmış kişinin mezarda **"ruh olarak"** diri, aklı şuuru yerinde ve dışardan gelen hitapları algılar bir hâlde olduğunu bize en iyi idrak ettirecek olan **BUHARÎ** isimli hadis kitabında mevcut olan şu **hadîs-î Rasûlullâh**'a dikkat edelim:

"Talha radıyallâhu anh şöyle anlatmıştır:

Bedir savaşı günü Nebi (sallâllâhu aleyhi vesellem) **Kureyş eşrafından 24 kişinin cesedlerinin bir araya kaldırılmasını emretti de bunlar Bedr kuyularından pis bir kuyuya atıldılar. Bu suretle pis kuyu yeni pislikleri toplamış oldu. Rasûlullâh düşman bir kavme galip gelince onun açık sahasında üç gün konaklamak âdeti idi.**

Bedr savaşının üçüncü günü olunca da Rasûlullâh devesinin getirilmesini emretti. Yol ağırlığı deveye yüklenip bağlandı. Sonra Rasûlullâh yürüdü. Ashab da peşinden yürüdüler...

Bu arada birbirlerine, herhâlde Rasûlullâh bir hâcet için gidiyor, diye konuştular.

Nihayet, Rasûlullâh Efendimiz maktûllerin atıldığı kuyunun bir tarafında durdu ve onlara kendi ve babalarının adlarıyla seslendi:

– Yâ filan ibn-i filan, yâ Eba Cehil İbn-i Hişam, yâ Utbe İbn-i Rebia... Siz ALLÂH'a ve Rasûlüne inanıp itaat etseydiniz şimdi sevinir miydiniz?.. Ey maktûller!.. Biz, Rabbimizin vadetmiş olduğu zaferi gerçekten bulduk. Siz de Rabbinizin vadettiği zaferi gerçek üzere buldunuz mu?..

Bu hitap üzere Ömer (r.a.) sordu:

– Yâ Rasûlullâh... Hayatı olmayan cesedlere ne diye konuşursun?..

Rasûlullâh aleyhisselâm şöyle cevap verdi:

– Muhammed'in nefsi elinde olana yemin ederim ki, söylediklerimi siz onlardan daha iyi işitmezsiniz!..”

Görüldüğü gibi, **Buharî**'de nakledilen bu olayda, **Hz. Rasûlullâh** (aleyhisselâm) büyük bir yanlış anlamayı tashih etmekte...

“*İnsanlar, mezara ölmüş olarak konur ve sonra da onlar kıyamette dirilirler*” şeklindeki gerçek dışı inanışı, bundan daha iyi düzeltecek bir hadis olamaz.

İnsanlar, aynen şu andaki kadar aklı, şuuru yerinde olarak mezarlara konurlar ve dışarıdan kendilerine yapılan hitapları dışardaymışcasına rahatça işitirler.

Üçüncü Halife Osman bin Affan (r.a.), bir mezar başında durduğu zaman, sakalını ıslatıncaya kadar ağlardı. Bu sebeple kendisine;

– Sen cenneti ve cehennemi anıyorsun, ağlamıyorsun da; bundan, yani kabir korkusundan dolayı ağlıyorsun, denildi...

Osman cevap verdi:

– Rasûlullâh'tan duydum ki...

"Muhakkak mezar, âhiret konaklarının ilkidir!.. Eğer kişi ondan kurtulursa, ondan sonrakilerden de kolay kurtulur. Şayet kişi ondan kurtulamazsa, ondan sonrakiler ondan şiddetli olur!.."

Sonra Osman (r.a.) şöyle devam etti; Rasûlullâh şöyle buyurdu...

"Mezar kadar KORKUNÇ hiçbir feci manzara görmedim!.."

İslâm'ın en önde gelen şehîdlerinden olup, **Hz. Rasûlullâh** (sallâllâhu aleyhi vesellem) tarafından cesedi toprağa verilen **Sa'd bin Muâz**'ın kabri başında ise **Rasûlullâh** şöyle buyuruyordu:

"Şu seçkin kul ki, arş Onun için titremiş, gök kapıları açılmış ve binlerce melek yeryüzüne inmiştir. O bile mezarında öylesine sıkıldı ki, az kaldı kemikleri çatırdıyacaktı!.. Eğer kabir azabından ve ölüm sonrası sıkıntılarından kurtuluş olsaydı, bu önce Sa'de nasip olurdu!.. O, ulaştığı mertebe itibarıyla bu sıkıntılardan hemen çıkartıldı; hepsi o kadar!.."

Şimdi düşünelim... Kişi, mezarda **"diri"** yani **"şuuru yerinde"** olarak mevcut olmasa, böyle bir azap söz konusu olur mu hiç?..

Soruluyor **Hz. Rasûlullâh**'a...

– Yâ **Rasûlullâh**, müminlerin hangisi daha akıllı, şuurludur?..

– Ölümle başına geleceği en çok hatırlayan ve ölüm ötesi hayatı için en güzel şekilde hazırlananı... İşte onlar en akıllı-şuurlu olandır...

Gene bir başka ifadesinde şöyle buyuruyor:

"En şuurlu, ileri görüşlü insan odur ki, nefsini ilâhî hükümlere tâbi kılar, ölümden sonra yararını göreceği fiilleri yapar... Âciz de nefsinin arzularına tâbi olur, sonra da bir şeyler umar, ALLÂH'tan!.."

Gene **Rasûlullâh**'ın ashabından **İbni Mes'ud**, kabirde görülen azap hakkında:

– Mutlaka günahkâr olanlar, kabirlerinde azap olunurlar. Hatta hayvanlar onların seslerini işitir... dediğini Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi vesellem)'den işittim.

Ebu Said el Hudrî anlatıyor; **Rasûlullâh** (sallâllâhu aleyhi vesellem) buyurdu:

"İnkârcıya mezarında kendisini kıyamet gününe kadar sokup ısıran 99 ejderha musallat edilir. Eğer bunlardan bir tanesi yeryüzüne üflemiş olsa, hiçbir yeşil ot yeşermez!.."

İbn-i Ömer (radıyallâhu anh) anlatıyor... **Rasûlullâh** buyurdu:

"Sizden birisi ölünce, cennetlik olsun, cehennemlik olsun akşam sabah kendisine makâmı gösterilir. Burası yerindir. Kıyametteki bâ'sına kadar buradasın."

Burada bir de şu hususa dikkat çekelim. Âmentü'de okunan şu cümleye bir bakın...

"Vel ba'sü ba'del MEVT"...

Dikkat ediniz!..

"Vel ba'sü ba'del KIYAMET" denmiyor!..

Yani, **"bâ's"** kelimesiyle anlatılan olay, **"KIYAMET"**ten sonraki değil, **ÖLÜMÜ TATTIKTAN** sonrakidir!..

Dünya'da, bildiğimiz madde bedenle ve bu arada bu madde beynin ürettiği ruh bedenle yaşarız.

Nitekim büyük İslâm âlimi ve mutasavvıfı **İMAM GAZÂLİ**, **"Esmâ ül Hüsnâ şerhi"** isimli eserinde **"El BÂİS"** ismini açıklarken bakın ne diyor:

"*İnsanlardan birçokları bu hususta yanlış vehimlere kapılırlar... Bunu da çeşitli şekillerde izaha çalışırlar, derler ki; ölüm yokluktur. Bâ's; yok olduktan sonra yeniden dirilmektir, aynen birinci dirilme ve canlandırma gibi...*

Bir kere onların ölümün yokluk olduğunu zan etmeleri yanlıştır! İkinci diriltmenin de birinci gibi olduğunu sanmaları dahi yanlıştır.

Ölümün yokluk olduğunu sanmak bâtıldır!.. Çünkü kabir; ya ateş çukurlarından bir çukurdur, ya da cennet bahçelerinden bir bahçe...

İşin içyüzüne vâkıf olan Erbab-ı Basîret, insan varlığının ebediyet için halkolduğunu bilir ve anlar... Ona yokluk arız olmaz...

Evet, bazen cesedle ilgisi kesilir de kendisi hakkında öldü derler... Bazen cesede iade edilir de hakkında diriltildi derler...

Dirilmenin ilk yaratılış gibi, ikinci bir yaratılış olduğunu sananlar da bu zanlarında yanılmışlardır!.. Çünkü diriltmek ilk canlandırılışlarına uymayan yepyeni bir yaratma fiilinden ibarettir...

***Aslında insanoğlunun birçok dirilmesi vardır; onun dirilmesi iki defadan ibaret değildir...*"**

Ölümü tadınca, madde beden çözülür; ve **RUH bedenle bâ's olmuş** olarak kabirde kıyamete kadar yaşamımız devam eder.

Sonra **"Kıyamet"** denen, Dünya'nın Güneş ısısında bozunumu devresinde, bugünkü karakteristiği istikametinde yeniden bâ's olur!..

Ve nihayet son defa, bu bedenler de gittiği ortama göre yeniden bir bâ's ile oluşurlar...

Kabirde, şu andaki mevcut aklımızla, algılama-değerlendirme mekanizmamızla mı olacağız?..

Bu konuda Abdullah bin Ömer anlatıyor...

Hz. Ömer, Münkir ve Nekir adlı iki meleğin kabirde gelip sual sorması hususunu **Hz. Rasûlullâh** ile konuşurken sordu:

– (Kabirde) aklımız başımızda olacak mı yâ Rasûlullâh?..

– Evet!.. Aynen bugünkü gibi!..

Evet, ölümü tatmış, aklı şuuru yerinde, fakat bedeni kullanım dışı kalmış diri kişi, mezara konulunca ne olur?..

Bunu da **Enes** radıyallâhu anh'ın ağzından dinleyelim:

Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi vesellem) şöyle buyurdu:

"Kul kabre konulduğunda, kabirden uzaklaşanların ayak seslerini işitir... Onlar uzaklaşırken iki melek gelir ve onu oturtup şöyle sorarlar:

– Muhammed denen adam hakkında ne dersin?..

Eğer müminse...

– Şehâdet ederim Muhammed ALLÂH'ın kulu ve Rasûlüdür... Bunun üzerine;

– Şu cehennemdeki yerine bak!.. ALLÂH onu cennettekine tebdil etti...

O, artık hem cehennemdeki yerini, hem de cennette gideceği yeri görür...

İnkârcı veya gösterişte müslüman ise şöyle der:

− Bu konuda kesin bir düşüncem yok. İnsanların konuştuklarından başka!..

Ve ona şöyle denilir:

− O'nu tanıyamadın ve bilemedin!..

Sonra ona öyle bir tokmakla vurulur ki, feryadını insanlar ve cinler dışındaki her şey işitir!.."

Nihayet şu hadis ile konuya son verelim...

"Ölümü tatmış kişi, yakınlarının ağlaması sebebiyle azap görür."

Bu konuda daha pek çok **Rasûlullâh** uyarısı vardır, ilgili hadis kitaplarında okunabilir.

Netice şudur ki:

KİŞİ ÖLMEZ, "ÖLÜM"Ü TADAR!.. Yaşam boyutunu değiştirir!..

Ölümü tatmak, denilen olay, kişinin madde bedenin kumandasını yitirip, **"ruh"** adı verilen holografik dalga bedenle yaşamına kaldığı yerden devam etmesidir.

Bu hâl dolayısıyla, **kabre konan her kişinin şuuru yerinde, aklı başındadır!**

Kıyamete kadar da şuurlu olarak yaşamına devam eder.

Kıyamette de o günün şartlarına göre, yeni bedene kavuşur.

ÖLÜM tadıldıktan sonra neler olup bitiyor?..

Şimdi de kısaca bunu anlatalım...

ÖLÜM tadıldığı anda kişi bir süre çevresindeki dünyayı

algılamaya devam eder... Çevresinde olup bitenleri, yapılan konuşmaları, üzüntü ve feryatları aynen biyolojik bedenle yaşıyormuşcasına algılar...

Bu devrede âdeta bitkisel hayattaki bir insan gibidir... Dışarıda tüm olup bitenleri algılıyor, fakat dışarıya hiçbir mesaj veremiyor...

İşte bu anda sıra cenazenin yıkanmasına gelir...

Cenaze niçin yıkanıyor?..

Cenazenin yıkanmasının bilebildiğimiz kadarıyla hikmeti, henüz hücresel canlılığı devam eden biyolojik bedenin sudan ozmos yoluyla biyoelektriksel takviye almasıdır... Böylece kişi, kısa bir süre daha beden aracılığıyla yaşamış olduğu dünya ile iletişimini tek yanlı da olsa sürdürebilecektir.

ÖLÜMÜN TADILDIĞI andan itibaren başlayıp, mahşere kadar devam edecek olan yaşam boyutuna **BERZAH âlem**i denilir...

Ölümle başlayan hayat üçe ayrılır;

1. KABİR yaşamı...

2. KABİR âlemi yaşamı...

3. BERZAH âlemi yaşamı...

1. KABİR yaşamı:

Bu devre kişinin ölümü tadıp, ruh yani holografik dalga bedenle bâ's olmasından sonra başlayıp, kabir içinde, maddeyi algılar biçimde yaşamı devam ettikçe sürer...

Gerek kabire konmadan ve gerekse kabre konduktan sonra çevresinde olup biten her şeyi bu süre içinde algılamaya devam eder...

Bu hâlin misali şu dünya yaşamımızdaki henüz uyumadan evvel yataktaki hâlimize benzer...

Yatağa yatan kişi nasıl henüz uyanıktır ve çevresinde olup bitenleri fark etmektedir; yatağın sert veya yumuşaklığını hissetmektedir; işte aynı şekilde mezara konan kişi de ilk aşamada çevresinde ve mezar içinde olup biten her şeyi seyretmektedir...

Yatağa girmiş uyumaya hazırlanan kişi nasıl yarı uyur vaziyette hem dışarıda olup bitenleri fark eder hem de rüya türünden şeyleri görmeye başlarsa, kabirdeki kişi de aynı şekilde hem madde mezarın dışında ve içinde olanları algılamaktadır; hem de yavaş yavaş KENDİ KABİR ÂLEMİNE girmeye hazırlanmaktadır...

İşte bu süreç içinde, **İslâm Dini**'nde bahsedilen iki sorgu meleği gelir ve **RABBİN KİM, NEBİN KİM, KİTABIN NE** diye sorarlar...

DİKKAT!..

KABİRDE asla, kişiye, sen hangi mezheptensin ya da hangi tarikattansın diye sorulmaz!.. Burada asla, kişinin mezhep veya tarikat imamından söz edilmez!..

BUNLARIN kabirde SORULACAĞINDAN SÖZ EDENLER, DİNİ BİLMEYENLERDİR! Ne KURÂN'da ne de RASÛLULLÂH açıklamalarında, mezhep ya da tarikatın ne, diye sual SORULACAĞINA DAİR hüküm vardır!

Mezhep ve tarikatlar, **Hz. Muhammed** (aleyhisselâm)'ın berzaha intikâlinden sonra oluşturulmuş kurumlardır; ki berzah âleminde bunların yeri yoktur!..

Evet, bu sorgulamanın ertesinde kişi ya **KABİR ÂLEMİNE** intikâl eder, ya da **BERZAH ÂLEMİNE...**

"KABİR ÂLEMİ" ile **"BERZAH ÂLEMİ"** arasındaki fark nedir?..

2. KABİR âlemi yaşamı:

Bu âlem, aynen rüya âlemine benzer; ne var ki, kişi rüya

gördüğünün farkında değildir ve yaşamını aynen Dünya'da yaşıyormuşcasına değerlendirir...

Nasıl Dünya yaşamını gerçek yaşammış gibi algılarsa kişi Dünya'da yaşarken; aynı şekilde, **kendi kabir âlemine** geçen kişi de o boyutu gerçek yaşam gibi hisseder... Bu ya **"kabir cenneti"** denilen şekilde son derece huzur ve zevk verici rüyalar şeklinde devam eder; ya da **"kabir cennnemi"** denilen biçimde kâbus türünden son derece korkunç, ızdırap verici görüntüler içinde sürer...

Bu devre kıyamete kadar böylece devam eder...

Bu, kabir içindeki kişinin, kabir âleminin yaşantısıdır...

"Kişinin kabri ya cennet bahçelerinden bir bahçe, ya da cehennem çukurlarından bir çukurdur" hadîs-î şerîfiyle **Rasûlullâh** bu duruma işaret eder...

Bununla beraber bir de **"BERZAH âlemi yaşamı"** vardır...

3. BERZAH âlemi yaşamı:

"FİYSEBİLİLLÂH" ALLÂH yolunda ŞEHÎD olmuş kimseler ile, **"ölmeden ölmüş" diye tarif edilen evliyaullâh ve Nebilerin**, **kabir âlemi kısıtlamalarından kurtulmuş olarak, "RUH BEDENLERİYLE" serbest dolaşım şeklinde süren yaşam şeklidir...**

BERZAH YAŞAMINDA...

ŞEHÎDLER, EVLİYAULLÂH ve NEBİLER, Berzah âlemi içinde serbestçe gezerler, dolaşırlar ve mertebelerine göre de birbirleriyle iletişim kurarlar...

Ayrıca, berzah âlemi içinde dahi bir hiyerarşi vardır; ve bu hiyerarşi içinde oradakilerin idaresi söz konusudur...

"İNSAN ve SIRLARI" isimli kitabımızın **"Ricali Gayb-Gayb Erleri"** bahsinde bu konuda geniş bilgi vardır...

BERZAH âlemindeki velîlerden Dünya'da iken **"FETİH"** sahibi olmuş olanlar, Dünya'dakilerle iletişim kurabilirler... Buna karşın, Dünya'da **"KEŞİF"** sahibi olmuş, fakat **"FETİH"** elde edememiş evliyaullâh ise, o âlemdeki tüm serbestilerine karşın, Dünya'dakiler ile direkt iletişim kuramazlar...

"Fetih" ve **"Keşif"** konularında daha geniş bilgiyi **"DUA ve ZİKİR"** isimli kitabımızda yazdık... Arzu edenler oradan daha geniş bilgiyi elde edebilirler...

Kişi, ÖLÜMÜ TATTIKTAN sonra ya kendi kabir âleminde ya da mertebesine göre berzah âleminde yaşamına devam eder.

İşte herkesi, böyle bir yaşam bekliyor!..

Dileyen, bu konuyu, ilgili yerlerden araştırarak söylediklerimizin doğruluğunu teyit edebilir.

9

TADINA VARMAK

Bilindiği üzere **"<u>ölüm</u>"** olayı her **"nefs"**in, yani **"insan bilinci ve ruhu"**nun **"TADACAĞI"** bir oluşum olarak bildirilmiştir **Kur'ân-ı Kerîm**'de.

Burada önce, niye ve hangi yönü itibarıyla **"tatmak"** kelimesi kullanılmıştır onun üzerinde duralım.

"Tatmak" demek, bir şeyin tadını almak demektir ki, bu güzel, hoş, zevk veren şeyler için kullanılan bir kelimedir. Keza Arapça'da dahi aynı anlamda kullanılır **"zâika"** (tadan) kelimesi. Demek oluyor ki **"ölüm"**, kişinin bilinçli ruhunun, bildiğimiz fizik-biyolojik beden yapıdan bağımsızlığını kazanıp yaşaması yoluyla tadılacak, zevkine varılacak bir olaydır!

Her insan bir gün bir vesile ile bu olayı **"tadarak"** boyut değiştirecektir! İşte insanın bu şekilde boyut değiştirmesinin adı **Kur'ân** ifadesiyle **"ölümü tatmak"**tır.

Bu olay insana son derece zevk ve mutluluk verecek bir olaydır. Çünkü insan, bilinçli bir şekilde beden kaydından kurtularak ruh bedeniyle bağımsızlık kazanmaktadır. Bu süreçte, **kişinin yaşamı boyunca edindiği tüm verilerin oluşturduğu bilinç tabanı**, geçtiği

yeni boyutu algılamaya başlamıştır ve bu yeni boyutun ne olduğunu anlamaya çalışmaktadır.

İçine geçtiği bu boyut kişiye son derece ışıklı, aydınlık, âdeta göz kamaştıran bir ortam olarak gelir.

Bu geçiş süreci içinde ilk defa olarak o güne kadar göremediği bazı varlıklarla karşı karşıya gelebilir ve bunlar ona bir yaratıcının olmadığını, her şeyin kendi başına müstakil olarak var olduğunu empoze etmeye çalışırlar; ilk defa karşı karşıya kaldığı yeni boyut şartları içinde.

Bu esnada kişinin dünya yaşamı içindeki **"iman"** değerleri çok önemlidir. Eğer o boyuta geçen kişi, **Allâh Rasûlüne** ve **O'nun bildirdiklerine** hakkıyla inanmamışsa, **geçmekte olduğu boyutun şartları ve karşılaştığı varlıkların telkiniyle** tüm **"iman"** edilesi değerleri inkâr etmesi çok kolay olur. **Bu durumda da dayanacak, güvenecek hiçbir manevî değeri ve dayanağı kalmaz; kendi varlığındaki o boyut şartlarında kullanabileceği hiçbir kuvveyi harekete geçiremez, böylece de gittiği boyutun varlıkları arasında perişan duruma düşer.**

Buna karşın, o boyuta geçiş sırasında bu durumla karşılaşan birim, eğer **Allâh Rasülü'ne inanmışsa**, o süreçte, o şartlar altında da kendi inanç değerlerinin geçerli olduğunu; Dünya'da geçerli olan oluşum kanunlarının orada da aynen geçerli olması sebebiyle **Allâh**'ın inayetiyle o sıkıntıları atlatacağını bilerek, bu saptırıcı etkilere kapılmaz.

Ancak bu bahsettiğimiz karşılaşma olayı, ölümün kesinleşmesinden sonra olur! Ölümün ilk aşamasını yaşayıp bir nedenle geri dönenler ise bu karşılaşmayı yaşamazlar. Çünkü bu olay, bedenden çıkış sonrasındaki ilk urûcun ertesindeki birimsellikle baş başa kalış sürecinde meydana gelir.

Bu geçiş sürecinde kendisini yakınlarının ve inandığı din büyüklerinin karşıladığını görenler ise, gerçekte, **kendi veritabanlarının sûretleşmesiyle** karşı karşıyadırlar. Aynen rüya

boyutunda olduğu üzere!

Bilinçli insan ruhu, bedenle irtibatını tam olarak kopardığı zaman, kim olursa olsun önce kendi bilinç ve arınmışlık mertebesine göre kendi öz hakikatine doğru bir yükselişe geçer.

Bu **yükseliş** -fiziksel mekânsal değil, özüne hakikatine doğru bilinç boyutu itibarıyla- kendindeki verilerin doğruluğu, isâbeti, arınmışlığı nispetinde olur.

Daha sonra, ruhtaki veritabanının zorunlu getirisi olarak, -*kendini tüm yaşamı boyunca beden olarak kabullenişi ve bedene dönük yaşaması nedeniyle***- bedenine döner; kendini, varsa, duruyorsa eğer, bedeniyle bütünleşmiş olarak bulur. Ne çare ki, bedeni artık hiçbir şey yapamaz ve işe yarayamaz bir durumdadır... İşte bu durum, kişinin kendini mezarında bulması olarak anlatılır. Bedeni parçalanmış, yanmış veya bir şekilde yok olmuşlarda ise bu durum, bir bedene bağımlı olmaksızın o boyutun şartları içinde kendi sorgulama mekanizmasıyla yüz yüze gelmesine yol açar.**

Sonuçta böylece, kişide otomatik olarak sorgulama mekanizması harekete geçer; **inancına ve veritabanına göre** sorgulama melekesi, iki sorgulama meleği **Münker ve Nekir** adlarıyla işaret edilen şekilde görüntü alanına girer.

Şimdi şunu düşünelim...

Tüm yaşamınız bedeninizin içinde yaşadığı madde şartlarına göre geçmiş... Oysa buna karşın bir anda kendinizi bambaşka bir boyutta, o an'a dek hiç karşılaşmadığınız ortam, olaylar ve belki de varlıklar arasında bulmuşunuz!

Böyle bir olayla karşılaşan **kişinin yaşayacağı şoku** düşünmeye ve hissetmeye çalışın!

Kimi dünya yaşamındayken az çok bu olaya dair aldığı bazı bilgilerle giderken, kimi de hiç hazır olmadık bir biçimde bu olayla karşı karşıya gelmiştir!

İşte bu ortam ve olaylar, insanda -bilinçli ruhta- zorunlu olarak sorgulamayı harekete geçirir...

Ben neredeyim, ne olacağım, bu varlıkta gerçek tasarruf kimdedir? Tanrı var mıdır, Allâh var mıdır? Varsa nedir ne değildir gibi sayısız sorular bir anda kendisinde açığa çıkar... Bu **karşı karşıya kaldığı sorular kendi veritabanının sonucu olarak, kendindeki sorgulama melekesinin sûrete bürünmesi suretiyle oluşan iki meleğin sorularıdır.**[1]

Bu arada sorulan bir başka soru da şu...

"Ölmeden önce ölmek" diye tanımlanan hâli yaşamış olanlar bu olayı nasıl yaşarlar?

"Ölmeden önce ölmek" denen hâlin üç mertebesi vardır:

a. İlm-el yakîn;

b. Ayn-el yakîn;

c. Hakk-el yakîn.

Birincisi "İLM", konuyu **yakîn** derecesinde müşahede ederek olaya **ikân** kazanmış olmaktır. Bu yukarda bahsettiğimiz şartlara tâbidir. Ne var ki, o olayları çok farklı tepkimelerle geçiştirir.

İkincisi "AYN", olayı kendindeki kuvvelerle âdeta yaşamış gibi görür, algılar, hisseder ve hazırdır o şartlara... Ama gene de aynen birincide olduğu gibi aynı aşamalardan geçerek yaşar.

Üçüncüsü "HAKK" ise -ki bu zevâtın sayısı fevkalâde azdır- **"Mardiye"** mertebesindeki **evliyaullâhta**; veya bazı ender, sıra dışı inançsız insanlarda **istidraç** denen bir biçimde gerçekleşir. Buna tasavvufta **"fetih"** denilir. İstidraç yollu oluşan **"fetih"**te yedi mertebeden yalnızca iki mertebesi mevcuttur.

---

[1] Bu konunun devamını; **"SİSTEMİN SESLENİŞİ-1"** kitabımızdaki **"Sorgulamak"** başlıklı yazıda anlatmaya çalıştık.

Bunlar Dünya'da, bildiğimiz biyolojik bedenle yaşarlarken; aynı anda, biyolojik bedenden tam bağımsızmışcasına da yaşama **özelliğini elde etmişlerdir. Bunlar bahsi geçen sorgulama olayını "**fetih**" kendilerinde açığa çıktığı sırada bir şekilde geçmişlerdir ki, artık onlar için ikinci bir defa kabir âlemi sorgulaması söz konusu olmaz.**

Nitekim, Hz. Rasûlullâh aleyhisselâm'ın boyut değiştirmesi sırasında "Allâh sana ikinci bir ölümü tattırmaz**" denerek bu gerçeğe işaret edilmiştir. Yani, sen yaşarken "**fetih**" yoluyla bu aşamayı geçtiğin için, normalde herkesin yaşadığı** ölümü tatma olayı **sırasında yaşanacakları yaşamazsın; anlamındadır. "**FETH**" Sûresi'nin başında da bu olaya işaret edilmiştir zaten. Ne var ki, olayın bu derinliği açılmamış olanlar konuyu Mekke'nin fethiyle ilgili olarak değerlendirmişlerdir. Bu gerçeği bilmeyenler, ikinci ölüm olayını gelecekte ilerde bir zamanda oluşacak başka bir ölüm olayına bağlamışlardır.**

Bu konuyu **"DUA ve ZİKİR"** kitabımızda **"Feth Sûresi"** başlığı altında anlatmaya çalışmıştık. İsteyenler **"fetih"** konusunu orada inceleyebilirler.

Allâh lütfu ile dilimiz döndüğünce bu olaya bir açıklık getirebildiysek şükrederiz.

10

KABİR SORGUSU

Sorular hiç bitmiyor!.. Öğrenilecek şeyler sonsuz!.. Öğrenecek süreç kısa... Üstelik pek çok gerçek 1400 yıl öncesinin o günkü toplumsal şartları içinde açıklanmış, sembollerle, mecazlarla, işaretlerle...

Şimdi gene düşünmeye başlayalım...

Bir sahih hadiste, kişi mezara konduğunda **Münker ve Nekir** adlı iki meleğin şu soruları soracağı bildirilir;

“Men Rabbüke?

Men Nebiyyüke?

Ma Kitabüke?”

Bu hadisle ilgili çeşitli sorular, olayı daha iyi anlamak isteyenler için akla takılabilir...

Mesela...

Bu melekler nedir? Nereden gelmektedir? Nasıl gelmektedir? Sûretleri kendi orijin, devamlı sûretler midir, yoksa kişiye göre değişken midir? İstisnasız, her ölen insan bunu yaşar mı?

Melek kavramı ile ilgili önceden yazdıklarımızı hatırlarsak...

Melek; eni boyu, şekli, hacmi, ağırlığı olmayan; kısaca, bildiğimiz madde şartlarıyla alâkası olmayan bir yapıyı tarif etmektedir. Bu durumda da **bir mekânsal geliş** elbette söz konusu değildir!.. Hatta varlık âleminde belki bir katmandır veya boyuttur diye söylenebilir.

Bu durumda **evrende var olan varlığın holografik esasa göre yaratılmış olduğunu düşünürsek, bu ve diğer isimlerle adlandırılan tüm meleklerin (ya da melekûtun) yani kuvvelerin insanın varlığında bir boyut olarak yer aldığını ve dışardan gelmesinin söz konusu olmadığını fark ederiz.**

Şimdi bu durumda asli yapısı itibarıyla **"NÛR"** olarak tarif edilen bu meleklerin (melekelerin) **kişi bilincinde, kişinin veritabanına ve hâleti ruhiyesine göre beynin oluşturduğu sûretlerle açığa çıktığını** anlarız. Beyindeki tüm verilerin ruha yüklenmesi ve artık kişinin ruh bedenle yaşaması dolayısıyla, **Dünya'daki veritabanı** bu süreçte de **aynen geçerli** olmaktadır.

Demek oluyor ki, her kişinin hakikatinde bir boyut olarak yer alan bu sorgulama kuvvesi, **her kişi** kabre konduğunda, **kişinin bilincinde açığa çıkıp, içinde bulunduğu yeni boyut şartları konusunda kendisini sorgulamaktadır!..**

İşte kişideki bu sorgulanma yukarıdaki üç konuda olmaktadır.

Niçin men "ilâhüke" değil de **"Rabbüke"** denmektedir? Bu soru kelimeleriyle anlatılmak istenen şey nedir?

İlâhiyet bir dış varlıktan söz eder. **Rubûbiyet** ise varlığın oluşumunda, onun özündeki bir boyuttur.

Bu sorunun cevabı, o ortam şartları içinde, hâl ve HİSSEDİŞE DAYALI OLARAK, kendisinde otomatik olarak açığa çıkan bilgi ile **"Rabbim Allâh"**tır olmalıdır... Hatta, **"B"** sırrına dayalı bir biçimde!..

Tekrar uyarayım, cevap, kuru lafız olarak değil, papağan tekrarı kelime olarak olmayacaktır!.. Buradaki sorgulama bir yaşam şekli ve sürecidir; test usulü bir sorgu değil!..

Hemen her kişi ölümü tattığı anda bir şok yaşar âdeta!.. Zira dünya yaşamında hiç düşünemediği kapsamda, değişik bir yaşam türü gerçeğiyle karşı karşıya kalmıştır.

Bu evrede **HER** kişi tüm geçmişini sorgulamak durumundadır otomatikman... Yanlışları ve doğruları neydi acaba?

Evet, kabir âlemine geçen HER kişi içine girdiği bu yeni ortam ve şartlar doğrultusunda MECBUREN bu defa inancını sorgulamaya; **inanç ve ölüm ötesi yaşama hazırlık konularında** nerede isâbet edip, nerede hata ettiğini tespit etmeye başlar. İşte bu süreç, Münker-Nekir adlı meleklerin kendisinde açığa çıktığı evredir.

HER kişi, kendisine tümüyle değişik gelen bu ortamda, içinde bulunduğu yaşamın gerçeklerine karşı kendisinin ne kadar hazır olduğunu sorgulamak durumundadır.

Dünya'da iken yaşanmış olan iki tarz yaşam vardır...

Ya **"Allâh"** ismiyle işaret edileni anlamak ve bu anlayışa dayalı olarak dünya yaşamını, tarzını tercih etmiş olmak...

Ya da bu gerçeği fark edememiş olarak; bir dış objeye, ötede, **öteNde** bir tanrı-ilâh var zannı içinde, sistemin gerçeklerine uymayan yaşam tarzı ile dünya yaşamını noktalamış olmak!..

ŞUNU FARK EDELİM...

Çeşitli isim ve sıfatlarla anlatılan olayları, genelde yaptığımız gibi, bu isim ve sıfatların anlamından yola çıkarak deşifre etmeye kalkarsak bu çok çetrefilli bir yoldur ve olayın gerçeğine isâbet etmemiz de hayli güçtür!.. Çünkü kelimeler yaşanılanı anlatmada hayli yetersizdir. Bu yetersizlik dolayısıyla da kelimelerden gerçeğe ermek hayli zor olur.

Bunun misalini şöyle vereyim. Bir rüya görürsünüz ve o süreçte neler yaşarsınız, hissedersiniz. Ancak uyanıp da bunu bir başkasına anlatmaya kalktığınızda rüyada görüp yaşadıklarınızı ne oranda karşınızdakine aktarabilirsiniz kelimelerle!??

İşte **Rasûller** ve **Nebiler** de bilinç boyutu algılamasında, zaman zaman vizyonlarla da desteklenen bir biçimde, pek çok şey algılar ve yaşarlar; ama ne çare ki bunları kelimelere dönüştürerek karşılarındakilere anlatmak durumunda kaldıklarında son derece yetersiz kalırlar anlatımda.

Bu sebepledir ki, bize böyle bir kelimesel bilgi ulaştığında, acaba yaşanılan neydi ki bu kelimelerle bize aktarılmaya çalışıldı diye düşünmek, konuya nüfuz edebilmek için son derece yararlı bir yoldur.

Buna karşılık, **"yaşanılan neydi"** deyip onu algılamaya çalışarak, **"hâlden kâle gelmek"** gerçekten çok kısa ve net bir yoldur.

Kelimeler ise insanın hissedip yaşadıklarını anlatmada çok yetersiz ve zayıftır.

Tekrar gelelim ana konumuza...

Kişi; **"Allâh"** adıyla işaret edilen gerçeğine uygun yaşamışsa; acaba, bunun yanı sıra, Nübüvvet kemâlâtından gelen bilgileri de değerlendirip, yaşamına buna göre yön verebilmiş midir?..

Burada niçin **"men Rasûlüke"** denmiyor da, **"men Nebiyyüke"** deniyor?

Oysa gerek **kelime-i şehâdet**te gerekse **Kur'ân-ı Kerîm**'de bir çok âyette hep **"Rasûle iman"**dan söz edilmektedir.

Bunun iki cevabı var...

Birinci cevap şu... **Risâlet kemâlâtı**, varlığın hakikatinden haber verir... Bu da ilk sorunun cevabıyla alâkalıdır.

İkinci cevap ise... İçinde bulunulan şartlarda kişiye yarar sağlayacak şartlar, **Nübüvvet kemâlâtı**ndan gelen bilgileri değerlendirmiş olup olmadığıdır.

Mesela, ibadet adıyla işaret edilmiş çalışmalar, hep Nübüvvet kemâlâtıyla tespit edilmiş, insanın ölüm ötesi boyuttaki ihtiyaçlarına yönelik gerekli çalışmalardır.

Kişi bu ibadetleri yerine getirerek, belirli enerjiler, kuvveler kazanır ve bu kuvveler ile, içinde bulunduğu ortamın kendisine azap veya sıkıntı verecek olan şartlarına karşı koyar.

Eğer Nübüvvet kemâlâtından gelen bu bilgileri değerlendirmemişse, bu yolda yapılması zorunlu ibadet ve çalışmalar yapılmamışsa, bu defa o çalışmaların getirisi olan nûrdan, enerjiden, kuvvelerden mahrum kalacağı için kabir azabı çekmeye düçar olur!..

Kabir azabı; kişinin geçtiği boyuta dünya yaşamında hazırlanmaması, edinmesi gereken kuvveleri edinmemesi, ruh bedenini yeterli ölçüde kuvvetlendirmemesi dolayısıyladır fark edileceği üzere...

11

ÂHİRET

Bir gerçek bir başka gerçeğe perde olmasın...

Yaşadıklarımızın zâhiri, o olayın bâtınından, bâtındaki oluşum da zâhirinde yaşanacaklardan bizi perdelemesin!

Cuma namazındayım... Hutbede hoca, Ramazan sonrası ibadetlerin devam etmesini tavsiye ediyor.

"Va'büd Rabbeke hatta ye'tiyekel YAKÎN" âyetini konuya misal gösteriyor ve tercüme ediyor:

"ÖLÜM gelene kadar Rabbine ibadet et"!..

Acaba **Kur'ân-ı Kerîm**'i inzâl eden, ölüm anlamına gelen **"mevt"** kelimesini bilmiyor muydu!?? Niye **"va'büd rabbeke hatta ye'tiyekel MEVT"** dememişti?

Şayet **"yakîn"** kelimesinin anlamı yakıştırıldığı üzere **"ölüm"** anlamında ise, bu durumda şöyle denmez miydi bu defa da:

"Külle nefsin zâikatül YAKÎN"!..

Eğer **Allâh**, kitabında, bir âyette **"yakîn"** kelimesini kullanmışsa, siz onu **"mevt"** diye değiştiremezsiniz! **"Mevt"** kelimesini

kullanmışsa siz onun yerine **"yakîn"** kelimesini oturtamazsınız!

"*Burada niye bunu kullanmış anlayamıyorum*" diyebilirsiniz. Ama asla, **anlayamadığınız şeyi, Allâh'ın kullanmadığı kelimenin anlamıyla ÖRTEMEZSİNİZ!**

"<u>Her nefs ölümü TADACAKTIR</u>" âyeti iyi anlaşılması gereken bir âyettir.

"Ölüm" denen bedeninin kullanılmaz hâle gelmesi dolayısıyla, artık bedenini kullanamama ve Dünya ile iletişiminin kopması hâlini her bilinç yaşayacaktır... Bilinci en sağlıklı zamanındaki gibi, şuuru yerinde olarak... Tattıktan sonra da, gene aynı şekilde şuuru yerinde, bilinçli olarak yaşamına devam edecektir kabir boyutunda.

"Âhiret"; Dünya'daki bedenli yaşam sonrası, devam edegiden ve sonraki tüm boyutlara uzanan yaşamın genel adıdır, anlamıyla olaya yaklaşırsak...

Kişinin içine girdiği bu yeni yaşam boyutunda, kendini sorgulama olayını **"Sorgulamak"** (Münker-Nekir) yazısında anlatmıştık... Bu, o süreçte ve o boyutta şuurlu bir şekilde yaşanacak bir olaydır. Bu yaşamın tevil edilecek bir yanı yoktur.

Daha sonra kişi, yaşadığı bu kabir âleminde, dünyada yapmış olduğu ibadetlerden elde ettiği nûrun -enerjinin- çeşitli yararlarını da yaşayacaktır **o boyutun canlı türlerine** karşı.

Bu yaşam, Dünya'nın kıyametine kadar devam edecektir.

Kıyametle birlikte **"Kabir âlemi"** yaşamı sona erecek, bütün insanların Dünya'dan ayrıldıklarındaki son sûretlerinde olan ruhları toplu bir hâlde **"mahşer"** diye isimlendirilmiş ortamda bir araya geleceklerdir.

Bu süreç, herkesin dünyada edindiklerinin ve elde ettiklerinin kendine neler kazandırıp neler kaybettirdiğini en detaylı bir şekilde yaşadıkları bir evredir ki, insanlar için hayli sıkıntılı ve uzun süren bir süreç olacaktır.

Daha sonra insanlar Dünya'yı kuşatan cehennemden uzaklaşmak için, Dünya'da iken inanmış oldukları **Rasûl** ve **Nebilerin** peşine takılarak yola çıkacaklardır. Bu yolculukta, iman sahipleri bu geçişi başararak **"cennet"** ismiyle tanımlanan boyuta geçecek; **iman nûrundan** mahrum olanlar ise **"cehennem"** ismiyle tanımlanan boyutta yaşamlarını sürdüreceklerdir. Bu konunun detaylarını ilgili âyet ve hadisler ile **"İNSAN VE SIRLARI"** isimli kitapta anlatmıştık. İlgi duyanlar oradan okuyabilir detayını.

İman nûruna sahip olanların Dünya'dayken yaptıkları **"ibadet"** diye tanımlanmış çalışmaları, onların bu geçişi daha kolay yapmalarını sağlayacak; Rasûl ve Nebilerin haber verdikleri konularda yeterli çalışmaları yapmamış olanlar da, o geçiş sırasında bunun sıkıntısına katlanacaklardır.

"Cehennem" boyutunda kalanlar, ruh bedenle yaşamlarına devam ederlerken, **"cennet"** ismiyle işaret edilen boyuta geçenler ise bir tür transformasyon yaşayarak, **"ruh"** bedenden arınıp, **"nûr"** yapılı yaşamlarına başlayacaklardır.

Bize **Allâh Rasûlü**'nden gelen, **Allâh**'ın bahşettiği ilme göre, olayın çok özetle seyri böyledir. İnancımız bunadır.

Elbette herkes kendi inancından sorumludur.

Allâh hepimize indîndeki gerçeklere göre iman etmeyi, yakîni ihsan etsin.

12

RUHLAR EZELDE Mİ YARATILDI?

Bugün çok önemli bir yanlışa işaret etmek istiyorum... **Ruhlar ezelde bir yerde yaratıldı da, peyderpey Dünya'ya mı gönderiliyor?.. "DİN"** bunu mu diyor..?

Kesinlikle hayır!..

Ruhlar geçmişte ezelde yaratılmış da, şimdi teker teker Dünya'ya bedenlere gönderilmiyorlar!.. Aksine, her ruh, ana rahminde 120. günde, o ceninin özünden gelen **Allâh kudretinin melekî güç olarak açığa çıkarttığı tesirle, o varlığın beyni tarafından üretiliyor!**

A'raf Sûresi'nde şöyle bir açıklama vardır:

"Hani Rabbin Âdemoğullarından, onların bellerinden (menilerinden, genlerinden) **kendi zürriyetlerini alıp; onları kendi nefslerine şahitlendirerek sordu: 'Elestu BiRabbiküm = Rabbiniz değil miyim?',** (onlar da) **'KALU = dediler, BELA = evet, Şehidna = bilfiil şahidiz'... Kıyamet sürecinde, 'Biz bundan kozalıydık** (gâfildik)**' demeyesiniz!** (İslâm fıtratı üzerine yaratılır tüm insanlar konusunu anlatmakta... A.H.)**"** (7.A'raf: 172)

Âyetin esas vurgulamak istediği gerçeğin fark edilememesi yüzünden, bu âyetin anlamı saptırılarak; tamamen ilgisiz yorumlar ortaya atılmış; bunlar çeşitli asılsız hikâyelerle bezenmiş; ve nihayet bugünkü **asılsız genel kabule** gelinmiştir!

Özetleyelim bugünkü yanlış ve asılsız genel kabulü...

Allâh, dünyaya gelecek ne kadar insan varsa, başka bir mekânda onların toplu hâlde ruhlarını yaratmış; ve orada onlara sormuş; "Ben sizin rabbiniz değil miyim?" İnsanların ruhları da, güya orada cevap vermişler; "Evet, sen bizim rabbimizsin" diyerek...

Sonra o ruhlar, oradan, teker teker dünyaya gelip, ana rahimlerinde oluşan bedenlere giriyorlar; ve sonra da çıkıp tekrar o âleme gidiyorlar...

Ve hatta bazı derin ve kapsamlı düşünce ve bilgi sahibi olmayan kişilere göre, tekâmül için tekrar dünyaya geliyorlar!.. Buna da yeniden dünyaya gelerek bir bedene girme anlamına "reenkarnasyon" diyorlar!

Bu yanlış anlayışa dayalı olarak, **"*elest bezmi*"** isimli bir hikâye daha uyduruluyor... Güya, *o ruhlar âleminde tanışıp ülfet edenler, burada da tanışırmış; sevişenler burada da sevişirmiş; orada birbirinden hoşlanmayanlar, burada da birbirinden hoşlanmazlarmış*!

Önce işin aslını özetleyelim, sonra da delillerimizi sıralayalım...

Âyetin işaret ettiği anlam şudur Allâhu âlem...

"Allâh insanı İslâm fıtratı üzere yaratmıştır" hükmü üzere, **her insan, henüz menideki sperm hâlinde iken, babasının geninden İslâm fıtratının programını alarak dünyaya gelir**, daha sonraki aşamalardan geçerek!

"Onların bellerinden zürriyetlerini alır" ifadesi, **genetik olarak intikâl eden İslâm fıtratının bilgisinin, sperm hâlindeki varlığına**

işaret eder ve vurgular!

Yani sperm hâlindeyken insan, **-BELLERİNDEN ZÜRRİYET ALINDIĞINDA-** fıtrat olarak Rabbini bilme yetisine sahip kılınmıştır...

Esasen, **genetik olarak bu programla yüklenmiş olan cenin, ana rahminde 120. günde, <u>özünden boyutsal bir şekilde gelen melekî etki ile</u>, "RUH" adı verilen ve beyin tarafından üretilen dalgalardan oluşan, ölüm ötesi boyut bedenini üretmeye başlar!..** Ve ona, yani **"ruh"**a, tüm zihinsel fonksiyonların hâsılası, dalgalar (wave) şeklinde yüklenir! Yani, **başka bir yerden gelip bedene giren bilinçli bir "ruh" olayı kesinlikle geçerli değildir!**

Dünya'dan öncesi yaşamda, bir yerlerdeki ruhlar âlemine dayanak gösterilmek istenen âyeti dikkatle düşünürsek, burada **"Âdemoğullarının BELLERİNDEN"** söz edildiğini fark ederiz... **"BEL"** olayı **ruh boyutuna değil**; içinde yer almakta olduğumuz dünya boyutuna ait bir şeydir. **"Bel suyu"**; menidir, spermin dünyasıdır!

Bu çok büyük yanlış anlamanın temelinde, **"EZEL" kelimesinin BOYUTSALLIK ifade eden mânâda anlaşılmayıp, sanki mekânsal bir geçmiş olarak değerlendirilmesi yatmaktadır!..**

Bu konuda geniş bilgi, **"Hz. MUHAMMED NEYİ OKUDU?"** isimli kitabımızda vardır. Ayrıca **Elmalılı Hamdi Yazır'ın Kur'ân tefsirinin** 4. cildinin 2324. sayfasında bu yazdıklarımızın doğruluğunu teyit eden bilgileri bulabilirsiniz... Sayın **Süleyman Ateş'in "Yüce Kurân'ın çağdaş tefsiri"**nin 3. cilt 412. sayfasına da bakabilirsiniz...

İmam Gazâli, "Ravzatüt Talibin" isimli eserinde bu konuyla ilgili şöyle der:

"*...Çünkü Rasûlullâh Efendimizin ruhu da, anneleri tarafından*

***dünyaya getirilmelerinden önce mevcut ve yaratılmış değildi*"!**

Ruh dışarıdan gelip bedene giren bir şey değilse; çıktıktan sonra da yeniden başka bir bedene girmesi söz konusu olabilir mi?..

13

YENİDEN BEDENLENEREK DÜNYA'YA GELECEK MİYİZ?

Binlerce yıl öncesine dayanan Hint felsefesinin **"TENASÜH"**, yani ölümü tadıp, biyolojik beden yaşamından ruh beden yaşamına geçtikten bir süre sonra yeniden bir biyolojik bedene girerek dünyaya geri dönme görüşü, günümüzde yeni bir olguymuşcasına pazarlanmaya çalışılmaktadır.

Üstelik bu olay, İslâm Dini'nce kabul ediliyormuşcasına bazı âyetlere dayandırılmakta; çeşitli teviller uydurularak, âdeta İslâmî bir gerçekmişcesine inananlara yutturulmak istenmektedir.

Ölüm olayının sonrasında yaşamın değişik bir bedenle devamı kaçınılmaz bir gerçektir!

Mâdemki tüm bilim dünyası **"var olan hiçbir şey yok olmaz"** prensibinin kesin olduğunu kabullenmiştir; öyle ise var olan şuurunuzun-benliğinizin de yok olması asla düşünülemez!.. Bu da insan şuurunun, yani bilincinin-benliğinin asla yok olmayıp; ölüm olayının hemen sonrasında da hiçbir kesintiye uğramadan devam

etmekte olduğunun açık göstergesidir...

İnsanın şuuru yani **"benliği"** bu aşamada bu biyolojik bedenle var olduğuna ve bununla yaşamına devam ettiğine göre; ve bu benlik, var olması hasebiyle asla yok da olamayacağına göre; öyle ise ölüm sonrasında da kesinlikle bellidir ki bulunduğu ortamın türünden bir bedenle yaşamına devam edegidecektir...

Madde ötesi boyut, mikrodalga (holografik ışınsal) boyut olduğuna göre... İnsan beyni biyoelektrik enerjiyi mikrodalga yapıya dönüştürdüğüne göre, demek ki insanın ölüm ötesi bedeni de mikrodalga beden olacak ve bu bedenle mikrodalga boyutta yaşamına devam edecektir...

Peki, madde dünyasında yani atomüstü boyutta biyolojik bedenle var olan ve beyniyle de biyoelektrik enerji kökenli zihinsel fonksiyonlarını, mikrodalga yapıya dönüştürdüğü kesinlikle belirlenen insan, ölüm yani mikrodalga boyuta geçiş sonrasında tekrar Dünya'ya geri gelecek midir?..

REENKARNASYON yani yeniden bedenlenmek suretiyle ayrıldığımız bu Dünya'ya geri gelme görüşünü ancak, **İSLÂM**'ın açıkladığı yaşam **SİSTEMİNİ** ve **"ALLÂH"** kavramını; ve bu kavramın doğal sonuçlarını fark ve idrak edemeyen; **"Tanrı"** kavramından yola çıkarak olaya yüzeysel yaklaşan kişiler kabul edebilir!..

"Tanrı" ile; İSLÂM DİNİ ve KURÂN'ın açıkladığı **"ALLÂH"** kavramı arasındaki farkı idrak edemeyen; **"ALLÂH"** kavramını ve bu kavramın içeriğine dayanan evrensel sistemin işleyişini bilemeyen insanların, hayal ettikleri "*ruhların gelip bedenlere girmesi*" varsayımı tamamıyla asılsız bir görüştür!.. Niçin?..

Bu bölümde size bunu izah etmeye çalışacağız...

Şunu öncelikle bilelim ki; *insanların ruhları yukarıdaki bir tanrı tarafından, geçmişte herhangi bir zamanda ve herhangi bir yerde*

toplu olarak yaratılmış da; sonra da peyderpey dünyaya gönderilmekte değillerdir!.. Ne, yukarıda herhangi bir yerde oturmakta olan tanrı vardır; ne de yukarıdan dünyaya gelme sırası bekleyen insan ruhları!.. Bu sebepledir ki, ruhun dışarıdan gelip bir bedene girmesi asla söz konusu değildir...

Gerçekte algılayabildiğimiz iki boyut vardır... Atomüstü boyut, ki buna **madde âlemi** deriz... Atomaltı boyut, ki buna da mikrodalga boyut ya da **RUHLAR âlemi** denir...

Evrende her şey salt enerji-bilinç boyutundan mikrodalga boyuta ve oradan da atomüstü madde boyutuna; ve daha sonra da tekrar atomaltı mikrodalga boyuta doğru yolculuk etmektedir...

Beşer bilinci ve benliği; atomüstü boyutta insanın beyin cevherinin oluşmaya başlamasıyla birlikte beden fabrikası tarafından üretilen ruha yani mikrodalga bedene yüklendiği içindir ki, biyolojik bedenin yaşamının son bulmasıyla birlikte ruh adı verilen yeni yapıyla devam eder...

Her insan yani beyin, beden, kendi mikrodalga ikizini üretir ve bu ikiziyle yaşamına devam eder.

Esasen insan beyninin ana işlevi, insanın ölüm ötesi sonsuz yaşamını oluşturacak mikrodalga bedeni inşa etmek ve bilinci yani tüm zihinsel fonksiyonları buna yüklemektir.

Her **RUH** yani **holografik dalga beden** ise sadece kendi beyni tarafından oluşturulur ve yüklenilir... Bu sebepledir ki, artık o ruhun yeniden dünyaya geri gelip, bir biyolojik bedene girerek yaşamına devam etmesi kesinlikle söz konusu değildir... Yaşamda sürekli ileriye gidiş söz konusudur; asla geri dönüş yoktur...

Bu sebepledir ki **KUR'ÂN**, ölümden sonra her ne şekilde olursa olsun dünyaya geri gelmenin mümkün olmadığını pek çok âyette vurgulamış; **Hz. Muhammed** de bu konuda açıklamalar yapmıştır...

İşin sır yönüne vâkıf olan İslâm velîleri ve mutasavvıfları dahi, **"İnsan ruhunun beden yaratılmadan önce var olmadığını, bedenin var oluşundan sonra ruhun meydana geldiği"** yolundaki düşüncelerini birçok defa açıklamışlardır...

Nitekim, yaklaşık 900 sene önce yaşamış olan en büyük İslâm âlim ve mutasavvıflarından **İmam Gazâli**, ruhların bedenlerden önce yaratılmış olduğu yolundaki safsatayı red için **"Ravzatüt Talibin"** isimli kitabında şöyle der:

"Allâh Teâlâ'nın fiillerini ve melâike vasıtasıyla yıldızları semâvatı hareket ettirerek, yeryüzündeki canlıları ve bitkileri nasıl vücuda getirdiğini bilen kimse; hem Âdem'in kendi âlemindeki tasarrufunun, Hâlık Teâlâ'nın büyük âlemdeki tasarrufuna benzediğini ve hem de Rasûlullâh'ın;

'Allâh, Âdem'i kendi sûretinde yarattı' açıklamasının mânâsını anlar...

Denilirse ki, ruhlar bedenlerle yaratıldığı hâlde, Rasûlullâh'ın;

'Ben yaradılışça Nebilerin ilkiyim. Nebilikçe de sonuncusuyum... Ben Nebiyken, Âdem su ile çamur arasında bulunmaktaydı!' sözünün mânâsı nedir?..

Hakikat şu ki:

Bunların hiçbirisinde, ruhun kadim olduğuna dair bir delil yoktur!

Fakat, 'yaradılışça Nebilerin ilkiyim...' sözünün zâhirî mânâsına göre, O'nun varlığının cesedinden önce yaratıldığına delalet ihtimali mevcuttur...

Zâhirî olmayan mânâsı ise bellidir... Tevili, açıklaması da mümkündür... Fakat kati delil, zâhire meyletmez... Bilakis zâhirin teviline hükmetmede kullanılır...

Nitekim Allâh Teâlâ hakkındaki teşbihin zâhirlerinde olduğu gibi...

'Allâhû Teâlâ ruhları, cesedlerden iki bin yıl önce yarattı...' sözüne gelince...

Buradaki 'ruhlar'dan maksat, 'melâikenin ruhları'dır!

Cesedlerden maksat da, Arş, kürsî, semâvat, yıldızlar topluluğu, hava, su, yeryüzü gibi âlemlerin cesedi, bünyesidir...

'Ben yaratılışça Nebilerin ilkiyim' sözüne gelince... Buradaki 'yaradılışça'(halk) kelimesi 'TAKDİR' mânâsınadır... 'İCAT', yaratıp vücutlandırma mânâsına değildir...

Çünkü, Rasûlullâh sallâllâhu aleyhi vesellem, ANNELERİ TARAFINDAN DÜNYAYA GETİRİLMELERİNDEN ÖNCE MEVCUT VE YARATILMIŞ DEĞİLDİ! Fakat, gayeler ve kemâller, takdir hususunda önce, varlık hususunda sonradır... Zira Allâh Teâlâ ilâhî meseleleri, hadisleri, kendi ilmine uygun olarak, önce Levhi Mahfuz'da takdir eder, şekillendirir.

Buraya kadar, şayet varlığın iki şeklini de anladıysan; Rasûlullâh'ın varlığının, Âdem'in varlığından önce; yani gözle görülen varlık olarak değil de, ilk takdir edilen varlık olarak önce olduğunu da anlamış olursun..." (İmam GAZÂLİ - Ravzatüt Talibin)

Evet, İmam Gazâli gibi **Abdulkâdir Geylânî** gibi işin hakikatine vâkıf pek çok evliya, insanların ruhlarının bedenlerinden önce yaratılmış olduğunu reddetmekte ve her insanın ruhunun bedeniyle birlikte ve bu beden tarafından üretilerek meydana geldiğini söylemektedirler...[2]

Burada çok özetle belirtelim ki... **"RUH"** adıyla bilinen yapı, kişinin ana karnında 120. günde üretilmeye başlanan holografik esaslı

---

[2] Bu konudaki çok geniş bilgi **"RUH İNSAN CİN"** isimli kitabımızda mevcuttur.

mikrodalga bedenidir; ki esas itibarıyla beyin mahsulüdür. Her beyin, dünyada kendi mikrodalga bedenini yani ruhunu üretir ve beynin durmasından sonra da bu mikrodalga beden bir daha dünyaya geri gelmek söz konusu olmaksızın ileriye doğru yaşamına devam eder...

Ölümü tadıp biyolojik bedenle ilişkisi kesilen kişinin bir daha dünyaya geri gelmeyeceğini vurgulayan KURÂN'daki şu âyeti iyi anlamak gerekir:

"Nihayet onlardan birine ölüm geldiğinde dedi ki: 'Rabbim beni (dünya yaşamına) **geri döndür. Tâ ki** (önemsemeyip) **uygulamadığım şeylerde** (iman üzere yaşamda, kuvveden fiile çıkarmadıklarımda) **sonsuz geleceğime yararlı çalışmalar yapayım!'... Hayır** (geri dönüş asla mümkün değil)**! Öyle bir şey söyler ki geçerliliği yoktur** (sistemde yeri yoktur)**! Arkalarında yeniden bâ's olunacakları sürece kadar, bir berzah** (boyutsal farklılık) **vardır** (geri dönemezler; reenkarnasyon da {ikinci defa dünya yaşamı} mümkün değildir)**!"** (23.Mu'minûn: 99-100)

Rasûlullâh;

"ÖLDÜKTEN SONRA GERİ DÖNDÜRÜLECEK YOKTUR" buyurmuştur. (HAK DİNİ, Cilt: 6, Sayfa: 4197)

KUR'ÂN, insanların farkında olarak veya olmayarak CİN etkisi altına girmeleri gerçeğine şöyle işaret eder:

"...Ey cin topluluğu, gerçekten insanların çoğunluğunu hükmünüz altına aldınız (hakikatten uzaklaştırdınız)**!.."** (6.En'am: 128)

Kur'ân-ı Kerîm'de **"CİNLER"** hakında bir Sûre ve pek çok âyet vardır... **"CİNLERİ"** inkâr eden, gerçeği inkâr edenlerden olur...

Yukarıdaki âyetin devamında şöyle der:

"İnsan (türünden) **dostları olanlar şöyle der: 'Rabbimiz, birbirimizden karşılıklı yararlandık... İşte bizim için belirlediğin ecelimiz bize ulaştı'... Şöyle der: 'Ateş sizin mekânınızdır; Allâh dilemedikçe, orada ebedî kalıcılarsınız'... Muhakkak ki Rabbin Hakiym'dir, Aliym'dir."** (6.En'am: 128)

"Şeytan" denilen **"İblis"** dahi **"Cinler"dendir...** Bu gerçek de **Kehf Sûresi**'nde şöyle vurgulanır:

"Hani biz meleklere 'Secde edin Âdem'e' dedik de İblis hariç hepsi hemen secde ettiler! İblis CİN (türün)**dendi;** (bu nedenle) **Rabbinin hükmüne** (hakikat ilmi yoktu {Cin türünde hakikat ilmi ve kader sistemi bilgisi yoktur - RUH İNSAN CİN Kitabı. A.H.}) **uymadı** (hakikatinden gelen bilginin gereğine, benliği dolayısıyla uymadı)**!.."** (18.Kehf: 50)

Cinlerin en büyük arzusu insanların inançlarını saptırarak Kurân'ı reddettirmektir... Bunun için de tamamıyla asılsız ilhamlar vererek İslâm dışı düşünce sistemlerine, Hint inançlarına sapmalara yol açarlar... İnsanları **"ALLÂH"** inancından saptırarak **"Tanrı"** inancına yönlendirip; tevhid inancına ters varsayımlara sokarlar...

İnsanların, kendi türlerine çok büyük bir fitne olan **"Cin"**lerden ve onların tehlikelerinden korunabilmeleri için önce "CİNLERİ" İYİ TANIMALARI ZORUNLUDUR! Zira **Kur'ân-ı Kerîm**'de sayısız defa uyarıldıkları **"ŞEYTAN"** bu cinlerdir!

"Cinlerin" yapıları Kurân'da **"dumansız ateş"** yani **"mikrodalga"** ya da **"mesamata nüfuz eden zehirleyici ateş"** yani ışınsal yapı olarak tarif edilmektedir... Onların bize olan tesirleri tıpkı telepati dalgalarının beyin tarafından deşifre edilişi gibi olur; bu yüzden de nasıl ve nereden geldiğini fark edemeyiz...

Son olarak şunu bildirelim...

Eğer, ruhlarla görüştüğünü sananlar; cinlerden zarar görenler, reenkarnasyona inananlar, kendilerine büyü yapıldığını düşünenler yahut kendisinde çeşitli baskılar hissedenler şu âyetleri ezberleyip, her gün 300-500 defa okurlarsa çok kısa sürede büyük faydalar görürler... Kur'ân-ı Kerîm'de geçen dua şudur:

"Rabbi inniy messeniyeş şeytanu Bi nusbin ve azâb; Rabbi eûzü BiKE min hemezâtiş şeyâtıyn ve eûzü BiKE Rabbi en yahdurûn. Ve hıfzan min külli şeytanin mârid." (38.Sâd: 41 – 23.Mu'minûn: 97-98 – 37.Sâffât: 7)[3]

[3] Bu konulardaki kapsamlı bilgiyi arzu edenler **"RUH İNSAN CİN"** ve **"İNSAN ve SIRLARI"** isimli kitaplarımızdan okuyabilirler.

4. BÖLÜM

İSLÂM

“Allâh indînde Din, İslâm’dır!..”

(3.Âl-u İmran: 19)

“Bu gün sizin için Dininizi ikmal ettim (Din konusundaki bilgilenmenizi)**, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için Din** (anlayışı) **olarak İslâm’a** (Allâh’a tam teslimiyete) **razı oldum...”**

(5.Mâide: 3)

“Allâh kimin için hidâyet murat ederse, onun sadrını (içini - anlayışını) **İslâm’a** (teslim olmuşluğunun farkındalığına) **açar!”**

(6.En’am: 125)

14

MÜSLÜMANLIĞI DEĞİL, "İSLÂM"I ANLAYIN

Günümüzde aydınlar var dünyada; aydınsılar var!

Entellektüeller var dünyada; entelsiler var!..

Güdenler var; güdülmeyi isteyenler var!..

Ve...

"İSLÂM" var; **"müslümanlık"** var!

Aydın; objektif bir biçimde kaynaklara dayanan araştırmalar sonucu gerçeği bulan, bilendir! Aydınsı ise; aydınlardan anlayabildiği kadarıyla yararlanıp; bunu çevresine satarak parsayı toplamaya çalışandır!..

Entellektüeller vardır dünyada... Belli katmanda kozasından çıkmış, akılcı bir biçimde bilimsel düşünce ile yaşamına yön vermeye çalışan! Entelsiler var; entellektüellerin bakış açılarından ve yaşam biçimlerinden hoşlanıp, onları taklit eden; onlar gibi giyinmeye, oturup kalkmaya, yiyip içmeye, onlar gibi konuşmaya özenen!..

Aydınsılar ve entelsiler, varoş toplumlarına pırlanta gibi parlayan zirkonlardır! Işıltıları cezbeder o varoşlardakileri!.. Ama onlar görmemişlerdir; bilmezler ki zirkonların pırlantadan farkını! Dolayısıyla ancak zirkonlar hedefleridir onların! Ve onlar gibi olmak için, çok şeylerini vermeye hazırdırlar; ama **"...si"** bile olamazlar!

Fıtrî istidat ve kabiliyetleri gereği, gütmeyi sevenler vardır... İdare etmeye, hükmetmeye çalışırlar insanlara; maddi ya da manevî çıkarları doğrultusunda! Topluluklar oluşturup onlara hükmetmek, buyruklar çıkartmak, yasaklamalar getirmek; **gerçekleşmemiş bilinçaltı militarist yaşam arzularını** tatmin etmek için! Ve için için güdülmekten, kapıkulu olmaktan hoşlanan; güveni emniyeti bunda bulup; acziyetini böylece gidermeyi tercih edenler, huzur duyanlar vardır!

Dünya'da da, Türkiye'de de bu böyle!

Oysa **Allâh**, insanı **"en şerefli mahlûk"** olarak yaratmış, yeryüzünde kendisine **"halife"** olarak meydana getirmiştir; kimin umurunda!

Evet, **aydınsılar ve entelsiler**, elbirliğiyle, güdülenlerin dilinde dolaşan ve pek çok yönüyle akla-mantığa, bilime aykırı olan kişilerin **"müslüman"lığını** tartışıp; **"müslümanlık"** dinine tâbi olan insanların, dünya toplumları içindeki geri kalmışlıklarını vurgulayıp, böylece **"İSLÂM DİNİ"**ni eleştirdiklerini sanmaktadırlar!

AydınSI veya **entelSİ** olduklarının farkında ve bilincinde olmadıkları için de, **"İSLÂM DİNİ"** ile **"MÜSLÜMANLIĞIN"** birbirinden çok farklı iki kavram olduğunu; aradaki farkın fark edilmeden, **Din** konusunun ele bile alınamayacağını bilmezler!

Gütme hevesi ve güdülme arzusu içinde olanların zirkon değerindeki fikir ve bakış açılarını, **"İslâm Dini"**nin temelindeki düşünce sistemi diye değerlendirme yaparak; pırlantayı hiç bilmediklerinden, bir kenara bırakırlar...

Bilgisizlik bîçareleri ne yapsınlar ki; ellerindeki tek kaynak, gütme heveslileri ile güdülme arzusu içindekilerin dilinde dolaşan

nağmelerdir!..

Mevlid okumayı ibadet sanıp, **"kandil"**(!) gecelerini kutlayan; müslüman olmanın ilk şartı olarak kadının başını örtmesini bilen; namaz ya da orucun Göktürklerin **gökteki tanrısını** hoşnut etmek için teklif edildiğini sanan dar anlayışlı kişilerin **"müslüman"**lığına, **"İslâm Dini"** diye bakar ve değerlendirirler!..

Mevlid'in Süleyman Çelebi'nin şiiri olup, **Kur'ân-ı Kerîm**'in teklif ettiği ibadetlerle hiçbir ilgisi olmadığını anlamazlar!.. *Ölülere mum dikip kandil yakmanın* **"Din"**le hiçbir ilgisi olmadığını; yalnızca, **Mi'râc, Beraat, Kadir** gibi gecelerin değerli saatler ihtiva ettiğini fark etmezler... Şeker ve Kurban bayramlarının olmadığını, **FITR** ve **Hac** bayramlarının yaşandığını duymamışlardır bile! **Kur'ân-ı Kerîm**'de teklif edilen namaz, oruç, hac gibi çalışmaların, ***gökteki tanrının hoşnutluğu*** için değil; **kendi geleceklerini kurtarmaları için** önerildiği hiç anlamamışlardır!

"İSLÂM DİNİ", Allâh indîndeki, zamanüstü evrensel sistem ve düzendir! Orijindir; asıldır, zamanla değişmeyendir... Kur'ân, bunu anlatır!

"MÜSLÜMANLIK"; insanların kendi kapasiteleri, şartlanmaları, çevrelerinin örf ve âdetleri, güdenlerinin sınırlamaları içinde **"İslâm Dini"**ni yorumlamalarıdır.

Artık anlayın ki yorumlar **"İslâm Dini"**ni bağlamaz!.. Orijini fark etmeye çalışın!

"Müslümanlığı" bırakın **"İslâm Dini"**ne bakın!

15

“MÜSLÜMANLIK” İLE “İSLÂM DİNİ” ARASINDAKİ FARK

Günümüzde ya iyi Türkçe bilmemekten ya da hiç düşünmeden şartlanma yollu birtakım verileri kabullenme; ve bunların aslını araştırmama yüzünden **“müslümanlık”** ile **“İslâm Dini”** arasındaki çok önemli farkı hiç fark etmiyor; bu yüzden de çok büyük yanılgılara düşüyoruz!.. Oysa bu ikisi çok ayrı kavramlardır!..

Bu sayfalardaki yazılarımda öncelikle amacım, iki çok önemli gerçeği fark ettirmek...

1. **“Tanrı”** kavramı ile **“ALLÂH”** ismi arasındaki çok önemli anlam farkı...

2. **“Müslümanlık”** ile **“İslâm Dini”** sözcükleri arasındaki çok önemli anlam farkı...

Bunlardan birincisini daha önceki yazılarımda anlatmıştım... Bu konuyu detaylı öğrenmek isteyenler **“Hz. MUHAMMED’İN AÇIKLADIĞI ALLÂH”** isimli eserimizi okuyabilirler...

“Müslümanlık” ile **“İslâm Dini”** arasındaki çok önemli farka

gelince...

“İslâm Dini”; Allâh indîndeki zamanüstü evrensel SİSTEM ve DÜZEN’dir!.. Allâh, yaratmış olduğu bu **zamanüstü evrensel sistem ve düzeni, Rasûlü diliyle insanlığa açıklamıştır...** Amaç, insanların günlük kaygı ve arzularından öte, ebedî ve ezelî gerçekleri fark ederek; hem hakikatleri olan **Allâh**’ı tanımaları; hem de kendilerinde açığa çıkmakta olan **Allâh’a ait özelliklerle** geleceklerini, ebedî hayatlarını inşa etmeleridir...

“Müslüman”; peygamberin bildirdiklerine **anladığı kadarıyla** uyandır!

“Müslümanlık”; Allâh Rasûlü’nün bildirdiklerini **kendi kapasiteleri kadarıyla anlayıp yorumlayan** insanların genel kabulüdür! Buna, bütün müslümanlar dahildir. **Her birimiz**; görgümüz, kültürümüz, yetişme ortamımız, kabiliyet ve istidadımız; bizim yetişmemizde rol oynayan insanların kapasiteleri ve nihayet yetiştiğimiz ortamın toplumsal şartlanmaları ile değer yargıları sonucunda kişisel yorumlarda bulunuruz **“DİN”** hakkında; ki bu da **müslümanlığı** oluşturur...

“İslâm Dini”; göresel yani izafî, rölatif yani algılayana göre değişken değildir!.. Mutlaktır, kesindir, değişmezdir! **“SÜNNETULLÂH”** da denir bu **“SİSTEM ve DÜZEN”**e **Kur’ân-ı Kerîm**’de...

Hangi mertebedeki kim olursa olsun, herkes bu **“Sistem”**den algılayabildiği kadarını kavrar!.. Galaktik yapıların oluşumu ve varlığından, genetik veritabanlarındaki bilince kadar, her şey bu **“sistem”** içinde yer alır ve görev yapar! **Genden galaksiye ulaşan bir zincir içinde insan, kopuk tek başına bir halka değildir elbette akıl sahiplerince!** Basîreti açıklarca!.. Materyalist zihniyetten kurtulmuş bilimsel altyapılı kişilerce...

Ne çare ki **“müslümanlık dini”** içinde doğup büyümekte; ve bu **kozanın dışında** bir de **“İSLÂM DİNİ”** olduğunu fark etmemektedir müslümanların çok büyük çoğunluğu!.. Sonra da sorulmaktadır...

"Kur'ân bu kadar yüce bir kitapsa, niçin müslümanlar dünyada geri kalmış toplumları oluşturmaktadır?"

"İslâm Dini" yerine; kapsamı fevkalâde daraltılmış ve bir **kozaya dönüşmüş**, yalnızca şekil ve tapınma dini diye anlaşılmış, **göktanrıdan** umut beklenen **"müslümanlık dini"** ile daha nereye varılabilirdi ki?..

ALLÂH Kitabını okumak yerine, tavuğun suyunun suyunun suyu mahiyetinde bile olmayan; sayısız hurafe, safsata ve mantıksızlıkları din niyetine kabul anlamına gelen hikâyeleri, **din esasları sanarak** nereye ulaşılabilir ki?

Bir yol önderinin kitaplarını, belki de **hiç anlamadan okuyup, tekrar etmekle "müslümanlık dini" kozasını delip** asla **"İslâm Dini"**ne ulaşamazsınız!

Herkesten fikir alıp, kendi anlayışınızı kendiniz oluşturmak zorundasınız; çünkü tek başınıza ve kendi hesabınızı sadece kendiniz vermek suretiyle âhirete geçeceksiniz!

Sadece kendi yolunun kitaplarını okutup; başkalarınınkini yasaklayanlar, **"İslâm Dini"**nin yol kesicileridir; **"müslümanlık dinin"**in efendileri gibi gözükse de!

İmam Gazâli'den Şahı Nakşıbend'e, Abdulkâdir Geylânî'den Hacı Bektaş Velî'ye, Mevlâna'dan Saidî Nursî'ye kadar önde gelen ne kadar düşünür ve hâl ehli varsa hepsini okuyup; onların teker teker **"İslâm Dini"**ni nasıl anladıklarını görüp, bundan sonra da kendi anlayışınızı kendiniz bina etmek zorundasınız; taklitçilikten, güdülen olmaktan kurtulmak, **"İslâm Dini"** ile tanışıp **"Hakikat"**e ermek için!

İnsanların ve müslümanların, **"İslâm Dini"**ni **maddeci bakış açısından** arınmış olarak yeniden değerlendirmekten başka kurtuluş yolu yoktur!

5. BÖLÜM

RASÛL

"Allâh'a ve Rasûle itaat edin ki rahmete erdirilesiniz."

(3.Âl-u İmran: 132)

"Andolsun ki Allâh iman edenlere bir lütuf olarak, içlerinde nefslerinden bir Rasûl bâ's etti (aralarından kendi türlerinden bir Rasûl ortaya çıkardı)**, O'nun işaretlerini okuyor; onları arındırıyor, onlara hakikat bilgisini ve Hikmeti** (her şeyin oluş sistem ve düzenini) **öğretiyor.** (Hâlbuki) **onlar daha önce apaçık bir sapıklık içindeydiler!"**

(3.Âl-u İmran: 164)

16

RASÛLULLÂH'I "OKU"MAK

Kur'ân-ı Kerîm'i **"oku"**mak çok çok önemli de...

Acaba bizi **O**'nunla yüz yüze getiren **Allâh Rasülü'nü "oku"mak** daha mı geride?.. **Allâh Rasûlü'nü "oku"**madan, acaba **O**'nun bize tebliğ ettiği **"Kitab"**ı ne kadar ve nasıl **"oku"**yabiliriz?

Genelde insanların, müslümanların, **Rasûlullâh'ı "oku"mak** gibi bir sorunu yoktur!

Anlayışı kıt o çoğunluğa göre...

Hz. Muhammed (aleyhisselâm) sanki *Sirius yıldızında oturmakta olan tanrının, oradan tebliğ edilmek üzere emirlerini gönderdiği Dünya üzerinde seçilmiş postacısıdır!..*

*Tanrının aklına estiği gibi yolladığı fermanları, **Cebrâil** adlı aracı kurumdan(!) alıp, insanlara tebliğ ile görevli, adli tebliğ bürosu memuru sanki! Yukarıdaki ferman buyura; postacı tebliğ ede; biz kapıkulları da buyrukları tuta! Tutmayanları da kraldan kralcı, yukarkinin kulları döve, öldüre, katlede; "katli vacip" fermanı çıkara! Yukarki adına, evlendirme, yargılama, katletme! Kısacası, **yukarıdaki Tanrının yeryüzündeki gölgesi ya da hoparlörü olan bir***

PEYGAMBER!

*Ve, **VEHMİYLE PEYGAMBERE tâbi** olan çoğunluk!*

Tâbi olacak ki, daha az azap çeksin gelecekte, cehennemden kurtulsun; zevk ve saadet içinde bir cennet yaşasın sonsuza dek!

Sopa korkusu ve havuç beklentisiyle koşturanlar gibi... Bir yandan bu korku ve ümitle yap denilenleri yapmaya çalışırlar olabildiğince; bir yandan da Yukardaki görmez ya da takmaz diye olabildiğince yasakları delmeye ve bunun getirisi olan zevkleri yaşamaya çalışırlar...

*Sorgulama, araştırma, tefekkür yoktur bunlarda! Beyinlerinden geçmez hiç, **neden-nasıl-niçin** türünden kelimeler! Böyle buyrulmuş böyle olacak! Yapmıyorsan cehennemliksin; yaparsan cennetliksin!!!*

*Neden cehennem, nasıl cennet, türünden soruların bırakın cevaplarını; bu soruları bile akıllarına getirmemişlerdir!.. **Peygamber** yukarkinden öyle almış ve hoparlör olarak bize iletmiş ya! Gerisini koyver gitsin!*

*Namaz kıl, demiş; günde beş defa yatıp kalkıyorum ya!.. Bunu ne amaçla mı yapıyorum? Bu önemli değil; önemli olan benim yalnızca bu hareketleri yapıp, anlamını bilmediğim sözcükleri tekrar etmem! Ben mâdem yukarkinin buyruğunu tutuyorum; O da beni cennete sokacak!.. Senede bir ay aç kalıyorum ya buyruğu üzere; kâinatı Yaratan nasıl benim aç kalmamdan yarar sağlıyorsa, elbette karşılığında da bana cenneti verecek!.. Ben **peygamberini** dinleyip fermanını yerine getiriyorum da, O beni niye cennetine sokmasın?.. Hem ben bu kadar **taşa-toprağa para harcayıp, DİN adına okullar-câmiler yapıp, saraylar gibi süslüyorum O'nun evlerini de**, O bana cennette niye bir köşk vermesin ki? Bu arada insanlar dinin ne olduğunu bilmiyormuş, sorularına cevap alamıyormuş; din anlayışı çağa hitap etmez hâle gelmiş; onlara parasız hiçbir din bilgisi ulaşmıyormuş, bana ne! Tonlarla insan açlıktan ölecek hâle gelmiş, ne umurum; yarattığı gibi kendisi düşünsün! Milyonlarla insan umurumda değil; ben elli-yüz çocuğa bina yapıp onları okutuyorum*

ya! Bunun için yüzmilyarlar harcıyorum ya!

Elbette O da beni cennetine sokup 70 hûri, 70 köşk verecek!..

*Ve daha nice böylesine **gökte TANRI ve hoparlörü-postacısı PEYGAMBER** anlayışından kaynaklanan bakış açısıyla yapılan değerlendirmelerle oluşmuş müslümanlık anlayışı! **VEHMİN getirdiği, Peygambere tâbiyet!***

Anlayışı kıtların TANRI-Din ve PEYGAMBERİ sistemi; ve buna dayalı yaşam düzenleri...

Ve bir de AKLIYLA, "ALLÂH RASÛLÜ"ne tâbi olanlar!..

Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'ın ashabından bazıları kendisi **"Yâ NebiyAllâh"** derlerdi, bazıları da **"Yâ RasûlAllâh"!..**

Kimse, ona **"Yâ peygamber"** demedi!.. **Kur'ân-ı Kerîm**'de hiç **"*peygamber*"** kelimesi de geçmedi!..

"Nübüvvet" nedir, ne işlev görür, neden Nebidir, nasıl Nebi olunur, **"Nübüvvet"** nasıl oluşur kişide, **"Nübüvvet"** varlığını nereden alır; niye **Hz. Muhammed** (aleyhisselâm)'a **Nebilik** vasfı verilmiştir?

Niye **Kur'ân-ı Kerîm**'de, **O Zât** için, **"*peygamber*"** kelimesi kullanılmamıştır da; özellikle, belli tanımlamalara dönük olarak **Nübüvvetin** işlevine işaretle, **"Nebi"** ismiyle söz edilirken; başka tanımlamalar ve işlevler için **"Risâlet"** kavramından ve **"Rasûl"** oluşundan söz edilerek, bu iki kavram birbirinden ayrılmıştır!

Risâlet nedir, ne işlevi vardır, kişi ne yönüyle Rasûldür, nasıl Rasûl olunur, **"Risâlet"** nasıl açığa çıkar kişide, **"Risâlet"** varlığını nereden alır; ne yönüyle ve **nasıl** **Hz. Muhammed** (aleyhisselâm) **"Allâh Rasûlü"** olmuştur?

Niye **Meryem Sûresi** 54. âyette, Kitap veya sahife getirmediği hâlde, **İsmail** (aleyhisselâm)'ın **hem Nebi hem de RASÛL** oluşu ayrı ayrı vurgulanmaktadır; yanlızca kitap getirene Rasûl denir,

diyorlarsa?..

Bunlar fark edilmeden...

Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'ın açıkladığı ve bize fark ettirmeye çalıştığı **"ALLÂH"** adıyla işaret edilen anlaşılmadan...

Allâh adıyla işaret edilenin **"VELİYY"** oluşunun, ne demek olduğu kavranmadan...

"Semâ"nın **Kurân**'da pek çok yerde **"gök"** anlamından ziyade **"BOYUT"** anlamına olarak kullanılmakta olduğunu değerlendirmeden...

"NÂZİL" olmanın, gökten Dünya üzerine değil; **birimin hakikatinden bilincine doğru** olduğunu anlamadan...

"URÛC"un, **bilinçten varlığın hakikatine doğru yapılan düşünsel bir yöneliş-yükseliş** olduğunu hissetmeden...

Tüm bunları yaşamış ve sonucunda, **ALLÂH RASÛLÜ** olarak tüm insanlara gereken bildirimi yapıp, ebedî saadete ermeleri için yol gösteren bir **ZÂT**'a, nasıl **PEYGAMBER** denilir, postacı ya da hoparlör olarak bakılır?

Aklınızı başınıza toplayın!..

Yalnız bir köşeye çekilip, SİSTEMLİ bir şekilde DÜŞÜNMEYE başlayın!

Milyarlarca GALAKSİYİ içinde barındıran bu Evreni, bir **NOKTA**'dan halkeden; ve indînde sayısız **NOKTA**'lar ve o NOKTA'ların her birinden sayısız evrenler yaratmış bulunan; ve dahi, her an bu işlevi devam eden **"ALLÂH"** adıyla işaret edileni; nasıl olur da Sirius yıldızında oturan bir tanrı gibi düşünür ve onun yeryüzünde hoparlör-postacı arası bir PEYGAMBERİ olabileceğini kabul edersiniz?!!

Eğer hâlâ böyle düşünüyorsanız, kozanızda mutluluklar dilerim

sizlere!

Yok eğer; artık böyle düşünmem mümkün değil diyebiliyorsanız...

O zaman **"ALLÂH RASÛLÜ ve NEBİSİ MUHAMMED MUSTAFA"** isimli **"OKU"**nması gereken ve hâlâ **"oku"**nmamış olarak rafta bulunan **"KİTAP"**ı, bugüne kadarki tüm değer yargılarınızı bir yana bırakarak, yeniden elinize alınız!.. (Anlayışı kıtlara: sayfaları ve cildi olan kağıttan mamûl bir kitaptan söz etmiyorum!)

"ALLÂH" adıyla işaret edilenin her an yaratmakta olduğu sayısız **NOKTA**'lardan, yalnızca bir nokta olarak var olan evrenimizdeki milyarlarca galaksiden birindeki yüzmilyarlarca yıldızdan birinin uydusu Dünya üzerinde, **"HALİFE"** olması amacıyla ve bu amacı gerçekleştirecek **fıtratla** Mekke'de açığa çıkmış **Bilincin**, yaşam safhalarını ve **DÜŞÜNCE SİSTEMİNİ "oku"**maya çalışarak işe başlayın...

"Hanif"lik genetik veritabanına sahip; yıldızlardaki melekî gücü tanrı kabul etme anlayışını baltasıyla(?) yıkan ve ölü kuşu Allâh kudretiyle dirilten şuurun genetik mirasını bünyesinde bulan; ve daha başından **"halife"**lik fıtratını haiz olarak madde dünyasında yer alan **Bilincin,** içinde bulunduğu şartları, varlığı ve kendi hakikatini nasıl değerlendirebileceğini fark etmeye, kavramaya çalışın!

O eşsiz bilinç!..

O muhteşem hüviyet!..

O Harikulâde devrimci kişilik!..

Sirius ya da BETA NOVA'daki Tanrıdan mı aldı PEYGAMBERLİĞİ?..

Yoksa...

"ALLÂH" adıyla işaret edilenin **RASÛLÜ** ve bunun yanı sıra **NEBİSİ** mi idi?..

Gökteki tanrının fermanlarını ileten yeryüzündeki vâlisi-komutanı-postacısı-hoparlörü mü idi?

Yoksa...

İnsanlara, hakikatleri olan **"Allâh"** adıyla işaret edilenin, fark ettirilmesi ve gereğinin yaşatılması amacıyla, teklif edilen önerileri, **kendi hakikati olan Allâh'tan** gelen bir şekilde; bu boyuta elçilik-transfer ederek açığa çıkaran **"RASÛL"**ü mü?

İnsanların sonsuz azaptan korunup, sonsuz saadete ermelerini sağlayacak dünyevî bakış açısını ve uygulama biçimlerini teklif eden **Allâh "NEBİ"si** mi?

Ciddi olarak düşünün bir; *Tanrının Hz. Muhammed adlı peygamberine* mi inanıyorsunuz; "Allâh" adıyla işaret edilenin "Rasûl"ü ve "Nebi"si olan Muhammed Mustafa (aleyhisselâm)**'a mı?**

Eğer, ikincisine inanıyorsanız... Birincisine inanmaktan hangi farklı yönleri var bu düşüncenizin, lafzından-sözcüklerinden başka? Bunları ayırın bakalım bir yana...

Bu hususları öncelikle çok iyi anlayalım ki, ondan sonra **"ALLÂH" adıyla işaret edilenin "RASÛL" ve "NEBİ"si olan MUHAMMED MUSTAFA** isimli **"KİTAB"**ı **"oku"**maya çalışalım!

O Zât'ın, hangi olayda, neyi nasıl değerlendirdiğini; olaylara bakış açısını; sorunların çözümünü **"Allâh"**ta nasıl aradığını; sorunun çözümünün, olayları nereden nereye yönlendirilerek çözülmek istendiğini; insanların yaşamı ve olayları nasıl değerlendirmesi gerekliliğinin neden **"Allâh"** bakışına dayalı ve nasıl olması icap ettiğini **"oku"**maya hazırlanalım.

Bu arada da...

Kesinlikle bilelim ki...

Dünya ve âhiret saadetini istiyorsak, **Allâh** adıyla işaret edilenin

son **"Nebi"**sine; **"Hakikat"**imiz olan **"ALLÂH"** adıyla işaret edilene ermek istiyorsak **"ALLÂH RASÛLÜ"**ne tâbi olmaktan başka şansımız ve çaremiz yoktur!

Allâh bu gerçeği fark ettirsin, idrak ettirsin, gereğini kolaylaştırsın ve hazmını versin!

17

"SÜNNET" NE DEĞİLDİR?

"Sünnet", *sakal–bıyık*, *elbise–sarık*, *kılık–kıyafet* midir?

Allâh Rasûlü'nün **sünneti** ne olabilir acaba?

Allâh sünneti, "Sünnetullâh" nedir?

Anlayışı kıtların **"sünnet"**ten anlayışı, erkek çocuklara yapılan bir operasyondan ibarettir!

Anlayışı sınırlıların **"sünnet"**i ise biraz daha ileri uzanır... Sakal–bıyık ile elbise–sarık olur onlar için de sünnet!.. **Allâh Rasûlü**'ne uymak demek; 1400 küsur yıl önceki kıyafete bürünüp, o devrin örf ve âdetlerine uymak demektir onlar için!..

Kendilerinin Müslüman olduklarını, kısa kol gömlek giyenlerin ise kâfir olduklarını söyleyen müslümanlardır bunlar!

Şahı Velâyet, **"İlmin Kapısı" Hz. Âli**'yi şehîd edenler kadar müslümandırlar bunlar!.. Anlayışları, O yüce **Zât**ı, din dışı gören anlayıştır bunlarınki!

Hz. Muhammed (aleyhisselâm)’ın **Hz. Âli** için söylediklerini bir inceleyin... **O**nu, **Rasûlullâh** yolunda bulmadıkları için şehîd eden müslümanların hâlini ve anlayış kapasitelerini iyi değerlendirin!..

Sünnet’e, Din’e hizmet adı altında; Din’i “*saltanat*”a dönüştürüp bugünlere kadar insanlara hükmetmek için DİN’i kullananları iyi fark edin!

Özel olarak bu konuda anlattıklarım bir vesile ile bir internet haber sitesinde kısmen nakledilince, biraz daha konuya açıklık getireyim istedim bizzat!

LÜTFEN BU ANLATACAKLARIMI İYİ DÜŞÜNÜN!..

Henüz 20 yaşındayken, yani bundan 40 yıl önce **Hz. Rasûlullâh** (aleyhisselâm)’ı rüyamda görmüştüm ve bana **Hz. Ebu Bekir**’e gitmemi söylemişti...

Gerisi önemli değil... Ben de bundan sonra **Hz. Ebu Bekir**’in hayatını yazmıştım o sene... Daha sonra da **Hz. Rasûlullâh**’ın yaşamının Mekke devrine ait kesitlerini hadislerle yazmıştım **“Muhammed Mustafa (a.s.)”** adı altında.

Bunu şu sebepten yazıyorum... O devrin yaşantısını hayli iyi araştırmıştım... Yaklaşık 60 bin civarında hadis okumuştum sahih kaynaklardan...

Şimdi olayı iyi düşünelim...

Allâh Rasûlü Muhammed Mustafa (aleyhisselâm), bilindiği üzere ***putperest Kureyş Kabilesi*** içinde dünyaya gelmişti... Dedesi, amcaları, akrabaları, kabilenin inancı üzere yaşıyorlardı...

O yüce **Zât** da onların arasında doğup, büyüdü... **Onlar gibi GİYİNDİ, onlar gibi SAKAL BIRAKTI, onlar gibi SARIK SARDI! Onlar gibi oturup kalkıp, yedi içti...**

Böylece 39 yaşına ulaşıp **ALLÂH RASÛLÜ** oldu!.. **Allâh Rasûlü** olarak gerçekleri bu yaşta fark edip, üç sene sonra **Nübüvveti**

tahakkuk edince de, insanlara neler yapmalarını anlatmaya başladı vahyolduğu üzere; ebedî hayatlarını kazanmaları için.

İşte ne bu süreç içinde ne de sonrasında, NE SAKALINI DEĞİŞTİRDİ, NE DE KIYAFETİNİ!

Gene kabilesindekiler gibi sarık sardı, gene onlar gibi giyindi, gene onlar gibi sakallı dolaştı! Çok renkli çubuklu elbisesini bile giymeye devam etti!..

Allâh Rasûlü'nün sünneti, Rasûlü olduğu "ismi Allâh olanın sünneti"dir; "SÜNNETULLÂH"tır!

Biz de "SÜNNETULLÂH"ı anlayıp ona uyduğumuz zaman "Sünnet-i Rasûlullâh" ve "Sünnetullâh" üzere oluruz! Sakal–bıyık, elbise–sarık ile değil!

Ayrıca burada EN ÖNEMLİ FARK EDİLESİ HUSUS ŞUDUR:

Rasûlullâh, o putperest ***Ebu Cehil, Ebu Leheb*** ve onların takipçisi, **Rasûlullâh** torunu ***katili Yezid*** gibilerin kıyafet örflerine karışmadığı gibi, onlara böyle bir öneri dahi götürmeyip, **onlar gibi giyinip yaşamaya devam etmiştir yaşam biçiminde.**

Çünkü bu, DİN'in gereğini yaşamada önemi olmayan bir konu idi; ve bunun **ebedî hayat gerçeği** veya **ismi** **"ALLÂH"** olanın bilinmesiyle bir ilgisi yoktu!

Bu da demektir ki...

Allâh bir insana hidâyet ederse, o kişi; içinde yaşadığı toplumun örf ve âdetlerine göre giyim kuşamını devam ettirebilir, ama "Sünnetullâh" gereği konularda onlara uymaz; hidâyet üzere olduğu konularda, öğrendiği gerçekleri onlara bildirmeye devam eder!

Yani, kişinin içinde yaşadığı toplumun örf, âdet, kıyafet gibi hususlardaki anlayışına karşı çıkması değil, tam tersine onlara uyması SÜNNET-İ RASÛL'dür!

Çünkü DİN, insanlara kılık kıyafet devrimi için gelmemiştir!

Kılık kıyafetle uğraşmak "Din"in işi değildir. İnsanlar toplumsal barışı bozmayacak biçimde inandığı gibi, istediği gibi giyinip, okuma, yaşama, çalışma haklarına sahiptirler sünnete göre! Her ne kadar bu husus, beyni anlayamayıp bedende kalanlara ters gelse de!..

Kıyafetine bakarak kişinin dini hakkında hüküm vermek, kişinin gelişmemiş, taklitçi bir beyne sahip olduğunun açık ifadesidir.

İsmi **"ALLÂH"** olanın **Rasûlü, insanlara içinde yaşadıkları** sistem ve düzenin **gerçeklerini bildirerek, insanların, o günde "**DİN**" adı verilmiş olan ALLÂH** sistem ve düzenine **uygun yaşamaları ve kendilerini ebedî hayata hazırlamaları için çaba göstermiştir!**

"DİNDAR**" kişi demek, ALLÂH** sistem ve düzenini **araştırıp sorgulayıp, anlayıp, gereğince yaşamayı kabullenmiş kişi demektir!** Dindar **kişi, bu "**OKU**"duğu sistem gerçekleri dolayısıyla da "**muttaki**" yani "kendini koruyan" olur, fark ettiği gelecekteki tehlikelere karşı!**

ALLÂH RASÛLÜ'nün sünnetine tâbi olmak demek, O'nun anlayışını benimseyip, gösterdiği yolda yürümek ve dediklerini uygulayarak geleceğin güzelliklerine erişmek demektir. O'nun bildirdiği özündeki hakikati keşfedip, O'nun muhteşem sonuçlarını yaşamak demektir! Taklitle ömür tüketmek değil!

Rasûlullâh'ın sünnetine uymak, kendisine hibe edilen ilmi, insanlarla **karşılıksız olarak paylaşmak** demektir! İnsanları kılık kıyafet hikâyeleriyle avutmak değil!

ALLÂH sistem ve düzenini, yani **"Sünnetullâh"**ı idrak eden ve gereklerini uygulayan kişi, **"Sünnet-i Rasûlullâh"**a da uymuş olan kişidir!

"Kim kendini hangi kavme benzetirse o kavimdendir" uyarısı, kişinin, **"fikir ve inancını"** paylaştığı topluluktan olduğuna işaret eder... Kılık kıyafetinin veya saç-sakalının benzemesini değil!

"Din adı altında insanlara hükmetmek**" yazısında anlattığım üzere, birtakım insanlar "**DİN**"in sorgulanmasını, araştırılmasını yasaklamışlar; ve böylece de düşünme yetisi olmayan, ezberci, teyp beyinli insanlar üremesine yol açmışlardır...**

Dünya, hikmet yurdudur ve **Rasûlullâh**'ın her açıklaması bir hikmete dayanmaktadır! Akıllı insan, **Rasûlullâh**'ı daha iyi anlamak için, her beyanını sorgulayıp, araştırıp, bildirilenin **hikmetine ermeye** çalışır.

"Hikmet, müminin yitiğidir" uyarısı buna işaret eder.

Düşünce sisteminde çelişki ya da kopukluk olan kişi "DİN"i anlamamış, içinde yaşadığı sistem ve düzeni, mekanizmayı "OKU"yamamış taklitçidir!

Oysa **"DİN", taklit kabul etmez!**

Fiilin taklidi aynı sonucu oluşturur; ama **ANLAYIŞIN TAKLİDİ OLMAZ!**

"Fâkih" yani **"anlayışlı olmak", ALLÂH lütfu**dur. Böylece kişi mukallit olmaktan çıkar.

Fıkıh kuralları ezberlemek, "fâkih" olmak demek asla değildir!

Ezbercilik, teyp icat olalı değerini yitirmiştir!

"Din" bize **"OKU"**nası olarak bildirilmiştir ki, içinde yaşadığın sistem ve düzeni fark edesin; daha önemlisi **"KENDİNİ TANI"**yasın! **Hakikatindeki hazineyi keşfedesin**; ve sonunda **ismi ALLÂH olanı holografik gerçeklik esasına göre tanıyıp, evrendeki yerini bilesin...**

Bunu anlamamış olanlar, hayatlarında bir kere bile **"İHLÂS"** okumamışlardır; yüz bin kere çekseler dahi!..

"Çok namaz kılan vardır yanına yorgunluktan başka şey kalmaz; çok oruç tutan vardır açlıktan başka kârı olmaz" şeklindeki **Rasûlullâh** uyarısını iyi düşünelim.

Allâh Rasûlü; Kurân'ı anlayalım ve üzerinde tefekkür edelim diye bize bildirmiştir. Tâ ki, yaşamımızda attığımız adımları **"Sünnetullâh"**a uygun atalım! *Saç-sakal-kılık-kıyafet dedikodusuyla, gıybetiyle* vakit geçirip, insan yargılamalarıyla ömür harcayalım diye **Rasûl** gelmemiştir!

İsmi **"ALLÂH"** olan **yanı sıra** *tanrı ve tanrılık kavramı* yoktur **(Lâ İLÂHE İllâ ALLÂH); diye giriş yapılan** "DİN" **anlayışı nedir?..**

Bunu sorgulayıp anlamaya çalışmayanlar ve ömrünü taklitle tüketenler, hazineyi OKU**yamamanın sonuçlarını büyük hüsran ve sükûtuhayalle ödeyeceklerdir!..**

Ne çare ki sistemde geçmişi TELÂFİ kavramı da yoktur!

Not: **Kişisel değerlendirmemdir, kimseyi bağlamaz! Dileyen paylaşır dileyen paylaşmaz. Kimileri de çıkarlarına uymadığı için kafa karıştırdığımızı ileri sürerek,** "düşündürüyorsun, yasaklanmalısın" **deyip okunmamızı yasaklar.**

18

PEYGAMBER Mİ (!?)

Kur'ân-ı Kerîm'i anlamak istiyor muyuz?..

Kur'ân-ı Kerîm'i doğru anlamak ve değerlendirebilmek istiyorsak, öncelikle orada kullanılan kelimeleri olduğu gibi almak ve ilgili yerlerde oradaki orijinal kelimeleri kullanmak mecburiyetindeyiz.

Kur'ân tefsir veya meâllerini okurken, öncelikle şuna dikkat ediniz lütfen... Eğer bir Kur'ân meâlinde **"Allâh"** kelimesinin geçtiği yerde **"Tanrı"** kelimesi kullanılmışsa; **"Rasûl"** veya **"Nebi"** kelimesi orijinalinde mevcutken bu **"peygamber"** diye tercüme edilmişse; kesinlikle biliniz ki, bu meâl sizi **Kurân**'da işaret edilen hakikatlere ve sırlara erdirecek bir çeviri değildir!..

Böyle bir meâl ile asla, **Hz. Muhammed Mustafa** (aleyhisselâm)'ın bizlere verdiği mesajı anlamamız mümkün olmayacaktır... O çeviriyi yapan, **O** kitaptan daha bir şey anlamamıştır ki, bize çevirisinden hayır gelsin!

Çeşitli yayınlarımızda **"Tanrı"** kelimesinin anlamının, **"Allâh"** kelimesinin işaret ettiği anlam ile hiçbir ilgisi olmadığını; bu **"tanrı"** kelimesinin insanlara **"göktanrı"** dinini çağrıştırdığını açıklamaya

çalışmıştık...

Bugün de **"PEYGAMBER"** kelimesini **Kur'ân** çevirilerinde kullanmanın yanlışlığına dikkati çekmek istiyorum...

Bilmeliyiz ki, **Kurân**'da kullanılan her kelime, çok özel bir seçimle ve çok kapsamlı ve derinlikli anlamlar ihtiva etmesi dolayısıyla kullanılmıştır...

"Peygamber" kelimesi İranlıların konuştuğu **Farsça** kökenli bir kelimedir; **Pers**lerin **"tanrı"** anlayışıyla beraber kullanageldikleri çok eski bir kelimedir... Bu kelime Farsçada, Kurân'da geçen hem **"Nebi"** hem de **"Rasûl"** kelimeleri yerine kullanılmaktadır. Dilimizde de böyle kullanılmaktadır.

"Tanrının elçisi" = "peygamber" anlamında olarak kullanılan bir kelimedir bu kelime...

Uzaydaki bir tanrının ya da tanrısal gücün elçisi = postacısı anlamına "peygamber"!!!

Oysa...

"ALLÂH" ismiyle işaret edilen; algılayabildiğimiz ya da algılayamadığımız her birimin varlığını, orijinini oluşturuyor Esmâ ve sıfatlarıyla; Zâtı'na sınır getirmek de muhal!..

Bu demektir ki...

Kim **"Allâh"**a ermişse, âfaktan=dıştan değil; varlığından, özünden, derûnundan, hakikatinden ermiş; bilmiştir ki, ismiyle işaret edilen varlığı ismi-resmi bir hayal; varlığı **"yok"**tan ibarettir; yalnızca var olan **"Allâh"** adıyla işaret edilendir!

Öyle ise, anlamamız gerekir ki, **"Allâh"** ismiyle işaret edilen, tüm boyutlarda Esmâ ve sıfatlarıyla açığa çıkan; yanı sıra da bunlardan münezzeh ve **"Ğaniyy"** olan olarak, **"Nebi", "Rasûl"** ve **"Velî"**nin hakikatidir...

Bu isimlerle vasıflarına işaret edilenler de, **kendi varlıklarında, boyutsal olarak eriştikleri mertebenin hakikatini**

dillendirmektedirler. Yani bunlar, <u>ötedekinin postacısı</u> değil; **hakikatlerindekinin dilleridir!**

Gerek **"Nebi"** ve gerekse **"Rasûl"; "Allâh"** adıyla işaret edilenin Esmâsından **"El VELİYY"** isminin zuhuru olan **"velâyet"** kemâlâtının mazharı olarak bu mertebeye kavuşmuşlardır.

Dünya yaşamında **"Nübüvvet"** ve **"Risâlet"** işlevini yerine getiren bu zevât, bu kemâlâtlarını **"VELİYY"** isminin mânâsından alırlar ve ölüm ötesi âhiret yaşamlarında da **"Velâyet"** kapsamında olan **"Risâlet"** mertebesiyle yaşamlarına devam ederler...

"Allâh" adıyla işaret edilenin **"Nebi"** ismi yoktur; buna karşılık **"<u>El Veliyy</u>"** ismi **Bâkî**dir!

"Nübüvvet"; dünya yaşamı için geçerli olan bir işlevdir.

"Risâlet"; hem dünya hem ölüm ötesi yaşam için geçerli olan bir işlevdir.

Her **"Nebi"**, her **"Rasûl"** ve her **"Velî"** varlığını **"velâyet"** hakikatinden alır...

Her **"Nebi"** zâhiri itibarıyla **"Nebi"**, bâtını itibarıyla **"Velî"**dir.

Geçmişteki her **"Rasûl"**, zâhiri itibarıyla **"Nebi"** olabilir veya olmayabilir; bâtını itibarıyla **"Velî"**dir.

Her **"Velî"** varlığını ve kemâlâtını **"velâyet"**inden alır...

"Nübüvvet" görevi dünya yaşamıyla ilgili bir görevdir ve **"Nebi"**nin âhiret yaşamına intikâliyle son bulur... Esasen **"Nübüvvet"; "<u>Hâtemin Nebi</u>"** olan **Muhammed Mustafa** ile son bulmuştur; O'ndan sonra kıyamete kadar başka **"Nebi"** gelmez.

"Nebi"lerin bazıları aynı zamanda **"Rasûl"**dür... **"Risâlet"** işlevi olan **"Rasül"**lük ise kıyamete kadar geçerli bir görevdir.

"Nebi"lik geçicidir; **"Rasûl"**lük ise asâletendir ve dünyadan ayrılmakla son bulmaz, zira kendini tanımanın sonu yoktur ve dolayısıyla bu işlev sonsuz devam eder **"Rasûl"**ler için... Bu

yüzdendir ki bizler, **İslâm Dini'ni** kabul ve tasdik anlamında ifade ettiğimiz **"Kelime-i Şehâdet"**te **Hz. Muhammed** (aleyhisselâm)'ın **"Rasûl"** oluşuna **şehâdet** ederiz; ki bu onun **sonsuz işleviyle** ilgilidir. Bu yüzden **"AbduHÛ"**dan sonra "NebiyyiHÛ" değil, **"RasûluHÛ"** deriz...

"Risâlet" ve **"Nübüvvet", "velâyet"**in içindeki üst sınıftır... Tıpkı **"askeriye"** genel tanımı içinde **"generaller"** sınıfı gibi...

"Nübüvvet"; içinde yaşanılan topluma, onlara âhiret saadetini kazandıracak olan yaşam şartlarını bildirmek ve o insanları bu şartlara göre yaşamaya davet etmek işlevidir.

"Risâlet"; içinde yaşanılan topluma, kendi hakikatlerini bildirmek ve bunun gereğini yaşayabilmeleri için gerekli olan çalışmaları ve yaşam biçimini tebliğ ederek, onlara bu yolda yol göstermektir.

"Ulül Azm" ise; hem **"Nübüvvet"** hem de **"Risâlet"** işlevini deruhte eden zâtlara verilen isimdir.

"Velâyet"; Hakikatini bilmek ve gereğini yaşamaktır.

Toplumla ilgili hangi işlevler **"Nübüvvet"** kapsamında ise, o işlevlere işaret edilirken **Kur'ân-ı Kerîm'de, "Nebi"** kelimesi kullanılmıştır...

Toplumla ilgili yani dışa dönük olarak, hangi işlevler **"Risâlet"** kapsamında ise orada **"Rasûl"** kelimesi kullanılmıştır...

Bireyin yaşamıyla ilgili olarak hangi kemâlâtın yaşanmasına dikkat çekilmek istenmişse, orada da **"velî"** kelimesi kullanılmıştır.

Yani **"velâyet"** hakikatine dayalı bir şekilde, dışa dönük görev alan yüksek kemâlât sahibi zevâtın bu durumuna **"Nübüvvet"** ve **"Risâlet"** adları verilerek; onlar, genel olarak içe yani kendilerine dönük kemâlâtı yaşayan **"velî"**lerden ayrı bir sınıfta anlatılmışlardır.

Eğer bu tanımlamalar istikametinde yeniden okunursa ilgili âyetler, çok daha değişik boyutlarda mânâlar karşımıza çıkar...

Öte yandan...

Bir diğer tanımlama ile, şeriat getiren **"velî"**lere **"Nebi"**; şeriat getirmeyip, insanları hakikatlerinin gereğini yaşamaya davet edenlere **"Rasûl"**, böyle bir davet görevi almamışlara da **"Velî"** denilmiştir...

"Velâyet" babadan oğula geçen saltanat değil; kişinin hakikati olan **"Allâh"** adıyla işaret edileni yaşamasının sonucudur.

"Velâyet" kemâlâtının dayandığı hakikatin, bir **"Nebi"** veya **"Rasûl"**de tenezzülat hükmüyle açığa çıkan ilmine **"<u>vahiy</u>"**, velâyet kemâlâtının urûc hükmüyle bir **"velî"**de açığa çıkışına da **"<u>ilham</u>"** denilir.

"Peygamber" kelimesi kullanıldığında bütün bu işaret ettiğimiz gerçekler örtüldüğü gibi; bunların sonucu olan pek çok sırlar daha ehlinden saklanmış olmaktadır...

Kur'ân-ı Kerîm'in Türkçesiyle ibadet olmaz!

Kur'ân-ı Kerîm'in Türkçeye çevirisi olmaz!

Kur'ân-ı Kerîm anlaşılmak ve gereği yaşanmak için geldiği için de herkes anladığı kadarıyla, "Benim anlayabildiğim kadarıyla Kur'ân" başlığı altında anladıklarını açıklar... Buna kim ne isim verirse versin...

"Tanrı"lar **"ulu"** olabilir...

"ALLÂH" ise **"EKBER"**dir!

Bizim keşfimizin bildirdiği hakikat budur... Gerçeğini Allâh bilir!

Ves **Selâm...**

6. BÖLÜM

KUR’ÂN

“Andolsun, insanlar için şu Kurân’da (Hakikati) **her türlü MİSALLERLE açıkladık. İnsanların çoğunluğu** (misalleri orijin gibi gerçek olarak {muhkem} kabul ederek) **hakikati örttüler.”**

(17.İsra’: 89)

“Andolsun ki şu Kurân’da insanlar için her türlü misali kullandık... Belki tezekkür ederler (unutmuş oldukları hakikatlerini hatırlayıp) **üzerinde derin düşünürler diye!”**

(39.Zümer: 27)

“Kurân’ı derinlemesine - sistemli düşünmüyorlar mı? Yoksa kalpleri (şuurları) **kilitlerle** (yanlış değer yargıları ile) **mi kilitli!”**

(47.Muhammed: 24)

19

KURÂN'IN RUHU

Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'ın **"Allâh Rasülü"** olarak bize bildirdiği **İslâm Dini'ne** karşı olan bazı kişilerin, kutsal Kitabımız **Kur'ân-ı Kerîm'in "RUHU"**nu **"OKU"**yamamaktan ileri gelen; şu eleştirel sorusu hayli sık karşıma gelmeye başladı...

Bu kişilerin eleştirel sorusu şu:

"Hz. Muhammed, 1400 küsur sene önce, yaklaşık beş bin kişinin yaşadığı ve çoğunluğunu ilkel düşünceye sahip insanların oluşturduğu bir topluluğa peygamber olarak gelmiştir! Kız çocuğunu büyüdüğünde ar olur diye diri diri kuma gömüp öldüren; kadının bir mal gibi sayısı sınırsız ölçüde alınıp satıldığı; kadının bir insan olarak görülmediği ve hiçbir hakkının olmadığı bu toplumda; sorular ve sorunlar elbette ki, o toplumun anlayış seviyesine göre şekillenmiş; o soru ve sorunların çözümü de Kurân'ın şekillenmesine vesile olmuştur.

Eğer Hz. Muhammed, o bölgede değil de Kutuplarda dünyaya gelseydi, peygamberlik döneminde tebliğ edeceği kitap, eskimoların yaşadıkları toplumsal şartlara, örf ve âdetlere göre oluşan soru ve sorunlara göre şekillenecekti...

Bu durumda, gene o Kitaba göre; yeni Nebi ve kitap gelmeyecek olduğuna göre; insanlık, bu çağda, anlayış seviyesi ortada olan o topluma göre konmuş olan kurallarla mı yönetilecektir?.. Bu kurallar, o kitabı, bırakın çağlar ötesine hitap etmeyi, düne veya bugüne göre dahi geçersiz kılmaz mı?.. Dünya genelinde yaşayan sayısız topluma 1400 küsur sene öncesinin anlayışına göre şekillenmiş kurallar ile nasıl hitap edilebilir; Kur'ân, insanları 1400 yıl öncesine mi döndürerek cennete sokacak?"

Evet, son devir ateistlerinin, kendi ilmî seviyelerine dayalı bakış açılarıyla ortaya attıkları soru bu!

Bu fakîre **göre...** Belki doğru, belki yanlış; ama sorunun cevabı şöyle...

Kur'ân-ı Kerîm'in "RUHU"nu anlayanlara göre, bu **Kitap**; insanlık yaşadıkça onlara ışık tutacak ve âhiret saadetini sağlayacak bilgileri ihtiva etmektedir!

Ayrıca, çok büyük bölümüyle, cehennem ve cennet boyutlarında dahi sonsuza dek yararlanılacak bilgi ve yaşam gereklerini kişiye açmaktadır... **Kişinin kendi hakikatini; "ALLÂH"** ismiyle işaret edilenin ne olduğunu açıklamaktadır!

Daha önceki açıklamalarımda, **Kur'ân** içindeki bilgilerin bir kısmının **"Nübüvvet"** kemâlâtından, diğer kısmının da **"Risâlet"** kemâlâtından kaynaklandığını; **"Risâlet"** kemâlâtından kaynaklanan bilgilerin sonsuza dek gündemini koruyup, insanlara yeni açılımlar kazandırabileceğini belirtmiştim... **"Risâlet"** kemâlâtından tebliğ olunan **"İhlâs"** Sûresi, **"Fâtiha"** Sûresi gibi...

"Nübüvvet" kemâlâtından kaynaklanan ve toplumsal yaşam içinde insanların davranışlarına yön veren; evlenme, miras, şahitlik, kısas gibi konular ise, insan Dünya'da yaşadığı sürece gündeminde kalan ve kişinin ölümüyle birlikte, o kişinin gündeminden düşen hükümlerdir...

Şimdi burada, **Kur'ân-ı Kerîm'in "RUHU"**nu fark edip;

anlamaya çalışalım...

Kur'ân, insanları asırlar öncesi ilkel yaşama döndürme ve insanları geriye dönük yaşama sâbitleyip, kilitlemeye dönük olarak mı bize tebliğ edilmiş bir kitaptır?.. Yoksa... İnsanları geleceğe hazırlanmaya, insanlara tekâmül-gelişme yollarını göstermeye, en mükemmele yönlenmeye mi teşvik etmektedir?..

Bu yüce kitabı en iyi anladığına inandığım kişilerin başında gelenlerden **Hz. Âli**, bu anlayışa dayalı olarak şöyle demiştir:

"Çocuklarınızı, yaşadığınız devre göre DEĞİL; yaşayacakları devre göre yetiştiriniz!"

Yani, çocukluğu ve gençliği **Hz. Muhammed** (aleyhisselâm)'ın yanında geçip; **Kur'ân "ruhu"**nu **O**'ndan edinmiş olan Zâtın bakış açısıdır bu **geleceğe dönük yaşam tarzı ve bakış açısı...**

Eğer, **"Nübüvvet"** çeşmesinden toplumu sulayan hükümlere bakılırsa... Bunların hepsi, geçmişte ve o sıralarda, âdeta insan yerine bile konmayan, o güne kadar **ticari seks metaı** hükmündeki dişilere, **kadınlık haklarının** edindirilmesi amacına dönüktür! Onların, ticari mal olarak görülmeleri yasaklanmış; onlara **eş** olarak belirli haklar edindirilmiş; toplumda sözü geçmezken, **"şahit"** olma hakları teslim edilmiştir; **mirastan pay alma** hakları oluşturulmuştur!

Şimdi lütfen izan ve basîretle anlamaya çalışarak şu gerçeği fark edin:

Kur'ân; "RUHU" itibarıyla, eskide kalmayı önlemek, geriye dönüşü durdurtmak, haksızlıkları ortadan kaldırmak, insanları sürekli ileriye dönük değerlendirme yapmaya teşvik amacıyla hükümler getirmiştir!

AYRICA... Benim kişisel kanaatim olarak, kimseyi bağlamaz; fakat **Kurân'ı daha gerçekçi değerlendirmeye** vesile olur diye düşünerek belirtirim ki...

Kur'ân bu hükümleri getirirken, dememiştir ki; bu hakları arttırıp eşitliği sağlamayın, burada kalın ve ileriye gitmeyin,

kadınlar ikinci sınıf olarak kalsın; tekâmül etmeyin!

Sayısız **dişi alma** hakkını, bir aşama olarak, dört ile sınırlarken; **tek eşle** yaşamanın çok daha yararlı olduğu yolunda uyarısı vardır; ve bu **hedef** olarak gösterilmiştir...

Zekât; asgari insanların hakkı olarak gösterilirken, sadaka adı altında varlığındakileri olabildiğince insanlarla paylaşmanın faziletinden söz edilmiştir...

Yani, **kadına edindirilen haklar**, nihai son hak, son sınır değil; toplumun, erkeklerin ve kadınların tekâmülü nispetinde, geliştirilecek haklar manzumesinin temelidir...

Söz hakkı olmayan kadına, iki kadından biri olarak **"şahit"** olma hakkı kazandırılmış ise; bu ebeden bu kadardır, anlamında değil; kadının kendini geliştirmesi oranında erkekle eşit hakları olabileceğine işaret anlamındadır, kanaatimce!.. **"Söz hakkı olmayanın"**, hiç olmazsa ikisi bir arada insan olarak yaşayıp, **"şahit olmasına"** olanak sağlanmıştır... Ama zaman içinde toplum olarak, kadının değerini anladığınız zaman; **onun da sizin gibi Allâh kulu olduğunu, insan olarak ve "HALİFE" olarak yeryüzünde yer aldığını** fark ettiğiniz zaman, tek başına, erkekle aynı haklara sahip olmasını engellemeyin, anlamında olarak...

Bir toplum, kadına bir erkekle beraber tek başına şahit olma hakkı tanıyorsa, bu asla **Kurân'ın "RUHU"**na ters düşmez anlayışıma göre; ve hatta evlâ olan da budur!

Mirasta payı olmayan kadına, hiç değilse erkeğin yarısı kadar hak edindirilirken o günkü şartlara göre; bu demek değildir ki, **sakın ola fazlası verilmeye!..** Aksine eşit pay verilmesi, toplumun, **Kur'ân "RUHU"**na göre gelişme göstermesinin işaretidir...

Yani Kur'ân "RUHU", geriye dönmeye taban sınır getirmiş bu hükümlerle; fakat ileriye doğru uygulamaları asla sınırlamamıştır; anlayışıma göre...

İşte getirdiği, ileriye dönük sınırlaması olmayan insan

haklarıyla; ihtiva ettiği bu ilerisi açık anlayış dolayısıyla, artık Kurân'dan sonra yeni bir kitap gelmesine gerek kalmamış ve Hz. Muhammed (aleyhisselâm) **"Hâtemin Nebi" olmuştur!**

Ölüm ötesi yaşam şartları ve Allâh'ı bilme yönleri itibarıyla Risâlet yollu sistemi açıklayan **Kur'ân; "Nübüvvet"** yoluyla da insan haklarını o günün şartlarında olabildiğince iyileştirmiş, geliştirmiş ve bunları asgari-taban sınır olarak tespit edip; bunun zaman içinde daha da geliştirilmesini yasaklamamıştır!

İşte bu temel prensip, anladığım kadarıyla, **"Kurân'ın RUHU"dur**; ki **O** Azîz "Kitap"ın, sonsuza dek geçerliliğini; ve başka bir kitap gelmesine ihtiyaç duyulmamasını temin etmektedir!

20

KURÂN'I "OKU"MAK

"Kurân'ın RUHU" başlıklı yazıda anlatmak istediklerimizi yanlış yorumlayan bazı anlayışı kıtlara, konuyu daha açıklıkla anlatmak gereğinden dolayı, tekrar aynı konuya eğilmek mecburiyeti ortaya çıktı...

Arap harfleriyle (mânâsını bilmeden de olsa) kelimeleri okuyabilmek, günümüzde **"Kur'ân okumak"** zannedilmektedir... Bazıları da meâl okumayı **"Kur'ân okumak"** diye yorumlamaktadır... Bunlar, **Kur'ân "oku"**manın ön aşamalarıdır, ancak...

Oysa bu tarz okuyuşlar, **Kurân'ı "OKU"mak** sayılmaz kanaatimce!

Sistemi "OKU"maktan söz ettiğimiz gibi...

Kurân'ı "OKU"maktan da söz edilebilir...

Kurân'ı "OKU"mak nasıl olur?

Kurân'ı "OKU"mak, **"Kurân'ın RUHU"**nu algılamakla mümkündür!

"Kurân'ın RUHU"nu algılamak ne demektir?

Kur'ân-ı Kerîm, insanlara **hangi amaçla** nâzil olmuştur?

Kur'ân-ı Kerîm, insanlara **neler kazandırmak** için nâzil olmuştur?

Kur'ân-ı Kerîm, insanları **nasıl bir yaşama hazırlamak** amacıyla nâzil olmuştur?

Kur'ân-ı Kerîm, **insanlara hangi özelliklerini bildirmek** amacıyla nâzil olmuştur?

Kur'ân-ı Kerîm, insanları, bir yaşam biçiminde sâbitlemek, kilitlemek; onlara tekâmülün kapılarını kapatmak için mi nâzil olmuştur; yoksa sürekli gelişmenin yollarını göstermek; farkında olmadıkları ya da ellerinden alınmış hakları edindirmek; sonunda, kadın-erkek bir arada **"Halife"** olmanın özelliklerini yaşamalarının çarelerini bildirmek amacıyla mı nâzil olmuştur?

Kur'ân-ı Kerîm'in nâzil olan âyetleri, **insanlara, birbirlerinin haklarına saygılı bir şekilde fakat sürekli ileriye dönük bir biçimde yaşamayı mı amaçlayan mahiyettedir**; yoksa onları geriye döndürmek için mi gelmiştir?

İşte bu soruların cevaplarını doğru olarak verebilirsek, **"Kurân'ın RUHU"**nu algılamaya başlamış oluruz; bundan sonra da, bize **Kur'ân-ı Kerîm'i "OKU"**manın kapısı açılır, kilidi çözülür!

Biz, **yanlış anlayışımız** dolayısıyla, Kurân'ı bloke etmiş, zincirleyip kilitlemiş ve çağlar öncesinin kutsal kitabı hâline getirmişiz!.. Oysa **Kur'ân-ı Kerîm, "RUHU" ve "HEDEFLERİ" itibarıyla, insanlık yaşadıkça onlara ışık tutup yol gösterecek özelliklere sahiptir** ki; bu yüzden de "ZAMANÜSTÜ" Kitap durumundadır!

Kur'ân-ı Kerîm'i, geldiği toplumlara yaptırttığı aşamalarla bloke edip; "insanlığa edindirdikleri orada bitmiştir; dolayısıyla o çağa ait bir kitaptır" diye kayıtlamak, **Kurân'a büyük zulümdür**; bu da **"Kur'ân RUHU"**nu **algılayamamaktan** ve **Kurân'ı**

"OKU"yamamaktan kaynaklanan bir olgudur!

Kur'ân; zekât bahsinde kırkta bir verin derken, yirmide bir vermeyi yasaklamamaktadır! Bu en alt sınır olarak, asgari-taban rakam olarak vurgulanmaktadır...

Kadının hiç miras hakkı yokken, onlara asgari-taban pay olarak, yarım hisse kazandırılmıştır... Ama sen bire bir erkekle eşit hisse tanırsan, bu asla **"Kurân'ın RUHU"**na ters düşmez; ayrıca **Kur'ân bunu engellemez, hatta "RUHU" itibarıyla bunu öngörür!**

Yani, **Kurân'da verilmiş bulunulan haklar, asgari-geri dönülmez haklar** olarak mütalaa edilir; **bunun daha arttırılamayacağı yolunda da ne bir âyet vardır; ne de Allâh Rasülü'nün buyruğu!**

Bizler, **Kur'ân-ı Kerîm'in "RUHU"nu algılayamadığımız için**, **Kurân'ı "OKU"yamamakta**; bu yüzden de, âyetlerin lafzında kalarak, bize verilen mesajı anlayamamaktayız!

Bundan sonra da kalkıp, **Kur'ân-ı Kerîm**'i bu anlayışsızlığımızla BLOKE edip, "*günümüze hitap etmemektedir*", diye ahkâm kesmekteyiz!

İnsanlar bir yasa yapmaya gerek duyduklarında, o yasayı çıkarmaya duydukları **gerekçe, o yasanın ruhudur!** O ruha göre, o düşünce tarzına göre, uygun anlatım şekli bulunur ve cümlelendirilir ve böylece yasa maddesi meydana gelir... Hâkim yasayı uygulayacağı zaman, olay ile, o olayı değerlendiren bakış açısı arasındaki bağlantıyı kurar ve yasanın oluşmasına sebep olan **gerekçeyi esas alarak** olayı değerlendirir.

Hâkim, yasayı, ruhuna uygun olarak değil de, lafzına göre değerlendirip karşısındaki olaya hükmederse, büyük olasılıkla yanlış yapabilir!.. Çünkü değerlendirmede esas, **yasanın lafzı değil ruhu** olmalıdır.

Yasalar, ruhuyla var olan varlıklardır; yalnızca lafzıyla var kabul edildiği zaman, amaçtan SAPMA meydana gelir!!! Hâkimin vicdanı,

yasanın ruhuyla olayı değerlendirmeyi sağlamak içindir!

İşte **Kur'ân-ı Kerîm'i "OKU"mak** için de, âyetlerin o olayda hangi amaçla, erkeğe veya kadına ne kazandırmak gayesiyle nâzil olduğuna bakmak ve ona göre değerlendirme yapmak gerekir!

Dünya'da, insanlık tarihinde en büyük devrimleri oluşturmuş olan **Kur'ân-ı Kerîm'in** bu **"RUHU"**nu algılayamayarak, lafzında kalıp; işte insanlara kazandırdıkları bundan ibarettir; bunun ötesini de vermemektedir, yasaklamaktadır demek, en büyük **gaflet ve zulümdür!**

Köleliğin yerleşik olduğu toplumda, insanları kölelikten azât etmenin en büyük ibadetten sayılacağını anlatan ve böylece köleliğe son vermeyi amaçlayan bir bakış açısını; İslâm, köleliği kabulleniyor, diye empoze edip, **gerçeği saptırmak yalnızca art niyetlilikle** tanımlanabilir.

İnsan haklarına tecavüzü engelleme dışında, **hiçbir konuda zorlayıcı olmayan İslâm Dini'ni**; Rasûlüne dahi, **"Sen onlar üzerine zorlayıcı değilsin"** âyetine rağmen, zorlayıcı ve baskıcı bir din anlayışı diye itham etmek çok büyük bir haksızlıktır ve **Kur'ân "RUHU"nu** hiç algılamamış olmanın açık bir ifade şeklidir!

Dünya'da en geniş şekliyle **demokrasi**, yalnızca **İslâm Dini** prensipleri içinde vardır; çünkü hiçbir konuda **insanlara zorlama yoktur Kur'ân-ı Kerîm'de!**

Kur'ân-ı Kerîm, insanlara geleceklerinin huzur ve saadet getirmesi için **gerekli olan fikirleri TEKLİF EDER**; bunları uygulayanların kazançlı çıkacağını; uygulamayanların da karşılacakları şartlar dolayısıyla büyük pişmanlığa düşeceklerini ve bunu asla telâfi edemeyeceklerini hatırlatarak; yapmaları gerekenleri bildirir... **Bundan sonra ne bir ferdin, ne de devletin kişi üzerinde, bunları uygulama konusunda ZORLAMA yetkisi yoktur, İslâm Dini'nin "RUHU"na göre...** Çünkü herkes, kendi aklı ve mantığıyla bu teklifleri değerlendirecek; dilediğini, kimsenin baskı ve zoru olmadan yapacak; sonucuna da katlanacaktır!

Gâfillerin veya cahillerin **Kur'ân-ı Kerîm'in "RUHU"nu** okuyamamaktan dolayı edinmiş oldukları yanlış kanaatler, İslâm Dini'ni bağlamaz!

Kur'ân-ı Kerîm'i **"OKU"**yamayanların yanlış yorumlarına kapılıp, İslâm'dan ve Kurân'dan mahrum kalmanın mazereti olmaz!

Her FERT, Kurân'ı "OKU"mak ve İslâm Dini'ni bizâtihi öğrenmekle mükelleftir, kendi geleceği açısından; yanlışları hakkında, "*Çevremdeki müslümanlar böyle yapıyorlardı...*" mazereti asla geçerli değildir; dini, **müslümanlara bakarak değil, Kurân'a bakarak öğrenmek** herkes için farzdır... Bunu yapmayan, sonuçlarına âhirette katlanır!

Öyle ise, artık fark etmeliyiz ki...

Kadın-erkek tüm inananlara **"Halife"** olarak yaratılmış bulunduklarını fark ettirmek ve gereğini yaşatmak için; ölüm ötesi yaşam şartlarını bildirip, ölüm ötesi yaşamın güzelliklerinin elde edilmesinin öğrenilmesi amacıyla nâzil olmuş bulunan **Kur'ân-ı Kerîm'i "OKU"mak ve değerlendirmek**, kişinin kendisi için yapacağı en yararlı çalışmadır... Dileyen bunu yapar, semeresini elde eder; dileyen de önemsemez ve sonuçlarına âhirette katlanır!

Ne **"ALLÂH"** ismiyle işaret edilenin, ne de **Rasûlü Muhammed Mustafa** (aleyhisselâm)'ın, bizlerin ne imanına ne de imanın gereği olan fiillerimize ihtiyacı yoktur; her şey ferdin geleceğiyle ilgili olarak FERDE teklif edilmiştir...

Ne mutlu **Kur'ân-ı Kerîm'i "OKU"yup gereğiyle yaşayabilenlere...**

7. BÖLÜM

İMAN

“Bedevîler (kabileler - aşiretler hâlinde şartlanmalarla cahilce yaşayanlar)**: ‘İman ettik’ dediler...**
De ki: ‘<u>İman etmediniz! Fakat ‘müslüman olduk’ deyin! İman henüz bilincinizde açıklık kazanıp yerleşmemiştir!</u> Eğer itaat ederseniz Allâh’a ve Rasûlüne, (Allâh) **çalışmalarınızdan hiçbir şey eksiltmez... Muhakkak ki Allâh Ğafûr’dur, Rahıym’dir.’”**

(49.Hucurat: 14)

“Ey iman edenler, ‘B’ harfinin işaret ettiği anlam ile iman edin Allâh’a, O’nun Rasûlüne, Rasûlüne inzâl ettiği (El Esmâ mertebesinden bilincine) **gibi daha öncekilere de inzâl etmiş olduğu hakikat bilgisine...”**

(4.Nisâ’: 136)

<u>**“ONLARIN ÇOĞUNLUĞU ANCAK MÜŞRİKLER OLARAK** (varsandıkları, tanrıları veya BENLİKLERİNİ EŞ KOŞARAK) **ALLÂH’A İMAN EDERLER!”**</u>

(12.Yûsuf: 106)

21

CEHENNEMDEN NEYLE ÇIKILIR?

Geçtiğimiz 96 yazındaki üç aylık Londra seyahatim sırasında, Cuma günleri Londra Türk Radyosunda ikişer saatlik canlı yayında bu konularla ilgili pek çok konuşma yaptım; bu arada gelen soruları da bilgim kadarıyla cevaplamaya çalıştım...

Gelen sorular içinde iki tanesi bir hayli enteresandı...

Birinci soru şuydu:

"İnsanların bir kısmı niçin ebedî olarak cehennemde kalacak; oradan çıkıp cennete giremeyecek?"

İkinci soru da şuydu:

"Bütün müslümanlar Allâh'ın varlığından söz edip duruyorsunuz! Hiç Allâh'ı gören var mı insanlık tarihinde, ki buna biz de inanalım?"

Önce şu gerçekleri vurgulayalım...

İstisnasız bütün insanlar **mahşer** denilen genel toplanma ortamından sonra cehennem diye adlandırılan ortama gireceklerdir... Bundan sonra **iman** sahipleri oradan çıkacaklar ve cennet ortamına geçecekler; **imanı** olmayanlar ise cehennem ortamında ebedî olarak

kalacaklardır! Yani cehennemden çıkıp cennet ortamına geçmek, kişinin ameline, çalışmalarına bağlı olmayıp; tamamıyla **iman** konusuyla ilgilidir!

Cehennemde kalış süresi ile cennetteki mertebesi ise, tümüyle dünyada yaptığı fiillerine, çalışmalarına bağlıdır!

Cennete girmek niçin imana bağlıdır?.. Bunu açıklamaya çalışayım...

Bir kısım felç olayları vardır ki, bunlar tamamıyla psikolojik kökenlidir! Bedende patalojik hiçbir problem olmamasına rağmen, kişi kendisinin felçli olduğunu ve bir daha asla yürüyemeyeceğini **vehmederek**; tekerlekli sandalyesinde cehennemini yaşar! Hastalık hastası diyebileceğimiz kişiler kendilerini **etki altında tutan vehim gücü yüzünden akıllarını yeterince değerlendiremez**, çeşitli kabiliyetlerini kullanamaz; ve böylelikle de hayatlarını ızdıraba dönüştüren cehennemden çıkamazlar!

"AKIL ve İMAN" isimli kitabımızda geniş bir şekilde anlattığımız gibi insan, hayatını cehenneme çeviren vehim gücünün üstesinden akılla gelemez! **Vehim kuvveti** yani **"yoku var sanıp, varı yok sayma"** özelliğinin üstesinden gelecek olan insandaki güç, akıl değil imandır! **Vehim**; akıl ve ona dayalı olan tefekkür mekanizması üzerinde rahatlıkla tasarruf ederken, fiilleri direkt yoldan etkileyen **iman** karşısında daima yenik düşer! İşte bu yüzdendir ki **"Dini"** anlaması için akıllıya teklif yapılmış ve iman ederek yürümesi önerilmiştir!

İnsanın, gerek dünya yaşamındaki cehennemî süreç ve gerekse de ölüm ötesi yaşamındaki cehennemi, hep onda galip gelen **vehim kuvvesinin sonucudur!** Bunun sona erdirilmesi ise yalnızca **iman kuvvesi** ile mümkündür!

Bedeninde fiziki bir arıza olmadığı hâlde kendini felçli sanan kişi inanacağı kişiyi buldu mu yürür! Evhamlı kişi, iman edeceği insanla ya da bilgiyle karşılaşırsa ızdırabı sona erer...

En dar kapsamlı anlamıyla **"Allâh'a iman"** da, kişiye karşılaştığı

zorlukları, **"Allâh"a ait özelliklerin kendisine o konuda yardımcı olacağına ve kendisini o konuda selâmete çıkaracağına iman** sonucunu getirir! Kişi, bu iman ile kendisinde cehennem ortamından çıkacak gücü bulur! İsterse zerre kadar imanı olsun! Ama kişinin böyle bir imanı yoksa, kendisini bildiği güçlerinden ibaret sayıyorsa, **"Allâh"ı anlamamışsa ve iman etmemişse; özündeki Allâh'a ait kuvvelerden mahrum kalacağı için** ebediyen cehennemden çıkamayacaktır! İman etmediği için başkası da, kim olursa olsun ona bu konuda yardım edemeyecektir! Aklı vehim gücünün etkisi altında olduğu için, kendisinin asla yürüyemeyeceğini sanan kişi gibi!

Yani ebedî olarak cehennemde kalacak olanlar, yaşamlarını yöneten **vehim kuvvetinin etkisi altından kendilerini kurtarıp, iman etmeden yaşadıkları için** sonsuza kadar cehennemde kalmaya mahkûm olmaktadırlar!

Gelelim ikinci sorunun cevabına...

Bu soruyu soran kişinin yürüttüğü mantık şuydu...

Gözle görülmeyen şey, yoktur!!!

Allâh denilen obje de gözle görülmediğine göre; öyle ise yoktur! *Madde dünyasının içini açtığımızda Allâh'ı göremiyorsak, Allâh yoktur ve biz onun varlığını kabul edemeyiz*!!!

Radyo programı sonunda sorulan bu soruya detaylı cevap verme imkânım olmadığı için onu şu soruyla cevapladım:

"Madde dünyasında Allâh'ı göremediğinizi söyleyerek, 'yok'luğuna hükmediyorsunuz..! Kullanmakta olduğunuz bu mantıkla bakmaya devam edersek... Operasyonla beynini açtığımızda içinde 'akıl' ismiyle işaret edilen şeyi göremiyoruz! Aklını göremediğimize göre, sizin akılsız bir kişi olduğunuza mı hüküm vermeliyiz?"

Telefon kapandı!..

Bu soruyu soran kimsenin yanlışı şu idi...

Çeşitli yanlış bilgilerden oluşan düşünü dünyasında, ötede bir tanrı varsayıyor; ve ona müslümanların kullanmakta olduğu **"Allâh"** ismini etiketliyordu!.. Pek çok **"müslümanım"** diyen gibi, **Kur'ân-ı Kerîm'in açıkladığı "Allâh"** ismiyle işaret edilen varlıktan habersizdi!

Kısacası, kafasında tahayyül ve tasavvur ettiği **tanrısına "Allâh" diyor**; sonra da böyle saçma bir şeyin olamayacağına hükmederek, onun yokluğunu iddia ediyordu!.. Yani, hakkında hiçbir bilgisinin olmadığı şey değil, kendi varsaydığı tanrısı idi inkâr ettiği!

Ve esefle söylemek gerekir ki, müslüman olmayanların veya kendini müslüman kabul edip de **"Allâh" ismiyle işaret edileni eleştirenlerin** hepsi de, yalnızca kendi kafalarında varsaydıkları tanrılık vasıflı hayallerini dile getirmektedirler!

"ALLÂH" ismiyle işaret edilen ise bu gibi ilkel tanımlamalardan berîdir!

22

İMAN BİLGİSİ İMAN MIDIR?

Yaşamımız içinde din konusu bir hayli geniş yer kaplar...

Pek çoğumuz, hiçbir uygulaması içinde olmasak bile, dinimize sahip çıkar, hiç laf söyletmeyiz...

İyi hoş da, **"Müslümanım"** demekle, müslüman olunabilir mi?..

"Müminim" denmekle mümin olunabilir mi?..

Öncelikle şunun üstünde duralım... **"Mümin"** kelimesinin anlamı nedir?.. Bu kelimeyi niçin söyleriz?.. Bu kelimeyi söylerken neyi bilmemiz; ve söylendiğinde neyi anlamamız gerekir?

Öncelikle bilelim ki...

"İman", fıtrî bir özelliktir!.. Sonradan edinilmez! Sonradan açığa çıkabilir; fakat sonradan edinilmez!

"İman"ın kişide açığa çıkması ne demektir?..

Kişinin, kendisinde vehmettiği bireysel bilinci ötesindeki **TEK Bir gücün**, her şeyi dilediği gibi oluşturduğunu, basîretiyle görmesinin adı **"iman"**dır...

"İman", cehennem boyutundan kurtulup cennet boyutuna geçmeyi sağlar; "İslâm" ise, cehennem boyutunun yakışından olabildiğince çabuk kurtulup, girilesi ise, cennette yüksek mertebeli bir yaşam edinmeyi getirir!

"Nebi ve Rasûllerin getirdiklerine iman**" ise, bu anlattığımız** "iman" **kavramı içinde, Tek Bir varlığın, elçilik boyutu diliyle, kendi sistemini açıklaması kapsamında mütalaa edilir...**

Afrika'nın ortasındaki Rasûl duymamış bir yerli dahi, birinci şıkta anlattığımız **"iman"** kendisinde açığa çıktığında cennet boyutuna ulaşabilir...

Buna karşılık, müslüman ortamında ömrü secdede geçmiş nice kişiler bu **"iman"** fıtratlarında olmadığı için, **"taklidî iman"**la yaşarlar; ve **"imansız"** olarak ölüm ötesi boyuta geçebilirler...

Öncelikle **"iman"**ın birinci şıkkı üzerinde biraz daha duralım...

"İman" sahibi cehennemden geçer, fakat yanmaz!.. **"Yanma"** olayı kesinlikle bilelim ki, **"imansızlıktan"**dır!.. **"Yanma"**; seni üzen, sıkan, bunaltan, yaşamından nefret ettiren; kurtulmak istediğin içinde bulunduğun **"hâl"**dir!

Her şeyin Tek'in takdiri, dilemesi ve yaratmasıyla meydana geldiğini; olanın, olandan başka türlü olmasının da mümkün olmadığını idrak eden basîret, bunu, kendisinde açığa çıkan **"iman nûru"** ile yaşayabilmekte ve kavrayabilmektedir! Bu **"iman"**la da, Rasûl görmemiş, duymamış olsa bile **sonuçta** cennet boyutunun bir ferdi olur!..

"Ben müminim" sözünü, dilin söylemesi önemli değildir; **"hâl"**inin dile getirmesi, gereken sonucu getirir!

"Ben müslimim" sözünü dilin söylemesinin değeri yoktur; tâ ki **"fiil"** bunu dillendirmedikçe!

Daha önce de çeşitli açıklamalarımızda belirttiğimiz üzere **"ALLÂH"** kelimesi bir isimden ibarettir; ve burada önemle üzerinde durulması zorunlu olan mânâ bu ismin işaret ettiği kavramdır...

Neye, nasıl iman düşüncesinin, bizden açığa çıkması önemlidir; bunun için de bizim **"iman"** kelimesinin mânâsını nasıl anlamamız gerektiği üzerinde durmamız gerekmektedir...

"İman", tüm insanlığı kapsayan yönüyle anlaşılır bir...

"İman", tüm Rasûllere inananları kapsayan yanıyla anlaşılır iki...

"İman", tüm insanları kapsayan ve sistemi en kalın çizgileriyle fark etmeye dönük şekliyle, **fıtrî bir özellik** olarak kişide açığa çıkabilir ki; bu onun, uzun arınmalardan sonra, neticede cennet boyutunu yaşamasına yol verir; Rasûlü hiç tanımasa da!

"İman"ın Rasûlü kabullenmiş olanlara taalluk eden yanına gelince...

Esas olarak Rasûl'e iman, "taklidî iman"ın bir koludur!..

Keza, Rasûlün bildirdiklerine iman dahi, **"B"** sırrının ifade ettiği anlam kapsamında **"ALLÂH"** ismiyle işaret edilene olmadığı sürece, **"taklidî"** imandır!

"Taklidî iman"ın, **"Tahkik"** sonucu **"ikân"**a dönüşmesi ise yalnızca **"B"** sırrının kavranılıp yaşanmasıyla mümkündür!

Burada önemle üzerinde durmamız gereken husus;

"İman"ın bilgisinin yeterli olmayıp; iman bilgilerinin yüklendiği bilgisayarın cennet boyutunu yaşayamayacağı gerçeğidir...

Sizin hatırlayamayacağınız kadar detaylı iman bilgisini bir PC'ye yükleyebilirsiniz; ve her an o PC, bunları sesli ve yazılı olarak tekrarlamaya hazırdır... Ama o, imanlı bir insan değildir!..

Şimdi **"iman"** niçin gereklidir sorusunun cevabına dönelim ve kısaca bunu görelim...

Az önce demiştik ki; **"iman", Tek bir Fâtır ve Yaratıcının dilediğince yarattığı olaylar içinde yaşadığımızı kabullenmektir...**

Böyle olunca... **Artık kişi, yaşamda yersiz veya yanlış veya olmaması gereken etiketli hiçbir şey göremez! Çünkü Tek Bir,**

dilediği gibi her şeyi yaratandır, ve yarattığında dilediği gibi seyredendir!..

Bu anlayışın sonu, kişinin her şeyden razı olması sonucunu getirir ki, artık onun için **"yanma"** yani **"cehennem"** boyutu bitmiştir... Cehennem ateşi ona, "Ey imanlı üzerimden çabuk geç, iman nûrun ateşimi söndürüyor" demeye başlar!.. Zira cehennemin tüm ateşini söndüren nûr, iman nûrudur!

Burada dikkat etmemiz gereken şey şudur...

İman bilgisi değildir **"yanma"**yı söndüren! **İman yaşantısıdır!**

İman yaşantısı demek, kişinin idrak ettiği iman gerçeği istikametinde düşünüp, olayları ve yaşamı "iman nûru"nun aydınlattığı şekilde değerlendirmesidir...

Kişi, yaşamı ve olayları, ya iman nûru ışığında değerlendirir ve **"Radiye"** nefs noktasına ulaşır ve imanlı bir kişi olarak en azından bu mertebede yaşar... Ya da **"iman"** yetersizliğinin getirdiği ateşte yana yana, sonunda yanmaz olur!..

"İman bilgisi", iman değildir!

Çünkü, **"iman"** getirdiği yaşantıyla;

a) İnsanın yanmaktan kurtulup cennet boyutunu yaşamasına yol açar;

b) Varlığın her zerresinde **Allâh** adıyla işaret edileni müşahede ederek, cennet üstü, tarifi mümkün olmayan bir boyutun açığa çıkmasına vesile olur!

İman bilgisi ise, eşeğin sırtındaki ilim kitapları yükü gibidir... İnsan, hem iman bilgisini taşır beyninde ve dilinde; hem de yanmaya devam eder olaylar içinde yaşamı boyunca!.. "Bu neden böyle oldu, keşke olmasaydı" suçlamaları içinde ve bunun getireceği başka duygu alevleri içinde yanarak!

İnsana **"iman"** bilgisinin verilmesinin amacı, onun taşınması değil, anlamının yaşanmasıdır!

Eğer **"iman bilgisi"**ni taşıyarak yaşıyorsanız, sizin yaşam boyu yanmanız asla bitmeyecek; yanarak boyut değiştirip; yaşamınızı ebeden yanarak sürdüreceksiniz... Sizde **"iman"** açığa çıkmadıkça da, bu böylece sürüp gidecek!

"İman"lı iseniz, <u>bunun da alâmeti</u>, "yanma"nızın bitmiş olması; yaşamda olan hiçbir varlığı, hiçbir nedenle "<u>suçlamamanız</u>"dır!.. Artık bu idrakın gereğini sürekli yaşar; cennet boyutundaki "seyr"inizi sürdürürsünüz...

Bunun ötesinde **"B"** sırrı da açılmış ve **gereğini yaşar hâle** ulaşmışsanız; artık yanlızca şunu söyleyebilirsiniz.

"Seyreden ol kendi oldu"!

23

NİYE İMAN?

“<u>Allâh için</u>” = “fiysebilillâh” ne demektir?

Özündekini hissetmenin; ve gereklerini ortaya koymanın yaşanmasıdır!..

Allâh ahlâkıyla yaşayıp, Allâh bakışı ve değerlendirmesiyle, yakınındakini-uzağındakini ve dahi tüm yaradılmışları değerlendirmek demektir!

Karşındakini Allâh’a erdirmek; böylece Allâh rızasının onda açığa çıkması için, tüm varlığınla çaba göstermek demektir!

“Allâh için beraberlik” demek, bu amacı paylaşan “bir aradalık” demektir!

Kişinin **<u>özündeki “Allâh</u>”**tan ve bunun sonuçlarını yaşamaktan **“gâfil”** olması, onun **“gazaba uğramış olması”** demektir!

Gelecekte beklenen ateş ya da işkence olaylarını **“gazap”** sanarak; insanın **yaşadığı andaki “gazap”**tan gafleti ise, **“Allâh gazabına uğramış olmasının”** açık yaşantısıdır!

<u>Allâh gazabına düçar olmuş</u> kişi; özündeki Allâh’ı tanıyamamış

ve bunun gereğini hâlâ yaşayamamakta olan insandır! Bunu idrak edememek de gazaba uğramışlığın bir başka belirtisidir!..

Evet, daha önceki yazılarımızda, bu konuya çok ağırlık vermiştik...

İnsan yaşamındaki en önemli konu olduğu için, bu hafta da gene bu hususu, bizden açığa çıkan kadarıyla açıklamaya devam etmek istiyorum...

Kişide, ya **iman açığa çıkmıştır** ve **bunun getirmiş olduğu bakış açısıyla yaşar** kısmetindeki kadarını; bu yüzden **"saîd" = "mutlu"** derler ona; çünkü ebedî yaşamında son durağı **"cennet"** boyutu olacaktır!..

Ya da fıtratında **iman yoktur; bunun getirdiği bakış açısıyla yaşar ve o bakışa göre fiiller, davranışlar ortaya koyar**; bu yüzden **"şakî" = "mutsuz"** derler; çünkü ebedî yaşamında son durağı **"cehennem"** boyutu olup, hayatı **"yanarak"** devam edecektir!

Kişinin fıtratındaki **"iman"**; o kişiye er geç, **olayların ve fiillerin yaratıcısının Allâh** olduğunu; **Allâh'ın dilediği gibi, mülkü olan her zerrede tasarruf etmekte** olduğunu idrak ettirerek; kişinin o olaydan dolayı yanmasına son verir! **"Kalpler Allâh'ın hatırlanmasıyla tatmine ulaşır, yatışır"** uyarısını hatırlayalım burada...

İman veya imansızlık beyindeki bir değerlendirme merkezinin açılıp açılmamasındandır... Hatta diyebilirim ki, **"<u>iman geni</u>"** vardır kanaatimce!.. Eğer beyin, **iman ışığıyla olayları yorumlarsa, değerlendirmesi başka olur; iman ışığından mahrum olarak yorumlarsa değerlendirmesi başka olur!**

Biz dışarıdan, kişinin bu geni taşıyıp taşımadığını bilmeyiz!.. Ancak davranışları, o an için bize kısmi bir gösterge olabilir...

Buna rağmen biz, fiili itibarıyla, bu iman nûrundandır veya imansızlığın sonucudur desek dahi; onun daha sonraki bir süreçte **hangi idrak içinde boyut değiştireceğini** bilemediğimizden, kimse için **"imanlı"** veya **"imansız"** şeklinde kesin hükmünü veremeyiz.

Genelde kişinin, imansız bakış açısıyla yaşamı değerlendirmesi, onun için müjdeli bir gelecek vadetmez!

İmanlı bakış açısıyla yaşayanın dahi, yaşamı sonlanmadan ne olduğu bilinemez.

Rasûlullâh (aleyhisselâm)'ın bir uyarısı özetle ve hatırımda kaldığı kadarıyla şöyledir:

"Savaşta Allâh yolunda çarpışırken öldüğü bilinen kişiye, sen kendi güçlülüğünü ve hünerini gösterip insanlardan pâye almak için çarpışırken öldün ve şehîd değilsin... Yerin cehennemdir, denir.

Büyük zekât ve sadaka dağıtan kişiye, sen insanlardan pâye almak, onları kıramadığın için gönülleri olsun diye vermek amacıyla malını dağıttığın için, yaptığın makbûl değildir, denir ve melekler onu cehenneme atarlar...

Âlime, sen insanlar ne kadar bilgili deyip sana pâye versinler ve sana hizmet etsinler diye, geçimini sağlamak için bu ilmini insanlara yaydın, yaptıkların geçerli değildir ve yerin cehennemdir, denir..."

Şimdi bu açıdan olayı değerlendirirsek...

İmanlı kişi, yaptığı her şeyi, **"fiysebilillâh" = "Allâh için"**; yani çevresindekilerden veya karşısındakilerden hiçbir çıkar beklemeden; sırf kendindekini onlarla paylaşmak amacıyla yapıyorsa, bunun yararını görecektir!

Bunun dışındaki tüm gerekçeler ise, **"şirk koşmak"** diye tanımlanan imansız bakış açısının sonucudur!

Eğer **"gazap"** kuşatmamışsa bizi, vicdanımız ilimle, iğne deliği kadar yerden niyetlerimizi görebiliyorsa; sorgulayalım niyetlerimizi, yaşama ve çevremize bakış açımızı!..

Yarından önce bugün hesaba çekelim kendimizi!..

Aynaya bakalım!

"...Bilinçlerinizde (düşündüğünüz) **ne varsa, açıklasanız da gizleseniz de Allâh varlığınızdaki Hasiyb ismi özelliğiye size onun sonuçlarını yaşatır..."** (2.Bakara: 284)

Uyarısını iyi değerlendirelim...

Allâh için, dürüst ve açık olmak mı?

Maddi veya manevî çıkarın için, o günlük rahatın kaçmasın diye (kalp kırmama kılıfı altında) **yanlışları örtücü olmak mı?**

Unutulmasın ki, bugün elimizde ne varsa, yarın hepsini zaten yitireceğiz!

Değer mi ebedî hayatımızı cehennem etmeye üç günlük çıkar için!??

Hele bir de, o günkü çıkarlarımızı düşünerek bildiğimiz gerçekleri söylemiyor, karşımızdakinin yanlış yolda yürümesine göz yumuyorsak?

Bunun **vebalini** alacak kadar güçlü müyüz acaba?..

Hele hele sevdiğimizi söylediğimiz insanların, bildiğimiz gerçekleri onlarla paylaşmayarak, kangrenlerinin ilerlemesine göz yumuyorsak dünya rahatımız ve çıkarımız için; bu zulmün bedelinin faturası nasıl gelecek acaba karşımıza?

Evet, "iman"; insanın "fiysebilillâh" yaşamasını getirir sonuç olarak... Tüm dünyalığını yitirmeyi göze aldırır!.. Gerçekten sevdiklerini yarın yanacakları ateşten korumak için elinden geleni yaptırır!

Malıyla, canıyla, ilmiyle, sevdiklerinin yanan evin içine düşmemeleri için ne gerekiyorsa onu yaptırır iman...

İman nûru yoksa o kişide, gününü daha rahat geçirmek için yaşar sadece! Ölüm ötesi şartları ve karşılaşacaklarını düşünmez!

Sadece daha fazla kazanıp, daha rahat yaşamaktır amacı... En yakınlarını bile bu yolda feda eder! Dünya batağında çırpınan en yakınlarına bile bir tekmeyi de o atarak, âhiret için bir şey yapmadan **yalnızca dünya için beyinlerini çalıştırmalarına** göz yumar!..

Düşünmeyiz ki, her insan Deccal fitnesiyle karşı karşıya kalır yaşamında! Bekleriz hep kıyamet öncesinde gelecek sağ gözü kör Deccal'i!

"Deccal"in, kişinin **kendisini "Allâh"tan ve "hilâfet"ten alıkoyan dünyası olduğunu**; dünya zevkleri için beyin çalıştırmanın **Deccal'in cennetini** seçmek; ölüm ötesi yaşama hazırlanmak, **"fiysebilillâh"** yaşamak ve **"halifelik"** sırrına ermenin de **Deccal'in cehennemini** göze alıp içine atlamak olduğunu fark etmeyiz bile!..

Çünkü bu konuları hobi olarak, veya vicdanımızı rahatlatacak kılıflar olarak ele alıp; haftada birkaç saat bu konuyla ilgilenerek muhteşem bir şekilde kendimizi aldatırız!

İman, yaşama bakış açısını oluşturur... Bu bakış açısına göre olayları ve çevresini değerlendirmeyi sağlar... Bu değerlendirmeye göre fiilleri getirir... Fiillerinin de yaptıklarına göre otomatik olarak sonuçlarını yaşarsın!..

İmansızlık da böyle! O bakış açısıyla değerlendirme yapar; bu değerlendirmeye göre davranışlar ortaya koyar ve neticede bunun sonuçlarını yaşarsın!..

Gene **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)'ın şu uyarısını hatırlayalım...

"Allâh bir kavim yarattı cennet için...

Allâh bir kavim yarattı cehennem için...

Kalem kurudu... Herkes kendisine kolaylaştırılmış olanı başaracaktır!"

Öyle ise dostlar şu gerçekleri iyi fark edelim...

Rasûllulâh'ın açıkladığı "Allâh"a iman dışındaki bütün iman

objeleri, kişinin ölüm ötesini kabule dayanan fiillerini zorunlu kılan iman objeleridir... Kişiler bunları uygulayarak, **"eslemna" = "müslüman amelleri ortaya koyuyoruz"** derler... Ama, **Kur'ân uyarısına göre, henüz iman etmemişlerdir!**

Allâh'a "B" sırrıyla iman edip, <u>hilâfetinin</u> gereği olan amelleri doğal olarak <u>fiysebilillâh</u> ortaya koyabilen; yaşamı bu bakış açısıyla değerlendirenler ise "iman" ettik diyen müminlerdir; ki onlar da basîretlerine göre birkaç sınıftır... En aşağısı "Mutmainne"dir!

Herkes kendi yaratılış amacına ve kemâline sağlam adımlarla yürümektedir... Ama aramızda, kemâli, devedikeni ekip gül üreyeceğini sanmak üzere olanlar da vardır; gül tohumu ekip, gül bekleyenler de!..

Ha bir de, gül tohumu ektiğini sanarak, devedikeni tohumunu saçmaya devam ederken, uyarıldığı hâlde bunu kâle almayan anlayışı kıtlar!

Allâh sistem ve düzeninde mazerete yer yoktur; herkes bakış açısının, getirdiği değerlendirmelerin ve sonucu olan davranışlarının karşılığını otomatik olarak alacaktır!

Yarındakiler, bugün bizi kara kara düşündürüyorsa; yarın da yakacaktır!

<u>Şefaati, ne gerekçeyle olursa olsun değerlendirmeyenlerin, sonuçlarını da beklemeye hakları yoktur!</u>

24

SON UYARI

Anlayışı sınırlı ve anlayışı kıt bazı tanıdıklara ve **Sistemin Seslenişi** yazıları ile diğer yayınlardaki bir kısım açıklamaları yanlış yorumlayanlara, **son bir uyarıda** bulunmak istiyorum.

Biz, Allâh'ın lütfu ihsanı, inayeti ile, bugüne kadar çeşitli zâtlar tarafından yapılmış açıklamalara ilaveten, bugüne kadar hiç değinilmemiş bir kısım konulara değindik...

Bugüne kadar söylenmemiş bazı şeyleri söyledik...

Bugüne kadar açıklanmamış bazı sırlara işaret ettik...

Kur'ân âyetlerinin işaret ettiği, bugüne kadar pek üzerinde durulmamış bazı derûnî muhtevalarına temas ettik...

Takdirimizdeki kadarıyla bunları ele alıp; ortamın ve insanlık bilgisinin kaldırabileceği nispette açıklamalar yaptık...

Ne var ki...

Bazı anlayışı sınırlı veya anlayışı kıt insanlar bütün bunlardan yanlış hükümler çıkardılar!

Kimi sûrete tanrılık verdi kimi nefsine!

Bilgi yüklü bilgisayarlara döndüler yazdıklarımızı ezberleyip!

Sistemi açıklamaya çalıştık; sistemi fark ettiklerini söyleyip; sisteme kafa tutup, savaş açan bir zihniyet içine girdiler!

Silindirin önünde durmayın, ezer geçer; dedik; "*Silindirin ezip geçeceğini fark ettik*" deyip; **silindirin önüne uzandılar!!!**

"Ateş yakar, acıma duygusu yoktur ateşin; su boğar" dedik... "*Anladık, fark ettik ateşin yakacağını, suyun boğacağını*" deyip; içine atladılar ateşin, suyun, güya sistemi anlamış(!?) olarak!

Yuh olsun!

Bu ne anlayış?..

Bu ne gaflet!

Bu ne ters kavrayış!

Akılla yaşadığını söyleyen güya hesap-kitap adamları, nasıl bu kadar **akılsız** olabiliyorlar!

Sanırım bu da bir tür ters mucize!!?

Tüm yayınlarımda, **Allâh Rasûlü**'nün **"İKRA=OKU"**yup bildirdiği **"DİN"i=Sistemi** bir kere daha açıklamaya çalıştım...

"Salât"ın bâtın boyutuna işaret ettim; ancak bütün bâtınî yaşamların bedensel beyin çalışmalarıyla birlikte değerlendirilebileceğini defalarca anlattım!

Ayrıca, bedensel boyutuyla **"salât"**ın yeterli olmayacağını, **gönül=şuur** yanının yaşanmasının da şart olduğunu anlatmaya çalıştım... Bunu ters anlayıp, **"beş vakit salât"**ın bedensel yanını rafa kaldırdılar bazıları!

İnsan, bu dünyada, **bedeni, ruhu** ve **şuuru**yla bir bütündür!

İbadet adı verilen bütün çalışmalar dahi, **beden-ruh-şuur** boyutları bir arada olarak kemâle ulaşır.

Bunlardan yalnızca biriyle o ibadetin yerine getirilmesi eksikliktir; sonuçta, ihmâl edilenin, o boyuttakinin karşılığını ağır bir bedelle ödemek zorunda kalır insan!

Sistemin sonucudur bu!

Allâh Rasûlü'nün yapılmasını tebliğ ettiği şeyi yapmayan kişi, otomatik olarak, **Allâh**'ın yaratmış olduğu **SİSTEM SONUCU**, eksik bıraktığı çalışmanın karşılığı olarak, cezasını çekecektir!

İnsan, gittiği ortamda, yanında götürmediğinin eksikliğini duyacak; ve bunun sonucuna çok acı bir şekilde katlanacaktır!

Dışardan biri onu yargılamayacak; o kendi yapmadıklarının sonucunu yaşayacaktır!

Sistemde ve sistemin işlemesinde duyguya yer yoktur!

Gereken ilacı kullanmadığın zaman, nasıl bedenin onun sonucunu otomatik yaşıyorsa; ilaç almadın diye dışarıdan birisi cezalandırmıyorsa; sen, mazeretin ne olursa olsun yapmadığının sonucunu elde edemiyorsan... Aynı şekilde, **ölüm ötesi yaşamın ihtiyaçlarından olan BEDENÎ İBADETLERE, çalışmalara da gereken önem ve değeri vermezsen, bunun da sonuçlarını orada otomatik olarak yaşayacaksın...** Belki gökteki bir tanrı seni cezalandırmayacak; ama gittiğin ortamda, çok **kuvvesiz** olduğun için, o ortamın yaşam koşulları içinde perişan olacaksın!

Bundan seni ne **Ahmed Hulûsi** kurtarabilir; ne de bir başkası!

Çünkü sen dünyada, **ŞEFAAT olarak Allâh Rasûlü'nden gelip sana ulaşan ilmi inkâr anlamına gelen, yaşam biçimini** seçtin!

Defalarca söyledik ve yazdık ki; **"salât", "oruç", "hac"** ve diğer teklif edilenler, hep senin kendini geliştirmen içindir; yukarıdaki bir tanrının gönlünü alman amacıyla değil!

İşin püf noktası budur!

Sana, **bugün ve yarın içinde yaşayacağın evrensel SİSTEM** açıklanarak, buna göre kendini geleceğin tehlikelerinden koruman

isteniyor!

Oysa sen, hem sistemi anladığını söyleyip; hem de, “*Bana bir şey olmaz*” demek **budalılığını** ortaya koyuyorsun!

“Kızım Fatma, seni baban olduğum hâlde ben bile kurtaramam” diyor **Allâh Rasûlü, SİSTEM=değişmez Allâh sünneti** gerçeği ışığında... Bizim anlayışı kıt, sisteme kafa tutmanın **“marifet”** olduğunu sanıyor!

Güneşi batmış, yıldızı dökülüp sönmüş, kör olmuş; hayalindekiyle avunuyor; kendini, “*Evrenin sırlarını görüyorum*” diye kandırıp avutuyor!

Hâlâ sistemi kavramayacak mısınız?..

Hâlâ kişiye göre **DİN=SİSTEM** olmayacağını idrak etmeyecek misiniz?

Ey ulaşabildiklerim...

Kendi iyiliğiniz için, **içinde yaşadığınız SİSTEMİN GERÇEKLERİNİ** fark etmek için, *kozanızdaki hayal dünyanızdan* başınızı dışarı çıkartın!

Sisteme uymadığınız zaman, nasıl bu dünyada perişan oluyorsanız; bilin ki, **gelecek ölüm ötesi boyutta da aynı EVRENSEL SİSTEME** tâbi olarak, perişan olacaksınız!

Hiç kimse de, buradaki inkârınızdan dolayı size orada yardımcı olamayacak!

Kim **“Sistem”**e kafa tutarsa, sonucuna çok ağır katlanır!..

Böylece biline!

AHMED HULÛSİ
23.07.1999

AHMED HULÛSİ KİMDİR? AMACI NEDİR?

Değerli okurum;

Ahmed Hulûsi kimdir, amacı nedir diye çok merak ediliyor...

Çok özetle anlatalım...

21 Ocak 1945 tarihinde İstanbul, Cerrahpaşa'da dünyaya gelmiş bulunan çocuğa annesi **Ahmed**, babası da **Hulûsi** adlarını koymuşlar.

18 yaşına kadar Hz. **Muhammed**'i dahi tanımayan bir zihniyetle yalnızca bir yaratıcıya inanmış ve **Din** konusundaki her sorusuna karşılık olarak **"sen bunları sorma, sadece denileni yap"** cevabını aldığı için de, hep din dışı yaşamıştır çevresindekilere göre!

Babasının vefatından üç gün sonra 10 Eylül 1963 günü annesinin ısrarıyla gittiği Cuma namazında, içine gelen bir ilhamla Din konusunu tüm derinlikleriyle araştırma kararı almış, o günden sonra beş vakit namaza başlamış ve abdestsiz dolaşmamaya karar vermiştir.

Din konusuna önce Diyanet'in yayınladığı on bir ciltlik **Sahihi Buhari** tercümesini, sonra tüm **Kütübi Sitte**'yi ve Rahmetli Elmalılı'nın **"Hak Dini"** isimli tefsirini okuyarak girmiştir. İki yıla yakın bir süre zâhir ilimleri itibarıyla olabildiğince geniş kaynakları incelemiş, yoğun riyâzatlar ve çalışmalarla kendini tasavvufa vermiş; ilk kitaplarını 1965 yılında yazdıktan sonra **kendindeki açılım ve hissedişleri** 1966 yılında yazdığı **TECELLİYÂT** isimli kitabında yayınlamıştır. Bu kitap onun 21 yaşındaki bakış açısını ve değerlendirmelerini ihtiva etmesi itibarıyla geçmiş yaşamı hakkında önemli bir değerlendirme kaynağıdır. 1965 yılında tek başına hacca gitmiş ve hayatı boyunca kendi yolunda hep tek başına yürümüştür!

Prensibi, **"Kimseye tâbi olmayın, kendi yolunuzu kendiniz çizin, Rasûlullâh öğretisi ışığıyla"** olmuştur.

1970 yılında AKŞAM Gazetesi'nde çalışırken RUH ve ruh çağırmalar konusunu incelemeye almış ve bu konuda Türkiye'de konusunda ilk ve tek kitap olan **"RUH İNSAN CİN"**i yayınlamıştır.

Kurân'daki **"dumansız ateş"** ve **"gözeneklere nüfuz eden ateş"** uyarılarının **"ışınsal enerjiye"** işaret ettiğini keşfetmesinden sonra, **Kurân**'ın işaret yollu açıklamalarını değerlendiren, bundan sonra dinsel anlatımdaki işaretlerin bilimsel karşılıklarını deşifre etmeye çalışan **Ahmed Hulûsi**, bu alanda ilk çalışmasını 1985 yılında **"İNSAN ve SIRLARI"** isimli kitabında açıklamıştır.

Daha sonraki süreçte **Kurân**'da kelimeler bazında yaptığı çalışmalarla keşfettiği gerçekleri hep çağdaş bilgilerle bütünleştirmiş; kendisini, **"DİN"** olayını, **ALLÂH** adıyla işaret edilenin tamamen entegre bir Sistem ve Düzen'i temeline oturtarak, Hz. Muhammed (AleyhisSelâm)'ın neyi anlatmak istediğini **"OKU"**maya vermiştir. Bu yolda edindiği bilgilerin bir kısmını kitapları ve internet aracılığıyla da toplumla paylaşmıştır.

İslâm Dini'ni, Kur'ân-ı Kerîm, Kütübi Sitte (altı önde gelen kitap) **hadisleri temelinde** kabul ederek inceleyen, geçmişteki ünlü tasavvuf sîmalarının çalışmalarını değerlendirerek **gereklerini yaşadıktan sonra**, bunları **günümüz ilmiyle de birleştirerek değerlendiren ve mantıksal bütünlük içinde BİR SİSTEM olarak açıklayan** **Ahmed Hulûsi**, insanların, kişiliğiyle değil, düşünceleriyle ilgilenmesini istemektedir.

Çünkü, bu alanda tek örnek Hz. Muhammed'dir!

Basit beyinler yaşamlarını, kişiliklerle ve doğal sonucu olarak dedikodu ve gıybetle tüketirlerken; gelişmiş beyinler, fikirlerle ve düşünce dünyasının verileriyle ömürlerini değerlendirirler!

Bu nedenledir ki, **Ahmed Hulûsi** kendisini ön plana çıkartmamakta, kitaplarına 40 yıla yakın zamandır **"soyadını"** koymamaktadır; insanların şu veya bu şekilde çevresinde bir halka

oluşturmaması için... Bugün dahi, görüştüğü çok az sayıda insan vardır. Bu yüzden aşırı boyutlarda tepki almasına rağmen bu konudaki tutumunu ısrarla sürdürmektedir.

Anadolu'nun beş-altı yerinde bazı kişilerin kendilerini "Ahmed Hulûsi benim" şeklinde tanıtıp, çevrelerine insanlar toplayıp, onlardan maddi menfaat toplama girişimlerini duyunca da, kitaplarına resim koymak zorunda kalmış, bu suretle söz konusu sahtekârlığı önlemiştir.

Sürekli Sarı Basın Kartı sahibi gazeteci **Ahmed Hulûsi**, bu alan dışında profesyonel olarak hiçbir işle uğraşmamış, **hiçbir teşkilat, dernek, parti, cemaat üyesi olmamıştır.** Bütün yaşamı, **çağdaş bilimler-İslâm-Tasavvuf** araştırmalarıyla devam etmiş, **kitap ve yazılarıyla, sesli ve görüntülü sohbetlerinin tamamını internet üzerinden okuyucularına ücretsiz ve tam metin olarak indirilebilir şekilde yayınlamış İLK yazardır.** Tüm düşünce ve bakış açılarıyla beklentisiz olarak apaçık ortadadır!

28 Şubat öncesi şartlar dolayısıyla, eşi **Cemile** ile önce Londra'da bir yıl yaşayan **Ahmed Hulûsi**, 1997 yılında Amerika'ya yerleşmiş ve hâlen orada yaşamını sürdürmektedir.

Mevcut bilgileri ışığında, tamamen insanlardan uzak kendi **"köy"**ünde yaşamayı tercih edip, herkese, orijinal kaynaklara göre **Rasûlullâh'ı ve Kurân'ı aracısız olarak yeniden değerlendirmeyi** tavsiye etmektedir!

Zira, Hz. **Muhammed**'in açıkladığı **SİSTEM**'e göre, **"DİN ADAMI"** diye bir sınıf asla söz konusu değildir! Her fert direkt olarak **Allâh Rasûlü**'nü muhatap alıp **O**'na göre yaşamına yön vermek zorundadır! Tâbi olunması zorunlu tek kişi, **ALLÂH Rasûlü MUHAMMED MUSTAFA** AleyhisSelâm'dır. O'nun dışındaki tüm kişiler istişari mahiyetteki kişilerdir ve yorumları kimseyi bağlamaz!

Herkes yalnızca **Allâh Rasûlü** ve **KUR'ÂN** bildirilerinden mesûldür! Bunun dışında kalan tüm veriler kişilerin göresel yorumlarıdır ve kimseyi **BAĞLAMAZ!**

İşte bu bakışı dolayısıyla da **Ahmed Hulûsi** insanların kendi çevresinde toplanmasını veya kendisine tâbi olmasını kesinlikle istememektedir. Anlattıklarının sorgulanmasını, araştırılmasını tavsiye etmektedir. Bana inanmayın, yazdıklarımın doğruluğunu araştırın, demektedir!.. Bu yüzden de insanlardan uzak yaşamayı tercih etmektedir.

Bu bakışı dolayısıyladır ki, Ahmed Hulûsi'nin ne bir tarikatı vardır, ne bir cemiyeti ve ne de herhangi bir isimle anılan topluluğu!

Ahmed Hulûsi, çeşitli çevrelerce **kendisine yakıştırılan her türlü pâye, ünvan ve etiketlerden berîdir! O, sadece Allâh kuludur!**

Kimseden **maddi veya siyasî, ya da manevî** bir beklentisi olmayıp, yalnızca **kulluk ve bir insanlık borcu** olarak **bilgilerinin bir kısmını okuyucularıyla paylaşmaktadır.**

Ahmed Hulûsi, yalnızca...

Düşünebilen beyinlerle düşüncelerini paylaşmaya çalışan bir düşünürdür!

Hepsi, bundan ibaret!

Hiçbir yazılı, sesli veya görüntülü eserinin TELİF HAKKI OLMAYAN yazarın eserleri, pek çok değerlendiren tarafından orijinaline uygun olarak bastırılıp, karşılıksız olarak çevrelerine dağıtılmaktadır... Bugün milyonlarca ailenin evinde **Ahmed Hulûsi** imzalı eserlerin var olması, onun için yeterli şereftir.

Bu konulardaki detaylı çalışmaları aşağıdaki bazı internet sitelerinden inceleyebilir, dilediklerinizi tümüyle kendi bilgisayarınıza indirebilirsiniz.

www.ahmedhulusi.org

www.okyanusum.com

www.allahvesistemi.org

Sonuç olarak şunu vurgulayayım...

Herkesin görüşü kendi bilgi tabanının sonucu kadardır! **Bu eserleri kendiniz değerlendirmeye çalışın! Yazarla değil, yazılanla ilgilenin.** Sizlere karşılıksız olarak verilen bu **Allâh hibesi ilmi** hakkıyla inceleyin.

Ebedî yaşamınıza yön verebilecek düzeyde Allâh ve Sistemi'ni (Sünnetullâh'ı) **anlatan** bu eserler umarım sizlere yeni ufuklar açar.

Saygılarımla,

AHMED HULÛSİ

AHMED HULÛSİ'NİN ÜCRETSİZ OLARAK HEDİYE EDİLEN ESERLERİ

1. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ, 2009 (Semih Sergen'in sesinden "KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ" CD'si ile birlikte)
2. DUA VE ZİKİR, 1991
3. YAŞAMIN GERÇEĞİ, 2000
4. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI, 1997
5. HZ. MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH, 1989
6. YENİLEN, 2005

Hayırseverler tarafından basılan bu eserlerden, http://www.ahmedhulusi.org/kuran_talep.php linkindeki formu dolduran kişilere, yalnızca nakliye ücreti karşılığında ve her adrese birer tane olmak üzere yollanacaktır.

Bu eserlerin temin edilebileceği adres aşağıdaki gibidir:

DAĞITIM MERKEZİ: Kuyumcukent Yan Hizmetler Binası 1.Kat 1.Yol No: 5 Yenibosna/İSTANBUL

Tel: 0212 603 19 20
www.kuraniste.org

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

AHMED HULÛSİ’NİN DİĞER KİTAPLARI

1. MANEVÎ İBADETLER REHBERİ, 1965
2. EBU BEKİR ES SIDDÎK, 1965
3. TECELLİYÂT, 1967
4. RUH İNSAN CİN, 1972
5. İNSAN VE SIRLARI (1-2), 1986
6. DOST’TAN DOSTA, 1987
7. HAZRETİ MUHAMMED’İN AÇIKLADIĞI ALLÂH, 1989
8. EVRENSEL SIRLAR, 1990
9. Gavs-ı Â’zâm ABDULKÂDİR GEYLÂNÎ “GAVSİYE” AÇIKLAMASI, 1991
10. DUA VE ZİKİR, 1991
11. HAZRETİ MUHAMMED NEYİ “OKU”DU?, 1992
12. AKIL VE İMAN, 1993
13. MUHAMMED MUSTAFA (a.s.) (1-2), 1994
14. KENDİNİ TANI, 1994
15. TEK’İN SEYRİ, 1995
16. İSLÂM, 1996
17. İSLÂM’IN TEMEL ESASLARI, 1997
18. OKYANUS ÖTESİNDEN (1-2-3), 1998
19. SİSTEMİN SESLENİŞİ (1-2), 1999
20. “DİN”İN TEMEL GERÇEKLERİ, 1999
21. CUMA SOHBETLERİ, 2000
22. MESAJLAR, 2000
23. YAŞAMIN GERÇEĞİ, 2000
24. BİLİNCİN ARINIŞI, 2005
25. “B” SIRRIYLA İNSAN VE DİN, 2005
26. YENİLEN, 2007
27. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR’ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ, 2009
(*Semih Sergen’in sesinden “KUR’ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ” CD’si ile birlikte*)

AHMED HULÛSİ'NİN VİDEO SOHBETLERİ

A. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ

1. Kurân'ı Anlamak İçin Ön Bilgi
2. Semih Sergen'in Sesinden Türkçe "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü" Okunuşu
3. Abdulbasît Abdussamed'in Sesinden Arapça Orijinal Okunuşu ile Birlikte "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü"

B. SON SOHBETLER

1. Hologram Dünyan
2. Beyin Sırları
3. Beyin – Dua Mekanizması
4. Ehl-i Beyt'te Namaz

C. İNSAN VE DİN SOHBETLERİ

1. Ben "Muhammedî"yim
2. Kaynaktan Yarına
3. Kurân'ın Ruhu
4. Salât (Namaz) Ne İçin?
5. Hz. Muhammed'e İman
6. Tanrı(!)nın Ayak Sesleri
7. Hazineyi Okumak
8. Sünnet Ne Değildir?
9. Püf Noktası
10. Hz. Muhammed Farkı
11. Eski ve Yeni
12. Sünnetullâh
13. Sünnet-i Rasûlullâh
14. Bi-izni-hi
15. Enfüste ve Âfakta
16. "Tanrı Merkezli Din"mi?
17. İlim - İrade - Kudret

D. YENİLEN SOHBETLERİ

1. Tanrı Ulu mudur?
2. Anladığım İslâm

E. İSLÂM VE BİLİM (1990-1997)

1. Dostça Bir Söyleşi
2. "Tanrı" mı "Allâh" mı?
3. Allâh'ı Tanıyalım - 1
4. Allâh'ı Tanıyalım - 2
5. Sohbet

6. Hakikat
7. Uyanış
8. Üst Madde
9. Dost'tan Dosta
10. Ruh Cin Melek
11. Sorular ve Cevaplar
12. Kaza ve Kader
13. Kader ve Astroloji

F. KONFERANSLAR

1. Hamburg Konferansı
2. Gelsenkirchen Konferansı
3. Berlin Konferansı
4. Londra Konferansı
5. İzmir Konferansı
6. Antalya Konferansı
7. Antalya Falez Sohbeti
8. Bebek Sohbeti

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

* Ahmed Hulûsi'nin yabancı dillere çevrilmiş tüm eserlerine www.ahmedhulusi.org adresinden ulaşabilirsiniz.

AHMED HULÛSİ'NİN SESLİ SOHBETLERİ

A. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ

1. Kurân'ı Anlamak İçin Ön Bilgi
2. Kur'ân-ı Kerîm Çözümü ile İlgili Önemli Açıklama
3. Kur'ân-ı Kerîm'in Çözümü
4. Zorunlu Bir Uyarı
5. Allâh Esmâ'sındaki Muazzam, Muhteşem ve Mükemmel Özellikler (Esmâ ül Hüsnâ)
6. Semih Sergen'in Sesinden Türkçe "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü" Okunuşu

B. YENİLEN SOHBETLERİ

1. Anladığım İslâm
2. Şeriat Devleti
3. Açık Konuşalım
4. Tanrı Ulu mudur?
5. Yanmamak için
6. Taoizm-Budizm-Totemizm-İslâm
7. Salâvat ve Ayna Nöronlar
8. Kurân'ı Neden Anlamıyoruz?
9. Kur'ân ve Yeni Çağ
10. Kur'ân Mucizesi "Ekber"iyet
11. Kur'ân Sırlarının Derinliğine
12. Muhteşem Kaynak
13. Örtülen Gerçekler
14. Allâh Rasûlü'ne Gerçekten İman Ediyor muyuz?
15. "İman" Neye?
16. Muhteşem İrsâl
17. "İlmî Sûret" ve Hologram
18. Niçin "Data"?
19. "Nokta"ndaki Kudret
20. Yenilenin Artık

C. SESLİ KİTAPLAR

1. Hz. Muhammed'in Açıkladığı Allâh
2. İslâm
3. İslâm'ın Temel Esasları
4. Hz. Muhammed Neyi Okudu?
5. Akıl ve İman
6. Tecelliyât

D. SİSTEM SOHBETLERİ

1. İnsanın Gerçeği
2. İnsan ve Ölüm Ötesi-1

3. İnsan ve Ölüm Ötesi-2
4. Okumak
5. Korunmak İçin
6. Âmentü-1
7. Âmentü-2
8. İslâm
9. Gerçekçi Düşünce
10. Akıl ve İman
11. Tekliğe Giriş
12. Tekliğin Esasları
13. Mi'râc
14. Ruh İnsan Cin Melek
15. Kadir Gecesi
16. Halifetullâh
17. Nefs Nedir?
18. Bilincin Arınışı
19. Öz'ün Seyri
20. Tek'in Takdiri
21. Üst Madde
22. Kaza ve Kader-1
23. Kaza ve Kader-2
24. Kader ve Astroloji

AHMED HULÛSİ'NİN TV SOHBETLERİ

A. ASTROLOJİ SOHBETLERİ (15 Bölüm) – TRT2 (1992)

B. EVRENSEL GERÇEKLER (36 Bölüm) – FLASH TV (1993)

C. KIRMIZI KOLTUK SÖYLEŞİ – STAR TV (2003)

D. EXPO TV (2005)

1. Selâm
2. Sünnet
3. Kurân'ın Ruhu
4. "B" Sırrı
5. Bismillâh
6. Allâh'a İman
7. Kilitlenmişlik
8. İsimler
9. Neyi "Oku"du?
10. Sünnetullâh
11. Din Adına
12. Muhammed Farkı
13. Ölüm
14. İbadet
15. Namaz
16. İlim - İrade - Kudret
17. Tanrı Merkezli
18. Ruhlar
19. Reenkarnasyon
20. Sistem
21. Oruç ve Zekât
22. Beyin ve Dua
23. Hac
24. Kadir
25. Akıl - İman
26. Kanmayın
27. Faytoncu
28. Muhammedî
29. Hazine
30. Veda

AHMED HULÛSİ'NİN YABANCI DİLLERE ÇEVRİLMİŞ KİTAPLARI

1. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ
İngilizce (Yeni)

2. İNSAN VE DİN
İngilizce (Yeni)

3. TEK'İN SEYRİ
İngilizce (Yeni)

4. EVRENSEL SIRLAR
İngilizce (Yeni Çeviri), Fransızca

5. HAZRETİ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH
İngilizce (Yeni Çeviri), Almanca (Yeni Çeviri), Fransızca, İspanyolca, Rusça, Azerice, Arnavutça

6. İSLÂM
Almanca, Fransızca, İspanyolca, Rusça, Arnavutça

7. SİSTEMİN SESLENİŞİ 1-2
Almanca, Fransızca

8. DİN'İN TEMEL GERÇEKLERİ
Almanca, Fransızca

9. YAŞAMIN GERÇEĞİ
İngilizce (Yeni Çeviri), Almanca, Fransızca, Flemenkçe, Boşnakça

10. DOST'TAN DOSTA
Fransızca

11. MESAJLAR
Fransızca

12. TECELLİYÂT
İngilizce (Yeni Çeviri)

13. RUH İNSAN CİN
İngilizce

14. DUA VE ZİKİR
İngilizce (Yeni), Almanca (Yeni Çeviri), Azerice

15. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI
Azerice

16. KENDİNİ TANI
İngilizce

* Ahmed Hulûsi'nin yabancı dillere çevrilmiş kitap ve videolarına www.ahmedhulusi.org adresinden ulaşabilirsiniz.

AHMED HULÛSİ’NİN ÜCRETSİZ IPHONE, IPAD VE PODCAST UYGULAMALARI

A. IPHONE UYGULAMALARI

1. Kur’ân Çözümü
2. Dua ve Zikir
3. Esmâ ül Hüsnâ
4. Dost’tan Dosta

B. IPAD UYGULAMALARI

1. Kur’ân Çözümü
2. Dua ve Zikir
3. Esmâ ül Hüsnâ

B. PODCAST UYGULAMALARI

1. Ahmed Hulusi – Kur’ân-ı Kerîm Çözümü – Türkçe
2. Ahmed Hulusi – Kur’ân-ı Kerîm Çözümü – Arapça
3. Ahmed Hulusi – Son Sohbetler
4. Ahmed Hulusi – İnsan ve Din Sohbetleri
5. Ahmed Hulusi – Yenilen Sohbetleri
6. Ahmed Hulusi – İslâm ve Bilim 1990-1997
7. Ahmed Hulusi – Evrensel Gerçekler – Flash TV 1993
8. Ahmed Hulusi – Astroloji Sohbetleri – TRT2 1992
9. Ahmed Hulusi – Konferanslar
10. Ahmed Hulusi – Expo TV Sohbetleri 2005
11. Ahmed Hulusi – Star TV Kırmızı Koltuk

* Ahmed Hulûsi’nin eserlerinin yeni uygulamaları ile ilgili duyuruları www.ahmedhulusi.org adresinden takip edebilirsiniz.

NOTLAR